

Nina Ermenc Pangerl, predsednica upravnega odbora Celjskega sejma

Str. 22-23

Pomoč prizadetim v požarih Str. 7

Rekreacija za nekaj posameznikov? Str. 6

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 4 / Leto 78 / 26. januar 2023 / Cena 2,99 EUR / www.novitednik.si

Kaj je zraslo na pogoriščih nekoč velikih tovarn?

Oči Polzelanov so bile konec decembra uprte v tovarniški dimnik, dolga desetletja neformalni simbol tovarne nogavic. Zrušen je bil v dveh dneh. Tako je padel še zadnji ostanek industrijske dediščine, ki je dolga desetletja zaznamovala ne le življenje na Polzeli, temveč tudi v celotni Spodnji Savinjski dolini. Bila je namreč velika zaposlovalka. Takšni so bili v regiji tudi Garant, Tekstilna tovarna Prebold, šentjurski Alpos, konjiški Konus ... Preverili smo, kaj je zraslo na pogoriščih nekoč velikih tovarn, ki so kljub svojemu tragičnemu koncu pustile neizbrisljiv pečat v naši regiji. Str. 12-13

Foto: Andraž Purg

Številni vlomi strašijo prebivalce Str. 14

Bazna postaja še buri duhove Str. 9

TV SPORED

»Imam najlepši poklic na svetu.«

Can Yaman: Ves denar je namenil nedonošencom

RADIO 180: Novo radijsko postajo otvoril Božidar Wolfand Wolf

STOP SPORED

ZADETKI

»V zadnjih tednih so mi mnogi rekli, da stopam v velike čevlje. A sem vsem v šali odgovorila, da imam tudi sama velika stopala.«

Nina Ermenc Pangerl, predsednica upravnega odbora Celjskega sejma

»Ni lepšega občutka od tega, ko vidiš, da so občani zadovoljni, nekateri se po končani vožnji zahvalijo s solzami v očeh. To je najlepše plačilo za opravljeno delo. Noben denar tega ne more zagotoviti.«

Dušan Korošec, prostovoljec iz Zreč

»Tehnologija napreduje in oprema nam pri detektivskem delu zelo pomaga. A brez znanja, sposobnosti komunikacije in tega, da se odpraviš na teren, ni nobena oprema dovolj.«

Dušan Poslek, zasebni detektiv

»Otroci so oropani za doživetja, ki so bila prejšnjim generacijam samoumevna. Danes se mi zdijo mnogi otroci ukalupljeni, sploh ne morejo živeti v skladu s tistim, kar so.«

Melita Bevc, litararna ustvarjalka

»Vsak dan ustvarjam. Brez izdelovanja rož si ne znam predstavljati življenja. In tudi ne brez Novega tednika. Komaj čakam četrtek, da izide. Vedno vse preberem.«

Marica Lesjak, »krancelj-pinterica«

Finančno breme povišanja plač pomočnikov in pomočnic vzgojiteljev in vzgojiteljic bodo nosile občine, posledično pa tudi starši otrok. (Foto: Arhiv NT/SHERPA)

Breme povišanja na občinah in starših

Bo država pokrila dvige plač?

V začetku januarja je prišlo do dogovora med predstavniki Sviza in ministrstev za izobraževanje ter javno upravo, da bodo od 1. januarja sicer sramotno nizke plače pomočnic in pomočnikov vzgojiteljev in vzgojiteljev višje za tri plačne razrede, še za en plačni razred pa bodo višje od 1. aprila (pri tem gre za zvišanje, ki je bilo usklajeno v dogovoru oktobra lani). Finančno breme tega povišanja bodo nosile občine kot ustanoviteljice vrtcev, ki opozarjajo, da bodo imele pri tem težave in da bodo to breme že februarja morale prenesti na starše otrok v vrtcih, če ne bo država prispevala več.

TATJANA CVIRN

Na to so opozorili v Skupnosti slovenskih občin, kjer menijo, da je nesprejemljivo in nerazumno, da sta se s sindikatom pogovarjali in usklajevali dve ministrstvi, ne pa tudi tisti, ki bodo morali zagotoviti finančna sredstva za višje plače. »Ob pogajanjih za višino povprečnine smo opozarjali na problem, povezan z zagotavljanjem finančnih sredstev za dvige plač. Masa plač je namreč v

občinah zelo različna, višina prejetih sredstev v okviru primerne porabe pa obratno sorazmerna. Kljub zadovoljstvu ob dogovorjeni višini povprečnine (ta se je za leti 2023 in 2024 dvignila na 700 evrov, op. p.) se zaradi večanja stroškov na vseh področjih delovanja ta zelo hitro topi.« Kot ugotavljajo v skupnosti, bodo imele občine, ki s sistemom primerne porabe na prebivalca prejmejo naj-

manj, najvišje stroške zaradi popravkov plač.

Pred približno tednom so o tem razpravljali tudi župani mestnih občin, ki so v Združenju mestnih občin Slovenije (ZMOS). Vlado so pozvali, naj pokrije stroške vseh povišanj plač, ki bodo nastali po 1. januarju, sicer bodo mestne občine zaradi nevzdržnega finančnega stanja poslovanja vrtcev prisiljene dvigniti cene. Strošek dela predstavlja glavino cene programov vrtcev. Obseg dodatnih stroškov v posameznih mestnih občinah dosega tudi večmilijonske zneske, so opozorili.

Stroški vedno večji

»V Mestni občini Celje ekonomskih cen vrtcev še nismo preračunavali. Zaradi medletnih sprememb bomo morali čim prej opraviti preračun cen in v jih prvi polovici leta predložiti v obravnavo mestnemu svetu,« so na vprašani, kako bo sprememba plač vpliva-

la na občinske finance in ali bodo breme tega povišanja preložili na starše, odgovorili v MOC.

Od zadnjega preračuna cen, ki ga je občina opravila aprila lani, so se stroški dela oktobra lani že povišali za 4,5 odstotka na račun povišanja plač javnih uslužbencev in napredovanj zaposlenih v višji razred in višji naziv. Dodatne stroške bodo prinesli omenjeni dvigi plač pomočnikov vzgojiteljev, ugotavljajo v MOC, ob čemer opozarjajo še na dvig zneska minimalne plače, povišanje zneska za prehrano zaposlenih, višji zneske za regres za letni dopust, višje premije kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, višji znesek prevoza na delo ... Prav tako so se dvignile cene energentov in živil, ki predstavljajo del cene programa v vrtcih, opozarjajo v MOC, iz česar lahko sklepamo, da bodo nujni dvigi ekonomskih cen vrtcev in s tem prispevka staršev. V strukturi prihodkov vrtcev predstavljajo sredstva staršev približno 14 odstotkov, še navajajo v MOC.

Dve novosti v programih srednjih šol

Več kot 21 tisoč učencev, ki letos končujejo osnovno šolo, bo lahko izbiralo med več kot 25 tisoč vpisnimi mesti v srednjih šolah v Sloveniji. Razpis je izšel pred dnevi in je objavljen na spletni strani ministrstva za šolstvo, znanost in šport. V Celju bosta v novem šolskem letu mladim na voljo dva nova programa.

V savinjski regiji je za 2.701 dijaka razpisanih 3.324 mest. Mladi se morajo do 3. aprila odločiti, kje želijo nadaljevati šolanje.

Letos je devetošolcev več kot v prejšnjem šolskem letu in tudi število vpisnih mest je večje. Tako kot lani je največ mest na voljo v programih srednjega strokovnega izobraževanja, sledijo pro-

grami splošnih in strokovnih gimnazij ter srednjega poklicnega izobraževanja.

Dobrodošli novosti za devetošolce v regiji in tudi zunaj nje sta programa, ki ju ponuja Srednja šola za gostinstvo in turizem Celje. Po letih prizadevanj je šola pridobila dva nova programa, ki ju v regiji še ni bilo. Prvi je program za pridobitev izobrazbe farmacevtskega tehnika, drugi je program biotehniške gimnazije.

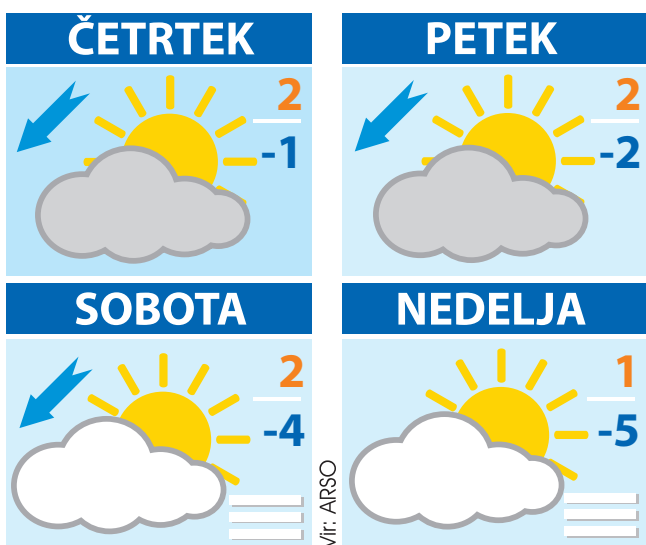
Prvi bo mladim omogočil zaposlitev v lekarnah, trgovinah s prehrabeniimi dodatki ali z zdravstvenimi pripomočki ter v različnih farmacevtskih podjetjih. S končano poklicno maturo bodo lahko nadaljevali šolanje.

Program biotehniške gimnazije bo poseben zaradi predmetov, kot so biotehni-

ka, mikrobiologija in drugi naravoslovni predmeti, ki so lahko dobro izhodišče za študijske programe s tega področja. »To ni preprosto področje, a mislim, da so v širši regiji mladi, ki jih to zanima. Tudi učiteljski kader je na voljo in za zdaj večjih težav ne pričakujem,« je dejal ravnatelj šole **Iztok Leskovar**.

TC

Nekatere programe bodo šole tudi letos izvajale v vajeniški obliki, med drugim program za steklarja v Šolskem centru Rogaška Slatina ter programa strojni mehanik in elektrifikar v Šolskem centru Velenje.

»Dogovarjamo se s tremi zdravniki specialisti iz tujine. Dva znata albanski jezik, saj se zavedamo, da imamo v naši občini več teh občanov, ki prav tako potrebujejo pomoč,« pravi direktor ZD Velenje Janko Šteharnek.

Sporočilo zdravnikov iz Velenja

»Ljudje morajo razumeti, kako deluje zdravstveni sistem!«

Na pobudo ZD Velenje je spletni medij Velenjčan.si pretekli teden organiziral okroglo mizo o aktualnih razmerah v lokalnem zdravstvu. Med epidemijo je ravno velenjski zdravstveni dom med prvimi v Sloveniji vzpostavil spletni portal za komunikacijo z bolniki, kar se je izkazalo kot pozitivno. Razlog za pogovor o aktualnih razmerah je bil, da bi ljudem pojasnili nekatere stvari, da bi razumeli, da boljše zdravstvo »lahko naredimo samo skupaj«, pravi tamkajšnji direktor mag. Janko Šteharnek.

SIMONA ŠOLINIČ

Iz ZD Velenje je lani odšlo šest zdravnikov, toliko so jih v celem letu tudi na novo zaposlili. Bolniki, čeprav večjih kritik tega zdravstvenega doma nimajo, so negotovi, ker sta v zadnjem času odšla dva zdravnika, a o njih odhodih naj ne bi bili obveščeni. Kot je dejal mag. Janko Šteharnek, direktor doma, je obveščanje bolnikov o odhodu osebnega zdravnika naloga Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Temu je vsak zdravstveni dom zavezan v nekem roku sporočiti vsako trajno odsotnost zdravnika. Kot dodaja Šteharnek, naj bi bila splošna obveščena javnosti dobra, saj, kot dodaja, so v zadnjih letih na tem področju storili veliko. To drži, saj je bil velenjski zdravstveni dom eden redkih, če že ne edini, ki je tudi med epidemijo s tamkajšnjo občino na vsa gospodinjstva naslovil posebne letake s ključnimi informacijami. V teh dneh naj bi na velenjske domove iz vodstva poslali še dodatne informacije o dostopu do tamkajšnjih osebnih zdravnikov.

Kaj je nujna in kaj dežurna pomoč?

Mnogi se razburjajo zaradi težjega dostopa do osebnega zdravnika oziroma do dežurne ambulante, zato so na okrogli mizi temu posvetili kar nekaj časa. »Na primarni ravni so ljudem na voljo osebni zdravnik, nadomestni zdravnik v primeru odsotnosti prvega in dežurni zdravnik. To je treba ljudem razložiti,« pravi Šteharnek. Velenje med 7. in 19. uro nima dežurne ambulante, ima pa jo med 19. in 7. uro. Nujna medicinska pomoč je na voljo na številki 112. »In tu je sistem padel, kajti ljudje včasih izkoriščajo dostop do zdravnika zaradi nenujnih stanj, kar povzroča kaos in nezadovoljstvo. Vsi se moramo držati pravil,« pravi direktor ZD Velenje.

»Zato je prav, da ljudem razložimo, kaj je nujna medicinska pomoč in kaj so nenujna stanja,« dodaja asist. dr. Katarina Rednak Paradiž, dr. med., spec. ped., nekdanja strokovna vodja ZD Velenje. »V Velenju je organizirana 24-urna nujna medicinska

V Velenju ima osebni zdravnik v povprečju 2275 glavarskih količnikov, kar je krepko nad povprečjem, ki je 1895. »Pred štiri leta smo imeli v zdravstvenem domu 3 ali 5 pediatrinj. Danes imamo osem pediatrov, vendar bolniki še vedno niso zadovoljni. Ljudje morajo razumeti zdravstveni sistem, delamo drug za drugega. Na drugi strani v Sloveniji skoraj petsto tisoč ljudi nima svojega zobozdravnika, a se to ne izpostavlja tako zelo,« pravi Šteharnek.

pomoč z dvema ekipama, v eni od njih je zdravnik. Za nujno medicinsko pomoč pokličemo 112. Drugo je dežurna ambulanta, ki je posebna oblika neprekinjenega zdravstvenega varstva. V njej obravnavajo bolnike, ki imajo nenadno nastalo bolezensko stanje ali poškodbo oziroma poslabšano kronično bolezen. Torej ti bolniki potrebujejo strokovno pomoč zaradi stanja, ki jih življenjsko ne ogroža.«

Rednak Paradiževa pojasnjuje, kdaj se obrniti na nujno medicinsko pomoč: »Kadar je ogroženo življenje bolnika. Zdi se mi, da je ljudem premalo jasno, kaj so

nujna, nenujna, akutna in kronična stanja. Kronične bolezni so srčno-žilne bolezni, mišična obolenja, nevrološka ali druga obolenja, ki jih imajo bolniki že diagnosticirana. Na drugi strani so akutna stanja, ko se naenkrat pojavijo vročina, prehlad, virusna obolenja. Ogrožujoče stanje za življenje je vročinski krč ali ko oseba težko diha. Takrat morajo ljudje poklicati 112, torej nujno medicinsko pomoč. Včasih to starši težko razumejo, ampak če ima otrok tri dni povišano telesno temperaturo, ki težko upade, noče piti, je zaspan, je to nujno stanje, ki ni življenjsko ogrožajoče. Če je otrok dobrovoljen, uživa tekočino in ima povišano temperaturo, to ni nujno stanje. Pomembno je, da vemo, ali lahko z obiskom zdravnika počakamo, saj to ne bo vplivalo na bolnika.«

Mnogi tega ne razumejo, saj je slabo zdravstveno stanje za vsakogar nujno. »Naloga zdravnika na primarni ravni ni samo zdravljenje, ampak tudi preventiva, izobraževanje bolnikov, staršev. In na tem področju manjka zaposlenih zaradi preobremenjenosti z delom v ambulanti. Ko bo sistem, kar verjamem, da bo, zaživel v pravi luči, bo takšnega osveščanja več,« dodaja Rednak Paradiževa.

Kot še dodaja, so in bodo koncesionarji za javno zdravstvo zelo dobrodošli, a poudarja vlogo občin, ki odločajo o koncesijah. »Ni naloga zdravstvenega doma, da podeljuje koncesije, ampak je to naloga

občin. Kombinacija koncesionarjev in javnega zdravstva dela sistem celosten. Bolniki imajo pri koncesionarjih enake pravice. Edina razlika med zdravnikom v javni mreži in med koncesionarji je v načinu upravljanja. Koncesionar dela po pravilih gospodarske službe, material kupuje ceneje, lahko nagraduje zaposlene, kadar pa dela v drugih zavodih, izstavi račun. Vse to ne vpliva na bolnika, ki je enako oskrbljen kot v javni mreži. In več koncesionarjev ne pomeni, da v javnem zdravstvenem domu ne bomo več zaposlovali. Si pa želimo, da bi koncesionarji imeli svoje ambulante v zdravstvenih domovih,« dodaja Šteharnek.

Spletni obrazec olajšal delo

Velenjski zdravstveni dom je bil tudi med prvimi, ki je že med epidemijo vzpostavil spletni portal za komunikacijo na daljavo. »Analize so pokazale, da je bilo novembra lani kar 260 tisoč telefonskih klicev. To je, če preračunamo, v osmih delovnih urah posamezne ambulante šeststo klicev. Ljudje so čakali na linijah, mi pa smo odgovarjali in se spraševali, kje je čas za bolnike. Zato smo pripravili spletno platformo in tako razširili dostop do zdravstvenega doma. Zavedamo se, da si vsak bolnik želi, da ima zdravnik zanj čas, da mu stvari razloži, da ga spoštuje in optimalno zdravi. Spletni portal za stik z zdravstvenim domom je bil bistvena pridobitev.

Ker se zavedamo, da digitalizacija za vse bolnike ni ravno domača, smo vzpostavili tudi informacijsko točko, ki deluje od 7. do 19. ure vsak delovni dan, kjer mlade kolegice vsem bolnikom pomagajo tudi pri izpolnjevanju spletnega obrazca,« pravi Rednak Paradiževa. Spletni obrazec je namenjen vpisu glavnih podatkov, na podlagi katerih nato zdravnik pokliče bolnika, preveri, kaj se dogaja, in ga naroči na pregled. V ZD Velenje so decembra zaposlili tudi šest administratorjev. »Želimo, da bi pomagali ljudem pri izpolnjevanju teh spletnih obrazcev, in izkušnja se je zaenkrat izkazala kot dobra,« pravi Janja Fišter, dr. med., spec. druž. med., vodja splošnih ambulant.

»Včasih komentarji zabolijo«

Na okrogli mizi so se dotaknili tudi odnosov med zdravniki in bolniki. Ti niso vedno najbolj prijazni, včasih je tudi mnogo jeze. »Včasih so dnevi dolgi, od vsega dela si že utrujen. Težko je, ko prideš domov, brati komentarje o zdravnikih, da smo sami zaslužkarji in vzvišeni. To zabolijo, ker veš, koliko daješ ljudem. Velikokrat sem v situaciji, ko dam svojega bolnega otroka v varstvo, čeprav bi morala biti z njim. Nato pridem v službo, se obremenjujem, zakaj nisem doma. Če ostanem doma, se obremenjujem, kako bodo moji sodelavci zmogli pomagati vsem bolnikom, ki čakajo name, jaz pa sem odsotna. Poslanstva zdravnika ne moreš kar pustiti na delovnem mestu, ko te ni. Ponoči se velikokrat zbujam in razmišljam, ali sem se pri kateri obravnavi pravilno odločila. Teža odgovornosti je zelo velika, hkrati tudi davek na družino. Toda ko veš, da je odnos z bolniki vzpostavljen dobro, ti polepšajo dan, ko se zaveš, da si storil nekaj dobrega in nekemu pomagal,« razloži Fišterjeva.

Enako meni Aleksandra Bogdanovič, dr. med., spec. ped., vodja šolskih in predšolskih ambulant: »Delala sem v različnih državah in različnih zdravstvenih domovih. Izkušnje so tiste, ki te krepijo, ne glede na to, kako težke so. Temu poklicu se ne glede na vse ne bi nikoli mogla odpovedati. Občudujem tako kolege kot bolnike. Na vsako težavo poskušamo gledati širše in z vidika rešitve. Osnova je, da v tem procesu vsi začutimo, da smo tu drug za drugega, da si pomagamo in smo iskreni ter odprti.«

Foto: SHERPA

Večja vloga lokalnih skupnosti pri reformah?

V Žalcu je bila pretekli teden seja predsedstva Skupnosti občin Slovenije. Županje in župani so potrdili nujnost prenove zdravstvenega sistema, vendar so izpostavili, da se spremembe ne smejo dogajati brez predhodnega usklajevanja načrtovanih posegov z lokalnimi skupnostmi. Te so namreč zavezane zagotoviti dostop do primarnega zdravstva za slehernega prebivalca in prebivalko. Za lažje usklajevanje med ministrstvom in občinami pri načrtovanju področnih reform bo skupnost ustanovila strokovno skupino na področju zdravstva. Na seji so izpostavili tudi zahtevo za formalno vključitev predstavnikov lokalne samouprave v strateški svet za zdravstvo in medresorsko delovno skupino za zdravstvo.

Direktor celjske gospodarske zbornice o pričakovanjih v letu 2023

»Ne bo tako slabo, kot je kazalo v zadnjem lanskem četrletju«

Natančne številke, kako je gospodarstvo na Celjskem poslovalo lani, ne bodo znane še nekaj mesecev. Bodo takšne ali še boljše kot leta 2021, ko je regija kljub težavam, ki so jih povzročali ukrepi za zajezitev pandemije koronavirusa, povečala prihodke in ustvarila še več dobička? Direktor regionalne gospodarske zbornice Tomaž Benčina ocenjuje, da so podjetja tudi lani poslovala dobro. Čeprav imajo zdaj podjetja veliko težav zaradi izjemno visokih cen energentov, predvideva, da tudi leto 2023 ne bo slabo.

JANJA INTIHAR

»Pravzaprav je za zdaj še težko oceniti, kako je gospodarstvo na Celjskem poslovalo lani, na splošno pa je že mogoče reči, da so bili gospodarski kazalci v tem na pol postcovidnem obdobju relativno dobri,« pravi **Tomaž Benčina**. In dodaja: »Večina podjetij se je izvila iz krča in ponovno zaživela, uspešni so bili zlasti izvozniki. V povprečju je gospodarstvo, vsaj v naši regiji, poslovalo dobro, lahko bi celo rekli, da zelo dobro. Dodana vrednost, dobiček in število zaposlenih so zabeležili rast, boljša kot leto prej je bila tudi likvidnost podjetij, zamude pri plačilih so se zmanjšale. Vendar govorim o povprečju. Preteklo leto namreč ni bilo enako dobro za vse. So posamezna podjetja in tudi posamezne dejavnosti, ki takšnih rezultatov niso dosegli.«

Zaradi energetske krize je najbrž zdaj optimizem nekoliko splahnel.

Razmere, vendar iz povsem drugačnih razlogov kot

v letih 2020 in 2021, so spet zelo napete. Ker smo se začeli ukvarjati z energenti in energetske krizo, je leto 2022 nekako že šlo v pozabo. Strah pred prihodnostjo je zabrisal dosežene uspehe. Cene energentov, ki so vsekakor špekulativne, so šle v nebo, pričakovanja podjetij, kako jim bo pomagala vlada in s čim, so bila zelo velika. S sprejetjem zakonov oziroma shem državne pomoči so se sicer razmere začele nekoliko umirjati, a so še vedno težke. Nihče ne ve, kaj se bo zgodilo v prihodnosti. Pričakujem, da se bo marsikaj za vedno spremenilo. Energenti so v evropskem prostoru postali tako dragi, da se bo že v bližnji prihodnosti treba za vestno posloviti od tistih vrst primarne proizvodnje, ki so energetske zahtevne. To pomeni, da bomo spet postali odvisni od drugih, kar je zelo slabo. Dogajanje v preteklosti je pokazalo, da je popolna odvisnost od daljnih trgov nevarna. Je pa res, da so se

Tomaž Benčina, direktor Regionalne gospodarske zbornice Celje: »Večina podjetij se je lani izvila iz krča in ponovno zaživela, uspešni so bili zlasti izvozniki.« (Foto: SHERPA)

podjetja v Evropi začela ozirati na bližja tržišča, kar je bil eden od razlogov, da je naše gospodarstvo poslovalo boljše.

Je torej negotovost tista, ki bo zaznamovala leto 2023?

Velika podjetja, tudi na našem območju, še vedno ne vedo, kaj se bo dogajalo in zgodilo. Res je, da imajo veliki več znanja in izkušenj in lahko z izvajanjem različ-

nih ukrepov lažje kljubujejo energetske krizi. Marsikomu je energente uspelo kupiti po ugodnejši ceni, ampak kljub temu večina podjetij posluje v veliki negotovosti. Podražil se je tudi denar. Naj ob tem omenim gradbince, ki jih kriza še čaka, ter reševanje stanovanjske problematike, o čemer veliko govorimo tudi v naši regiji. Mladi so se znašli v slabših razmerah kot pred dvema letoma. Posojila so se podražila, zvišala se je minimalna plača, kar je sicer dobro, vendar mnogi zdaj zaradi bančnih pravil ne bodo kreditno spodobni. Jim bo pomagala država? Ali občina? Ta bi lahko mladim strokovnjakom stanovanje prodala po nabavni ceni, v zameno pa bi morali sprejeti zavezo, da bodo petnajst ali dvajset let ostali v Celju. S tem bi zagotovo zajezila odhajanje mladih.

Kakšno bo po vašem mnenju leto 2023?

Menim, da ne bo tako slabo, kot je kazalo v zadnjem četrletju leta 2022. Ne bo preprosto, ampak sem optimist. Pričakujem, da bodo pogoji gospodarjenja takšni, da jih bodo podjetja še lahko prenesla.

Pred dvema letoma so podjetja napovedovala veliko naložb. So se njihovi načrti spremenili?

V tem trenutku so v vseh podjetjih zelo previdni. Za tiste, ki ne poslujejo z lastnim kapitalom, so zaradi razmer na finančnem trgu naložbe

postale zelo drage. Vse svoje načrte morajo zdaj narediti na novo, ker je matematika postala drugačna. Evribor raste, osnovne obrestne mere rastejo ... Podjetja so sicer v zadnjem obdobju izvedla veliko naložb, a predvsem zaradi energetske samooskrbe. Res je, da so podjetja imela veliko načrtov, kaj vse bodo gradila in kako bodo posodobila svojo proizvodnjo, a so jih zamrznila. Pred dvema letoma, ko smo regionalne gospodarske zbornice ministrstvu za gospodarstvo pomagale zbirati podatke o naložbenih načrtih podjetij, smo v naši zbornici uspeli zbrati informacije, da družbe na Celjskem načrtujejo za več kot 300 milijonov evrov naložb.

Kljub težavam marsikatero podjetje ni opustilo svojih naložbenih načrtov. Lani je v regiji zraslo kar nekaj proizvodnih hal.

Podjetja so gradila, ker je bil denar poceni. Res je tudi, da so bili pred začetkom ukrajinske vojne in izbruhom energetske krize, ki ji je sledila, gospodarski kazalci veliko bolj optimistični. Pričakujem, da previdnost pri načrtovanju naložb ne bo trajala dolgo. Je pa res, da bosta morala gospodarstvo in politika delati z roko v roki. Tako bodo tudi pričakovanja ljudi spet postala bolj optimistična. Če pa bo ljudi postalo strah, bo potrošnja padla. Potrošnja pa je, to vsi vemo, pomembno gibalno gospodarske rasti.

Novo življenje za odpadno plastiko

Velenjska družba **Plastika Skaza** z več partnerji razvija postopek in inovativno tehnologijo za razstavljanje in reciklažo hitrih testov. Surovine, ki bodo nastale pri tem, bodo uporabili za nove izdelke.

Poleg velenjske družbe pri projektu sodelujejo še mariborska fakulteta za strojništvo, fakulteta za tehnologijo polimerov, Inštitut za kovinske materiale in tehnologije, Zlatarna Celje, mariborski klinični center in podjetje Surovina. S predlaganimi rešitvami se **Plastika Skaza** odziva na posledice pandemije koronavirusa. Številna testiranja ljudi na virus so za seboj pustila ogromne količine odpadkov. Med njimi so tudi hitri testi, ki delujejo na osnovi nanozlata. Zavržene

hitre teste zdaj sežigajo ali odlagajo na odlagališčih. Posledice so zastrašujoče. Ob sežigu milijona hitrih testov se zavrže 0,1 grama zlata in 5 tisoč kilogramov plastike v vrednosti 15 tisoč evrov, so sporočili iz podjetja.

V Velenju bodo najprej hitre teste zbirali in jih ustrezno sterilizirali. Nato jih bodo zmleli in s postopki separacije ločili membrane z nanozlatom od plastičnih ohišij. Kot še pravijo v **Plastiki Skaza**, s takšno rešitvijo spodbujajo koncept krožnega gospodarjenja, saj bodo z nadaljnjimi raziskavami in dejavnostmi pridobili surovine in jih uporabili za nove izdelke iz plastike in zlata.

NT

V **Plastiki Skaza** bodo reciklirali hitre teste. (Foto: **Plastika Skaza**)

Med odličnimi še eno družinsko podjetje s Celjskega

Družba EY Slovenija, ki je del vodilne mednarodne korporacije za svetovanje in podporo družinskemu podjetništvu, od leta 2014 popisuje zgodbe družinskih podjetij v Sloveniji. Letos je zgodbam osemdesetih uspešnih podjetij v posebni publikaciji dodala deset novih. Med njimi je tokrat tudi zgodba družinskega podjetja Hermi iz Celja.

V EY Slovenija se že vrsto let ukvarjajo z družinskim podjetništvom in kot pravijo, na zemljevid postavljajo dobre zgodbe ter zglede slovenskih družinskih podjetij. Z vsakoletno predstavitevijo desetih družinskih zgodb že od leta 2014 podpirajo in krepijo družinsko podjetništvo, ki predstavlja kar 83 odstotkov slovenskega gospodarstva.

Tako kot vsem dosedanjim zgodbam sta tudi letošnjim desetim, zbranim v posebni knjigi, skupna vztrajnost ter prizadevanje za premikanje meja na vseh ravneh gospodarstva.

Že trinajst zgodb

V osmih letih so se s Celjskega na seznam navdihujočih družinskih podjetij uvrstili že KLS Ljubno, Vivapen, Čokoladni atelje Dobnik, Kronoterm, Blaj Fasteners, Petre, Skaza, Tehnos, Frigotransport Pišek&Hsf, Jagros, Skupina Podkrižnik in Uniforest. Na svetovnem srečanju družinskega podjetništva, ki ga vsako leto v Monaku pripravi mednarodna korporacija EY, sta podjetji KLS Ljubno in Vivapen dobili tudi nagrado odličnosti. KLS jo je dobil leta 2017, Vivapen leta 2019. Od letos je na seznamu tudi podjetje Hermi, ki ga je pred malo manj kot štirimi desetletji ustanovil Herman Rauter. Takrat se je Hermi na domačem trgu ukvarjal z elektromeritvami in s strelovodnimi napeljavami, danes, ko ga vodi Miran Rauter, je mednarodno uveljavljeno podjetje, ki izdeluje strelovodno in prenapetostno zaščito, kableske police in lestve ter konstrukcijske sisteme za sončne elektrarne.

JI

Uvoz premoga potreben za stabilnost proizvodnje v Tešu

Razkladanje uvoženega premoga moti krajanje Pesja

Potrebe po dodatnih količinah premoga so se pojavile lani poleti, ko je vlada razglasila 1. stopnjo ogroženosti na področju proizvodnje električne energije in zahtevala, da se povečajo strateške rezerve energentov. V Premogovniku Velenje, Holdingu Slovenske elektrarne (HSE) in Termoelektrarni Šoštanj (Teš) so se odločili za uvoz dodatnega premoga, s katerim bi z velenjskim lignitom zagotavljali večjo obratovalno zanesljivost in stabilnost proizvodnje v Tešu. Razkladalno postajo uvoženega premoga so uredili v krajevni skupnosti Pesje, kar tamkajšnjim prebivalcem ne ustreza. Napovedali so celo državljansko nepokorščino.

BARBARA FURMAN

Predstavniki vseh treh energetskih družb, Premogovnika Velenje, HSE in Teša, so aktualne razmere glede uvoza premoga iz tujine v Šaleško dolino predstavili predstavnikom lokalne iniciative in velenjskim mestnim svetnikom. Med drugim so se sestali s prebivalci krajevne skupnosti Pesje, v kateri je razkladalna postaja za pretovarjanje premoga. Kot vse kaže, bo le začasna.

Selite razkladalnice

Predsednik Krajevne skupnosti Pesje Franc Obu je izrazil razočaranje nad tem, da jih o uvozu premoga nihče ni uradno obvestil. Zato so

od pristojnih zahtevali uvedbo zaščitnih ukrepov, na primer da pokrijejo prostor za razkladanje premoga in postavijo protihrupno ograjo, predlagali so tudi prestatitev razkladalne postaje na premogovniško deponijo. Če njihovim zahtevam ne bodo ugodili, so prebivalci Pesja napovedali državno nepokorščino.

V Premogovniku Velenje pravijo, da je nejevolja krajanov odveč, saj nameravajo razkladalno postajo iz Pesja preseliti na industrijsko območje Premogovnika Velenje. Direktor dr. Janez Rošar je pojasnil, da je bila prvotna lokacija v Pesju izbrana zato, ker je bila v tistem trenutku

edina, ki je omogočala tovrstne dejavnosti. Območje DIK (drobilnice in klasirnice) je bilo v preteklosti že namenjeno prevozu premoga. »Postopki za prestatitev razkladalne postaje so se že začeli. Na sestanku s predstavniki Slovenskih železnic smo se zavezali, da bomo to problematiko reševali prednostno. Nova lokacija je predvidena

na industrijskem območju Premogovnika Velenje, med deponijo premoga in njegovo hčerinsko družbo PLP.«

Uvozili 60 tisoč ton premoga

Premogovnik Velenje je za potrebe šoštanjske termoelektrarne konec lanskega septembra opravil povpraševanje glede možnosti dobave tujih

Rudarska pravica še za dvajset let

Premogovnik Velenje je ministrstvu za infrastrukturo poslal vlogo za podaljšanje veljavnosti rudarske pravice za prihodnjih 20 let. V vlogi je navedel obseg dovoljenja za raziskovanje in izkoriščanje mineralne surovine ter velikost pridobivalnega prostora, ki se ne spreminja.

Premogovnik je 20-letno koncesijsko pogodbo, s katero je uredil rudarsko pravico za gospodarsko izkoriščanje mineralne surovine, sklenil s državo januarja 2002. Z Zakonom o interventnih ukrepih za omilitev posledic epidemije covid-19 je prejšnja vlada omogočila 18-mesečno podaljšanje veljavnosti rudarskih pravic, za katere so se koncesijska razmerja končala v letih 2021 ali 2022. Premogovnik Velenje je zato z državo januarja lani sklenil dodatek h koncesijski pogodbi, s katerim je rudarske pravice podaljšal do 21. julija 2023. Vloga za novo podaljšanje mora biti pri pristojnem ministrstvu vložena najmanj šest mesecev pred potekom časa, za katerega je bila koncesijska pogodba sklenjena. Kot je znano, je vlada lani sprejela nacionalno strategijo, v kateri je določeno, da bo Slovenija najpozneje leta 2033 prenehala uporabljati premog za proizvodnjo električne energije.

premogov, ki bi jih dodajali velenjskemu lignitu. Do zdaj so podpisali dve pogodbi za

uvoz indonezijskega premoga in tako pripeljali približno 60 tisoč ton. Uvoz premoga, ki je potreben za zapolnitev zaloga na deponiji Premogovnika Velenje, naj bi bil prehodne narave in bo predvidoma trajal dve leti.

Indonezijski premog prispe z ladjami v Luko Koper, od koder ga po železnici dostavijo v Pesje. Termoelektrarna Šoštanj je prilagojena za koriščenje velenjskega lignita, zato je z uvozom nemogoče v celoti nadomestiti pomanjkanje premoga. Uvoženi premog zgolj dodajajo velenjskemu lignitu.

V Premogovniku Velenje so lani zaradi težav pri odkopu premoga in pomanjkanja podzemnih prostorov odkopali 2,36 milijona ton premoga, kar je bilo premalo za potrebe Termoelektrarne Šoštanj. Zato nameravajo letos in prihodnje leto proizvodnjo postopno povečevati.

Z uvozom premoga so se seznanili predstavniki lokalne iniciative in velenjskega mestnega sveta. (Foto: Alma Glotič)

Boscarolu priznanje za življenjsko delo

Združenje Manager je včeraj zvečer Ivu Boscarolu, nekdanjemu lastniku in direktorju podjetja Pipistrel, podelilo priznanje za življenjsko delo na področju menedžmenta. Priznanje Artemida sta letos dobili Tanja Blatnik, generalna direktorica romunske družbe Euroins Asigurare, in dr. Babet Stapel, poslovodna direktorica podjetja Fraport Slovenija.

Združenje Manager podeljuje priznanje za življenjsko delo stanovskim kolegom, ki so se s svojimi dosežki in z

vplivom zapisali v zgodovino slovenskega menedžmenta. Med dosedanjimi prejemniki je tudi pet gospodarstvenikov s Celjskega. Leta 2018 je priznanje dobil Bogomir Strašek, leta 2010 Niko Kač, leta 2007 Tone Turnšek, leta

2003 Jože Stanič in leta 2001 Marjan Prelec. Nagrada Artemida, ki jo podeljuje sekcija menedžer

pri Združenju Manager, je namenjena gospodarstvenikom, ki so »prebile steklene strop« in prvič prevzele najvišjo vodstveno mesto v organizaciji. Leta 2020 sta jo prejeli predsednica uprave laške Thermane Mojca Le-

skovar in direktorica celjskega podjetja Alpeks Nataša Kraškovic. Leta 2007 je nagrado Artemida dobila tudi Tanja Tuš, leto pred tem pa Simona Potočnik, ki je takrat vodila celjski Cetis.

Jl

Nadomestili bodo četrtno elektrike

Družba Xella je na streho svojega proizvodnega obrata v Kisovcu pri Zagorju namestila malo več kot 2.500 kvadratnih metrov veliko sončno elektrarno, s katero bo nadomestila četrtno električne energije, ki jo porabi pri izdelovanju gradbenih elementov in porobetona. Sončna elektrarna je začela obratovati sredi januarja.

V podjetju pravijo, da so na področju energetike in krožnega gospodarstva do-

slej naredili že veliko. Čeprav za proizvodnjo gradbenega materiala ne porabijo veliko električne energije, saj so se že pred časom odločili za povsem naravne energente, kot sta voda in zemeljski plin, so se za gradnjo sončne elektrarne odločili zaradi energetske nepredvidljivih časov.

Družba Xella je del mednarodnega koncerna Xella International, ki ima po svetu več kot sto tovarn. V Kisovcu beli gradbeni material Ytong, ki je bil pred leti znan pod imenom siporex, izdelujejo že

od leta 1977. Poleg različnih elementov iz porobetona prodajajo tudi silikatne zidake, mineralno toplotno izolacijo in armiranobetonske plošče. V podjetju že ves čas skrbijo, da bi bil vpliv njihove proizvodnje na okolje čim manjši. To jim tudi uspeva in leta 2019 so prejeli nagrado za učinkovito izkoriščanje odvečne toplote in ponovno uporabo ter reciklažo neustreznega porobetona. S tem so zmanjšali toplotni vpliv na okolje in izboljšali svojo energetske učinkovitost.

Jl

Xellina tovarna porobetona bo s sončno elektrarno nadomestila četrtno potreb po električni energiji. (Foto: arhiv podjetja)

Lanski januarski prizor iz celjskega mestnega parka

CELJE – Tudi letos tekaška proga v mestnem parku

Rekreacija za nekaj posameznikov?

Minule dni so novozapadli sneg in dovolj nizke temperature omogočili, da so delavci celjske družbe ZPO pripravili smučišče na Celjski koči, ki ga zaradi obilnih padavin, megle in vetra še niso mogli odpreti v ponedeljek, kot so želeli, pač pa so ga v torek. Podobni so načrti za tekaško progo v mestnem parku, ki so jo začeli zasneževati konec tedna, potem ko jim je decembra načrte o ureditvi prekrizalo toplo vreme. Nekateri pomisleki o ekonomičnosti ureditve takšne proge za nekaj smučarjev tekačev so se pojavili že minulo sezono, ko je bila prvič na voljo. Zato nas je zanimalo, kakšen je strošek zasneževanja ob vedno dražji energiji in kakšna okoljska soglasja je družba ZPO pridobila za takšen poseg.

TATJANA CVIRN

Kot so iz ZPO Celje, ki upravlja športno infrastrukturo v mestu, sporočili decembra, so prejeli kulturno-varstveno soglasje območne enote Zavoda RS za varstvo kulturne dediščine (ZVKDS) za ureditev tekaške proge. Načrtovali so, da bi najprej pripravili otroško sankališče, ko bi izdelali dovolj snega, bi uredili še progo za smučarski tek. Takrat to ni bilo mogoče,

Na Celjski koči bo dnevna smuka na voljo med 9. in 16. uro, nočna pa med 17. in 20. uro. Otroški poligon bo deloval med 9. in 16. uro. Celodnevna smučarska karta za odrasle stane 20, za otroke 12 evrov, za dijake, študente in upokojence 14 evrov. Brezplačno lahko na Celjski koči smučajo upokojenci, ki so starejši od 70 let, osebe z invalidnostjo, otroci s posebnimi potrebami, tudi slepi in slabovidni ter njihovi spremljevalci.

a minuli konec tedna so tudi v parku začeli delati snežni topovi, dokler jih ni ustavil dež. Upajo, da bi lahko progo uredili vsaj do počitnic.

Kakšen bo strošek?

Okvirne stroške zasneževanja, priprave prog in vzdrževanje na sezono je ZPO decembra takole ocenil: zasneževanje približno petsto metrov proge (lani je bila dolga 400 metrov) naj bi stalo 5.550 evrov, v kar so vključeni stroški elektrike, vode in dela, v dveh mesecih naj bi za urejanje proge in vzdrževanje odšteli 18 tisoč evrov. Da bo strošek glede na višje cene energije višji, je že zdaj jasno, saj zaradi previsokih temperatur decembra ni bilo mogoče izdelati vsaj nekaj tehničnega snega, kot so načrtovali v ZPO. Takrat so namreč še imeli ugodnejšo pogodbo o zakupu električne energije.

Kot pravijo v ZPO Celje, izdelujejo tehnični sneg brez kakršnihkoli primesi, kar je bil eden od pogojev pri izdaji soglasja ZVKDS. »Za izdelavo tehničnega snega ni potrebno okoljevarstveno soglasje. Sneg je sestavljen iz vode, ki se na poti skozi snežni top razdeli na manjše molekule, ki nato v zraku zmrznejo in padejo na tla v obliki snega. Izdelavo snega lahko primer-

jamo z zalivanjem površin in za to ni potrebno okoljevarstveno soglasje,« so zatrdili v ZPO.

Prestavljena in daljša

A na osnovi omenjenega soglasja ZVKDS je moral ZPO letos vendarle nekoliko spremeniti potek proge, ki se mora izogniti koreninskim sestavam nekaterih vrst dreves. Kaj pomeni takšna proga za park in njegovo drevje in ali res nima vpliva na rast, so se očitno vprašali tudi v omenjenem zavodu in ZPO naročili, naj pridobi strokovno mnenje arborista. Strokovnjakinja s tega področja je od februarja do vključno avgusta lani res pregledovala območje tekaške proge v parku in pripravila strokovno mnenje. V njem je ugotovila, da z vidika izvajanja meritev vlažnosti talne podlage ni bilo bistvenih razlik med območji ob tekaški stezi in na nadzornih območjih. Izpostavila je veliko zbitost talne podlage na večjem delu parka in ocenila, da gre za posebno sestavo tal, na katera je vplivalo občasno poplavljanje Savinje, ki je nanašala nove sloje zemljine, ki je manj propustna in bolj dojemljiva za nastajanje zbitosti tal.

Foto: Andraž Purg

Razrito parkirišče v središču Dobrne. Občani in zaposleni v občinski upravi so nad takšnim ravnanjem neznanecv zgroženi. (Foto: Občina Dobrna)

Parkirišče ni poligon za objestneže!

DOBRNA – Z vandalizmom in objestnim ravnanjem se soočajo tudi na Dobrni. Občina je v minulem letu ob osnovni šoli in kulturnem domu uredila novo parkirišče, s čimer je rešila težave s parkiranjem v tem zdraviliškem kraju. A pogled na parkirišče je bil v minulih dneh žalosten.

Neznanci so z avtomobili povzročili pravo razdejanje. Na parkirišču so bile vidne sledi »driftanja« in podobnega neprimernega početja.

»Žal ostajamo nemočni ob tovrstnih dejanjih, ko gre za namerno uničevanje skupnih javnih parkirnih površin, namenjenih vsem občanom, zaposlenim in obiskovalcem našega kraja. Zato bodimo pozorni na objestno ravnanje posameznikov okoli sebe, da se ti prizori ne bodo več ponavljali,« pravijo v Občini Dobrna. Občane pozivajo, naj nemudoma pokličejo na številko 112, če opazijo kakršnokoli škodljivo ravnanje in uničevanje skupnega dobrega. »Kajti le tako nam bo skupaj uspelo ohraniti urejeno Dobrno,« dodajajo.

BA

Fitnes na prostem privabil zlikovce

VOJNIK – Občina je lansko jesen na igrišču v Vojniku s pomočjo evropskih sredstev namestila naprave za fitnes na prostem, s čimer želi občane spodbujati k dejavnemu preživljanju prostega časa. Žal so se nad napravami znesli nepridipravi.

Že nekaj dni po namestitvi fitnesa je nekdo uničil tablo z navodili, zdaj je nekdo ukradel še talne plošče, ki zagotavljajo varno uporabo naprav. Župan **Branko Petre** ne skriva razočaranja: »V občinski upravi si že vrsto let prizadevamo za lepši videz občine in hkrati iščemo načine za sofinanciranje opreme, ki prispeva k dejavnemu preživljanju prostega časa. Žalosti pa nas, da nekaterim posameznikom ni mar za tujo lastnino in uničujejo vse, kar jim pride pod roke.«

Zadevo so v občinski upravi prijavili policiji. Če se bodo podobni primeri ponavljali, bodo prisiljeni prostor varovati tudi s kamerami, pravi župan, ki vseeno verjame, da lahko s prijaznim opozorilom drug drugega naučijo skrbnega ravnanja s skupno lastnino. Občane zato poziva, naj nemudoma obvestijo policijo, če opazijo tovrstna objestna ravnanja in poškodovanje stvari.

BA

Občina Vojnik z novimi naložbami dopolnjuje športno in rekreacijsko ponudbo v kraju. Žal so bile naprave za fitnes, ki so nameščene na igrišču v Vojniku, že dvakrat tarča vandalov. Tokrat je neznanec ukradel del talne podlage. (Foto: Lea Sreš)

REČICA OB SAVINJI, MOZIRJE – Skupaj smo močnejši

Pomoč mizarstvu, prizadetemu v požaru

Požar je sredi novembra zajel mizarstvo Potočnik v Poljanah v občini Rečica ob Savinji. Povsem je uničil dovršen del infrastrukture in strojev. (Foto: PGD Mozirje)

Kako malo je treba, da se življenje postavi na glavo, so lani spoznali lastniki družinskega Mizarstva Potočnik iz Poljan v občini Rečica ob Savinji. Požar jim je v nekaj urah uničil velik del gospodarskega poslojja, v katerega je družina vlagala približno 30 let. A v nesreči ni ostala sama. Na pomoč ji je priskočila vsa Zgornja Savinjska dolina. Kulturno društvo Rečica ob Savinji je organiziralo dobrodelni koncert, na katerem so s pomočjo sponzorjev in prostovoljnih prispevkov zbrali 16 tisoč evrov.

ŠPELA OŽIR

Ogenj, ki se je sredi novembra vnel v mizarstvo Potočnik, v kateri je bilo veliko suhega lesa, je zajel več hal in uničil pet tisoč kvadratnih metrov površin. Požar je gasilci kar 90 gasilcev iz desetih okoliških gasilskih društev – Rečica ob Savinji, Grušovlje, Pobrežje ob Savinji, Nazarje, Mozirje,

Ljubno ob Savinji, Radmirje, Šmartno ob Dreti, Bočna in Gorica ob Dreti.

Kljub trudu gasilcev so bili zgradba, stroji in proizvodi v celoti uničeni, zaradi česar je bilo družini Potočnik onemogočeno nadaljnje delo. Nekateri delavci so se prezaposlili, spet drugi so ostali v mizar-

stvu in pomagali pri obnovi. Potočnikovi so se naenkrat znašli pred velikim organizacijskim zalogajem. Ob gradnji in prenovi so namreč morali zagotoviti nemoteno proizvodnjo ter finančna sredstva za saniranje in plače. Veliko naročil jim je uspelo preusmeriti k drugim podjetjem.

Dobrodelni koncert

Zgornja Savinjska dolina ni sedela križem rok in je takoj priskočila na pomoč znanemu mizarstvu. Ena zadnjih dejavnosti je dobrodelni koncert v organizaciji Kulturnega društva Rečica ob Savinji. »Skupaj smo pričakali čudovito noč in pokazali, da žarek upanja vedno obstaja. V okviru dogodka nam je s sponzorji in prostovoljnimi prispevki uspelo zbrati 16 tisoč evrov. Še vedno lahko pomagamo z nakazilom na transakcijski račun, kjer bodo vsa sredstva namenjena za pomoč mizarstvu Potočnik,« so se odzvali v Kulturnem društvu Rečica

ob Savinji. Na koncertu je simbolični ček v vrednosti 9.710 evrov, kolikor se je zbralo do koncerta, prevzel Jan Potočnik, ki se je obenem zahvalil za vsa prizadevanja tako gasilcev kot drugih Zgornjesavinjčanov, ki so na kakršenkoli način prispevali za gradnjo novih objektov in zagon podjetja.

Množica nastopajočih

Na dobrodelnem koncertu v Mozirju so nastopili osnovnošolski pevski zbori rečiške osnovne šole, Suška banda, Smooth band, Zmaji, Harmonikarski orkester Primoža Zvira, ansambla Golte in Prebrisani Kačji pastirji. Zapeli so še Irena Vrčkovnik, Saša Zamernik, Oktet Žetev ter Rečiški pobi. Za smeh sta poskrbela stand up komika Gašper Bergant in Dejan Ikočič – Bushi. Dobrodelni akciji so se pridružili tudi člani Kulturnega društva likovnih ustvarjalcev Gal.

Simbolični ček je na koncertu prevzel Jan Potočnik in se vsem zahvalil za veliko pomoč. (Foto: KD Rečica ob Savinji)

Rdeči križ Slovenije – Območno združenje Zgornje Savinjske doline je odprl poseben transakcijski račun za zbiranje prispevkov za pomoč Mizarstvu Potočnik. Račun bo odprt do konca februarja.

Podatki za nakazilo:

RKS OZ Zgornje Savinjske doline

Šmihelska 2, Mozirje

DŠ:

31441939

TRR:

SI56 6100 0001 5529 853

SKLIC:

00 24503

Namen:

za Mizarstvo Potočnik – požar

Ostala brez strehe nad glavo

ŠENTJUR – Občinska zveza prijateljev mladine Šentjur zbira denar za popravilo strehe hiše, v kateri živi upokojenka Olga Rihtar iz Razborja pri Dramljah. Streha in celotno podstrešje sta bila povsem uničena v požaru, ki je izbruhnil v noči s 16. na 17. januar. Nastala je ogromna škoda, ki se zaradi zadnjih padavin, tako snega kot dežja, vsak dan še povečuje.

Policija je tujo krivdo izključila, vzrok požara je bilo pregretje dimniške tuljave.

Sorodnik Olge Rihtar Martin Lubej je pojasnil, da znaša ocenjena škoda krepko več kot sto tisoč evrov. Dodal je, da hiša ni bila zavarovana za primer požara, zato se je njegova teta, ki nima privarčevanega denarja, znašla v veliki stiski. Sorodniki in prijatelji so ji priskočili na pomoč z zbiranjem denarja in potrebnega gradbenega materiala, med drugim lesa, da bi ji s skupnimi močmi pomagali narediti novo streho nad glavo.

Lubej je povedal, da je po požaru velika škoda nastala še zaradi gašenja, svoje so prispevale obilne padavine. Gasilci so ostrešje sicer prekrili s folijo, ki jo veter umika. »Voda pronica vse do pritličja, električne napeljave so močno poškodovane. V hiši se je pokvarilo gretje. Mojstri so zasilno vzpostavili ogrevanje v pritličju, da so prostori vsaj malo ogrevani in da bi bilo tako preprečeno nadaljnje propadanje sten in stropa.«

Prizadeta v požaru je prvi dve noči po tem dogodku prespala pri hčeri. Nato se je vrnila na svoj dom, kjer so ji za bivanje po besedah Lubeja zasilno uredili pritličje.

TS, foto: ML

Denar za prizadeto v požaru zbira Občinska zveza prijateljev mladine Šentjur.

Davčna številka:

801 99 500

TRR:

SI56 0400 1004 8576 037

SKLIC:

00 10 - 2023

NAMEN –

pomoč Olgi Rihtar

Kdor bi želel pomagati z gradbenim materialom, se lahko obrne na Martina Lubeja na telefonsko številko

041 551 629.

Žalosten pogled na pogorelo streho in uničeno podstrešje

Dvorana je pokala po šivih

CELJE – Minulo soboto je bil v Krajevni skupnosti Aljažev hrib koncert Zapoimo skupaj v leto 2023 z ljudskimi napevi, ki ga je organiziralo društvo harmonikarjev basistov, kitaristov Pri harmoniki. Koncert je imel tudi dobrodelno noto, saj so obiskovalci in nastopajoči zbirali denar za deklico Lano Smukavec iz Celja za terapije, ki jih potrebuje. Koncert v dvorani krajevne skupnosti je doživel velik odziv, zbranih je bilo skoraj tisoč evrov.

Osrednji nastopajoči so bili godci Novi veseli jahači in pevca Marjana in Frenk Gregl, obiskovalce so razveselili tudi pevci Mešanega pevskega zbora Društva upokojencev Celje,

Harmonikarski orkester Stanka Mikole, Mešani pevski zbor Jesen Laško in Duo Simi. Na koncertu so se zavrteli tudi člani Folklorne skupine upokojencev Mestne četrti Slavka Šlandra Celje. Kot so nam dejali nastopajoči, so bili vsake donacije izredno veseli, predvsem tega, da so lahko pomagali deklici. O petletni Lani smo v Novem tedniku pisali lani. Deklica ima zaradi kromosomske napake več zdravstvenih težav. Pomagajo ji posebne fizioterapije, vendar jih zdravstvena zavarovalnica omogoča premalo, dodatne so samoplačniške. Z leti Lana poleg terapij potrebuje tudi sodobne medicinske pripomočke, ki bi ji olajšali vsak dan.

SŠol

Foto: SŠol

Regijski prvaki iz OŠ Frana Kranjca

CELJE – Ekokviz je že 22 let tekmovanje osnovnošolcev v ekoznanju. Na regijskem tekmovanju je zmagala ekipa učencev Osnovne šole Frana Kranjca iz Celja. 7. marca se bo udeležila državnega tekmovanja.

Letos je na Ekokvizu, ki ga pripravlja Ekošola, v tričlanskih ekipah tekmovalo 2.376 učencev šestih, sedmih in osmih razredov iz 128 slovenskih osnovnih šol. V celjski regiji je sodelovalo 97 tričlanskih ekip iz 16 osnovnih šol.

Zmagovalna ekipa je morala pokazati znanje s področja odpadkov in recikliranja elektronskih naprav, trajnostnega razvoja, varstva okolja in onesnaževalcev, ogljičnega odtisa in zelene energije. Dosegla je 28 od 30 možnih točk. Sledili so ji učenci iz Osnovne šole Ljubečna in iz I. OŠ Celje. Letošnji Ekokviz je bil kar zahteven, saj je le ena ekipa pravilno odgovorila na vseh 30 zastavljenih vprašanj.

TC

ŠMARTNO OB PAKI - Prejemnik najvišjega priznanja

Železničar s srcem in z dušo

Najbrž ni prebivalca Šmartnega ob Paki, ki ne bi poznal Roberta Crnjaca, dobrodušnega in vsestransko dejavnega občana, ki je ob lanskem občinskem prazniku prejel najvišje občinsko priznanje. Čeprav mu kandidatura za župana ni uspela, si bo, kot pravi, še naprej prizadeval za čim bolj uspešen razvoj lokalne skupnosti.

TATJANA PODGORŠEK

»Če bi potegnil črto pod lanskim letom, bi rekel, da se je leto izšlo dobro, celo nad pričakovanji. Poleg dveh študentk in sina srednješolca se v družini vedno kaj dogaja, a tudi okolica doma me zaposluje celo leto,« je začel pogovor Robert Crnjac, prejemnik plakete Občine Šmartno ob Paki, najvišjega občinskega priznanja. »Leto 2022 je bilo tudi leto izzivov. Mednje zagotovo sodi odločitev za kandidaturu za župana in občinskega svetnika.«

Obnova odra

Jaka, kot ga kličejo prijatelji, je pojasnjeval dogodke, ki so najbolj zaznamovali njegovo leto 2022. Za prejemnika občinske plakete so ga predlagali prijatelji, ki so kot osrednji razlog zanj navedli njegov trud pri obnovi odra v šmarškem domu kulture. Obnova je bila nujna, dela je bilo veliko, a so ga s pomočjo članov šmarškega kulturnega društva in lokalne skupnosti zmogli odlično opraviti. Danes je,

kot pravi, na njem prijetno nastopiti.

Je zanj občinsko priznanje nagrada ali obveza? »Je nagrada in obveza. Zadovoljstvo je, ko vidiš, da vse, kar delaš, ljudje opazijo in tudi cenijo. Sam vsega pač ne zmoreš. Pri vseh prizadevanjih sta pomembna podpora kolegov in vztrajanje, potem rezultati ne morejo izostati. V zvezi z domom kulture nas čaka še nekaj izzivov. Eden najbolj pomembnih je, kako privabiti vanj čim več obiskovalcev. Ampak vse ob svojem času.«

Dejaven v društvih

Robert Crnjac je bil več kot dvajset let dejaven v šmarškem prostovoljnem gasilskem društvu, sedem let je bil njegov predsednik. Sledi njegovega dela je mogoče opaziti tudi pri šmarškem nogometnem društvu in v športno-rekreativnem društvu Gavce - Veliki Vrh. Občina Šmartno ob Paki je prepoznavna po pestri društveni dejavnosti. »Dobro je,

Robi Crnjac pravi, da sta pri vsaki stvari pomembni podpora okolice in prijateljev ter vztrajnost.

da imamo v občini kar nekaj društev, vendar opažam, da se v njih srečujemo bolj ali manj isti ljudje. Moti me slaba komunikacija med društvi. Če bi bilo drugače, se ne bi zgodili dve prireditvi na isti dan in celo ob istem času. Z malo več dogovarjanja bi bilo na dogodkih in prireditvah v naši občini več gledalcev, a tudi vzdušje bi bilo zagotovo bolj prijetno,« je prepričan.

Ni postal župan

Na lanskih novembrskih lokalnih volitvah se je v občini Šmartno ob Paki potegoval za funkcijo župana. Pravi, da je bila to zanj edinstvena in ne-

ponovljiva izkušnja, ki je ne bo pozabil. »H kandidaturi so me spodbudili prijatelji iz stranke Socialnih demokratov. Župan sicer nisem postal, vendar nad rezultati volitev nisem bil razočaran. V predvolilni kampanji sem užival, saj sem se srečeval s številnimi občani. Pogovarjali smo se o tem in onem, se smejali in zabavali.«

Pravi, da je zadovoljen z razvojem lokalne skupnosti. Glede na to, da je bil že dva mandata občinski svetnik, se zaveda, da v občinski blagajni nikoli ni dovolj denarja za vse potrebe in želje. »Šmartno ob Paki je majhna občina in temu primerne so tudi njene

finančne zmogljivosti. Drugi so nam vsilili, da imamo svojo občino. Zelo težko je nadomestiti razvojni primanjkljaj, ki smo ga bili v Šmartnem ob Paki deležni pred tem s tako skromnim občinskim proračunom. A korak za korakom je mogoče doseči marsikaj. Teba je biti vztrajen, odgovoren in delaven.«

Železničar z dušo

Robert je po poklicu železničar. Tisti, ki ga dobro poznajo, pravijo, da to delo opravlja predano, s srcem in z dušo. »To, kar pravijo, je še kako res. Prepričan sem, da bom v tej službi dočkal upokožitev. Železničar

je bil moj oče, zato lahko rečem, da mi je bila ljubezen do železničarskega poklica položena v zibelko. Izšolal sem se za vlakovnega odpravnika, delo železničarja pa opravljam na postajah od Velenja do Žalca, trenutno službujem v Šentjurju pri Celju. Včasih je poklic železničarja veljal za manjvrednega, a časi se spreminjajo. Vsak poklic ima svoje prednosti in slabosti. Če je slabost mojega poklica, da moram delati tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih, se pa vsaj v denarnici pozna.«

Robertovi prijatelji in znanci pravijo tudi, da je v njegovi družbi vedno prijetno, saj izžareva pozitivno energijo. S pripovedovanjem šal mu uspe narisati nasmeh tudi na najbolj »kislem« obrazu. Najraje se šali na svoj račun. Iz vsake negativne stvari poskuša izvléči kaj pozitivnega.

Želje

V novo leto ni vstopil s velikopoteznimi željami in načrti. »Sreča zna biti opoteča, brez zdravja pa tudi te ni,« poudarja in dodaja, da bi bil vesel, če bi bili hčerki uspešni pri študiju, sin srednješolec pa pri izbiri nadaljnje življenjske poti.«

Čeprav ni postal župan, Robert še pravi, da si bo prizadeval uresničiti obljube, ki jih je dajal med volilno kampanjo. »Glede na to, da se bo začela gradnja hitre ceste oziroma tretje razvojne osi, bom poskušal narediti vse, da bomo imeli vsi, ki bomo morali živeti ob njej, nekaj od tega. Ne le hrupa in izpušnih plinov,« je sklenil pogovor.

Foto: TP

Konec tega tedna bodo v Zidanem Mostu predvidoma začeli dvigovati še transformatorsko postajo, ki je zdrsnila z vagona.

Vagon odstranili, transformatorja še ne

ZIDANI MOST - Z železniške proge so konec minulega tedna odstranili dele tovornega vagona, s katerega se je v noči na 7. januar prevrnila transformatorska postaja. Konec tega tedna bodo predvidoma začeli dvigovati še več sto ton težko transformatorsko postajo. Gre za eno večjih tovrstnih nesreč na Celjskem, zato tudi odstranjevanje prevrnjene vlakovne kompozicije predstavlja enega večjih zagajev. Poseg je zahteven predvsem zaradi reke in električnih napeljav ter tudi zaradi drugih tirov na železnici.

Kot je pojasnil direktor družbe SŽ-Infrastruktura Matjaž Kranjc, so dele poškodovanega vagona dvignili z avtomobilskima dvigalom. Dvigovanje vagona so opravili med prihodi vlakov, zato so v potniškem prometu nastajale

krajše zamude. Za dvig transformatorja, ki je z oklepom težak 380 ton, je bilo treba opraviti še nekaj pripravljalnih del. V ta namen je 25 vlačilcev iz Avstrije pripeljalo tisočtonsko dvigalo. Transformator bodo v naslednjih dneh naložili na nov vagon in ga odpeljali nazaj v tovarno. Če bo dvig transformatorja uspešen, Kranjc normalizacijo prometa na železniški postaji v Zidanem Mostu pričakuje v prvem tednu februarja.

Izjemno zahtevno delo so po nesreči opravili tudi gasilci PGD Laško s svojimi poklicnimi kolegi iz Celja. Z vravno tehniko so z brežine rešili poškodovanca, pregledali vagon, predvsem rezervoarje za pogonsko gorivo in akumulatorje. Poleg tega so pregledali tudi celotno podno površino Save vse do Radeč, da bi

preverili, ali je prišlo do večjega razliva naftnih derivatov. Po nesreči so morali na kraj še večkrat. Prevrnjeni vagon je namreč predstavljal nevarnost iztekanja iz rezervoarjev, saj je bila vlakovna kompozicija zelo poškodovana.

Do nesreče je, kot kaže, prišlo, ko se je za transformatorsko postajo prilagojen vagon začel premikati, pravi Matjaž Kranjc. Ob tem se je huje poškodoval državljani Češke. Škoda je nastala na vozni mreži, signalnovarnostnih napravah in ograji. Na vozni mreži škoda po prvih ocenah znaša od 200 tisoč in do 250 tisoč evrov, a naj bi bila končna ocena precej višja. Tovor je bil zavarovan, zato Kranjc pričakuje, da bo škodo poravnala zavarovalnica.

BA, STA
Foto: bralec NT

Z novim letom dobili še podžupana

VOJNIK - Župan Branko Petre, ki občino vodi že tretji mandat, je imenoval podžupana, ki mu bo v tem mandatu pomagal pri njegovem delu. To je 1. januarja postal 32-letni Damjan Muzel iz vrst Slovenske demokratske stranke (SDS).

Podžupan bo opravljal naloge s področja problematike mladih, športa, spodbujanja delovanja in razvoja društev ter protokolarnih zadev. Župana bo nadomeščal v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti.

»Svoje delo bom opravljal resno, zavzeto, s polno mladostniške energije ter strokovno v dobro celotne občine Vojnik,« je ob imenovanju na družbenem omrežju zapisal Damjan Muzel. Dodal je, da je ponosen, da je župan podžupansko mesto zaupal ravno njemu. Občankam in občanom je obljubil, da bo naslednja štiri leta prisoten med njimi in da bo prisluhnil njihovim težavam. Čeprav vseh problemov ni mogoče rešiti, jim bo vedno poskušal pomagati, je dejal.

Frankolovčan Damjan Muzel je bil član vojniškega občinskega sveta že v prejšnjem mandatu. Na državnozbornih volitvah v minulem letu je kandidiral za poslanca, lani je bil izvoljen za predsednika OO SDS Vojnik za naslednja štiri leta. V preteklosti je bil tudi član izvršilnega odbora SDM na ravni države. V začetku decembra lani je bil izvoljen tudi za predsednika Krajevne skupnosti (KS) Frankolovo, a se je ob imenovanju za vojniškega podžupana predsedniški vlogi v KS zaradi nezdržljivosti funkcij odpovedal, prav tako je odstopil kot član sveta KS Frankolovo. Slednji bo zdaj deloval z enim članom manj, bodo pa morali frankolovski svetniki izvoliti novega predsednika krajevne skupnosti.

BA

Novi vojniški podžupan je Damjan Muzel. Že vrsto let je tudi prostovoljni gasilec. (Foto: osebni arhiv)

BISTRICA OB SOTLI – Svoja mnenja soočili Telekom Slovenije, civilna iniciativa, župan in občani

Ostali so vsak na svojem bregu

Da je prestavitev bazne postaje na novo mesto v gozdu, približno 60 metrov od stavbe šole in vrtca, sprejemljiva za okolje, saj glede na izdelano oceno ne bo preseгла mejnih vrednosti uredbe glede elektromagnetnega sevanja (EMS), so na ponedeljkovi predstavitvi v bistriškem kulturnem domu pojasnili predstavniki Telekoma Slovenije. Predstavniki Civilne iniciative Šempetranov njihova razlaga ni pomirila. Opozarjajo, da je zakonodaja, ki določa dovoljene mejne vrednosti sevanja, zastarela in da hkrati ni zagotovilo, da bazna postaja ne bo vplivala na zdravje otrok in drugih občanov.

TINA STRMČNIK

Zaposleni v Telekomu so ponovili, da so se pri obveščanju o izbiri mesta postavitve držali črke zakona, saj so na izbranem mestu, kamor želijo prestaviti bazno postajo, obesili obvestilo. Svojo zavezo o sodelovanju z lokalno skupnostjo so izpolnili tako, da so o prestavitvi obvestili občino. Razložili so, da so za vsako spremembo storitev na baznih postajah dolžni pri pooblaščenem izvajalcu naročiti meritve. Slednje po besedah strokovnega sodelavca za EMS Tadeja Pogačnika kažejo, da mejne vrednosti EMS bazne postaje na

gasilskem domu na nobenem merilnem mestu niso presežene. Ocena sprejemljivosti postavitve bazne postaje na novo mesto prav tako ni pokazala preseženih mejnih vrednosti EMS.

Civilne iniciative predstavitev Telekoma ni pomirila, je povedal predstavnik Antonijo Andrej Černelč. To telekomunikacijsko podjetje se po besedah Černelča sklicuje na 26 let star zakon. »Tokrat je bila mobilna tehnologija v povojih. Države, kot so Švica, Avstrija in Nemčija, so meje še sprejemljivega sevanja do danes postavile v povprečju 25-krat strožje, kot to velja pri nas.« Prepričan je, da Telekom ne upošteva kodeksov in Arhuške konvencije, katere podpisnica je naša država. Konvencija predvideva uporabo previdnostnega načela kot enega od temeljev zaščite na področju okoljske in zdravstvene politike.

O razdaljah vsak po svoje

Civilna iniciativa je na predstavitvi spet opozorila, da je novo mesto za predvideno postavitve bazne postaje res bolj oddaljeno od trenutne

Tako razdalje med novim mestom bazne postaje in okoliškimi stavbami pojasnjujejo na Telekomu.

ga mesta, a se bo z gradnjo prizidkov telovadnice in vrtca razdalja zmanjšala. V Telekomu pravijo, da je obstoječa bazna postaja od najbližje točke osnovne šole oddaljena 28 metrov, po prestavitvi na novo mesto se bo razdalja do najbližje točke osnovne šole povečala na 60 metrov. »Ob tem je treba poleg vodoravnih odklonov upoštevati še navpični odklon, saj bodo antene na novi bazni postaji 29 metrov višje od obstoječih, kar oddaljenost anten od stavbe šole še dodatno poveča. Podrobnosti projekta novega prizidka k šoli sicer ne poznamo, vendar je iz obstoječega stanja razvidno, da bo prestavljena bazna postaja tudi v primeru, če se prizidek šole povsem približa mejam zemljišča, bistveno bolj oddaljena od šole, kot je obstoječa. To še posebej velja za antene na stolpu. Enako velja za vrtec.« Pogačnik je dodal, da bo sevanje manjše tudi zato, ker je novo mesto za bazno postajo predvideno na 15 metrov višji nadmorski višini kot doslej.

Signal potreben za delo in šolo

Predstavitve so se udeležili še občani, ki so opozorili, da dober signal potrebujejo za nemoteno poslovanje svojih podjetij. »Nihče od nas si ne želi sevanja, želimo pa de-

lujoče omrežje. Poslušamo s tujino in zdaj imamo pri komunikaciji s strankami številne težave,« je dejala občanka. Druga je dodala, da slab signal otrokom otežuje opravljanje šolskih obveznosti. Nekdanji ravnatelj bistriške šole Jože Uršič je poudaril, da domačini potrebujejo dober signal tudi zato, da lahko med drugim pokličejo v zdravstveni dom. Ob tem ga je zanimalo, ali nove postaje Telekom res ne more postaviti še dlje od šole. Predstavnik omenjenega podjetja Marko Vintar, ki je zadolžen za načrtovanje omrežij, je pojasnil, da bi zaradi dodatnega oddaljevanja postaje v gozd v nekaterih naseljih imeli slabši signal mobilnega omrežja.

Bistriški župan Franjo Debelak verjame, da je novo predvideno mesto najbolj optimalno ter da bosta šola in vrtec »na varni strani« glede sevanja. Povsem idealno mesto, ki bi ustrezalo vsem občanom, je po

njegovem prepričanju nemo-goče najti. Če bo za prestavitev bazne postaje izdano gradbeno dovoljenje, bo signal omogočen tudi v krajih Kunšperk in Čehovec, je še dodal.

Foto: Andraž Purg

Predstavnik Civilne iniciative Šempetranov Antonijo Andrej Černelč

Antonijo Andrej Černelč: »Po 26 letih se šole pogovarjamo o tem, da je trenutno mesto bazne postaje premalo oddaljeno od šole in vrtca. Strah me je, da se bo v prihodnje tako izkazalo še za novo predvideno mesto postaje. Tudi o škodljivosti azbesta, neosvinčenega bencina in še česa smo izvedeli šele čez leta. Sem oče štirih otrok in prav za otroke se zavzemam.«

Občani, ki jih močno sneženje ni odvrnilo od tega, da ne bi prisluhnili predstavitvi projekta prestavitve bazne postaje.

Brezplačen prevoz za starejše

ROGAŠKA SLATINA – Občina starejšim po novem omogoča brezplačen prevoz z miniavtobusom.

Miniavtobus s 16 sedeži vozi vsako sredo dopoldne. Organizirane so tri avtobusne linije, ki peljejo skozi naselja vseh treh krajevnih skupnosti in vodijo v središče Rogaške Slatine. Občani lahko vstopajo oziroma izstopajo na 51 postajališčih, ki so navedena v voznem redu. Po prihodu v mesto je za opravke na voljo približno ura in pol. Osvežen seznam postajališč z voznim redom je objavljen na spletni strani občine in na tablah ob avtobusnih postajališčih. Občina mobilnost starejših spodbuja tudi z možnostjo izposoje koles in e-koles, prizadeva si še, da bi na območju kmalu zaživela mreža Prostofer. TS

Za razbremenitev Olimja

PODČETRTEK – Olimje je kot zelo priljubljena turistična točka zelo prometno obremenjeno, težave so tudi zaradi pomanjkanja parkirnih mest. Zato je občina z izbranim izvajalcem podpisala pogodbo o gradnji novega parkirišča nasproti pokopališča.

Župan Peter Misja je povedal, da so v občini iskali primerne rešitve za predvideno parkirišče, upoštevali so tudi mnenja pristojnih soglasodajalcev. Občina je za parkirišče nasproti pokopališča, kjer bo možno parkirati 70 osebnih vozil in tri avtobuse, že dobila gradbeno dovoljenje. Na razpisu za izvajalca del je kot najbolj primerno izbrala podjetje Kladnik. Parkirišča bodo po besedah Misje namenjena tako domačinom kot gostom, naložba je vredna približno sto tisoč evrov. TS

SLOVENSKE KONJICE – Vse pripravljeno za gradnjo težko pričakovane obvoznice

Mesto bo razbremenjeno prometa

Če bo vreme dopuščalo, se bo gradnja obvoznice začela v naslednjih dneh. (Foto: Občina Slovenske Konjice)

Po letih prizadevanj naj bi se gradnja obvoznice Slovenske Konjice–Oplotnica kmalu začela, končala naj bi se konec tega leta. Konjiška občina je zagotovila potrebna zemljišča, država pa bo za ureditev 600 metrov dolge obvozne ceste prispevala približno 2,5 milijona evrov. Če bo vreme dopuščalo, bodo delovni stroji zabrnili v naslednjih dneh.

BARBARA FURMAN

Tako v konjiški kot tudi v oplotniški občini so postopke za gradnjo obvoznice Slovenske Konjice–Oplotnica začeli že pred več leti. Priprava projektov, pridobivanje zemljišč in zagotavljanje finančnih virov so terjali več časa, kot so predvidevali. Potrpežljivo čakanje na odobritev finančnih sredstev se je obrestovalo, saj naj bi se gradbena dela začela še ta mesec, promet po novi obvoznici naj bi stekel konec tega leta.

Evropski denar

Gradnjo obvoznice financira direkcija za infrastrukturo, ki je v ta namen pridobila tudi denar iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Vrednost naložbe je ocenjena na 2,5 milijona evrov. Ob 600 metrov dolgi obvoznici

Po besedah konjiškega župana Darka Ratajca bo z obvoznico mesto razbremenjeno prometa. (Foto: Andraž Purg)

bodo zgradili obojestranske površine za pešce in kolesarje, med spremljajoče ureditve pa sodijo rušenje objekta, postavitve plinovoda, ureditev meteorne kanalizacije,

elektrovodov, plinovoda, postavitve in zaščita elektrovodov, izvedba cestne razsvetljave in nizkonapetostnega priključka. Zagotovili bodo tudi protihrupne ukrepe in krajinsko ureditev območja ob obvoznici.

Obvozno cesto bo gradilo podjetje Tegar iz Velike Pirešice, kjer pravijo, da bodo pripravljala dela – zakoličba, ograditev in priprava gradbišča ter postavitve gradbiščnih tabel – stekla v teh dneh. Medtem natančnejši časovni načrt poteka gradbenih del še pripravljajo.

Boljša prometna varnost

Konjiški župan **Darko Ratajca** je zadovoljen, da je vse pripravljeno za začetek gradnje. »Z obvoznico bomo mesto Slovenske Konjice

razbremenili prometa, prav tako bo obvoznica pripomogla k zmanjšanju negativnih vplivov na okolje, predvsem pa k izboljšanju prometne varnosti vseh udeležencev v prometu. Nova cesta bo prav tako prispevala k odpravi neustreznih prometnih razmer z vidika lokalnega prometa, dnevnih migrantov in tranzitnega omrežja. Obenem bo omogočila boljšo navezavo na vseevropsko prometno omrežje.«

Med gradnjo obvoznice do večjih zastojev v prometu naj ne bi prihajalo. V direkciji za infrastrukturo pripravljajo elaborat delne zapore cestišča, ki bo osnova za pridobitev dovoljenja za postavitve gradbiščnih znakov in morebitne delne zapore cestišča. Na območju krožišča na prometno zelo obremenjeni regionalni Slovenske Konjice–Slovenska Bistrica po mnenju nadzornega inženirja v podjetju Tegar promet ne bo oviran, postavljena bo lečasna prometna signalizacija, saj bodo za gradbišče uporabili zaprt cestni krak proti Oplotnici.

Kakšna bo usoda konjiškega kamnoloma?

SLOVENSKE KONJICE – V Civilni iniciativi za zaprtje kamnoloma pod Konjiško goro nasprotujejo podaljšanju koncesije podjetju Kongrad, ki jo je pred 15 leti pridobil na osnovi zaveze, da bo kamnolom do letos saniral in zaprl, a se to ni zgodilo. Stanovalci v bližini kamnoloma opozarjajo na številne negativne vplive na okolje in poškodbe na stanovanjskih hišah. Pristojni inšpektorat je celo ugotovil, da Kongrad pri izkoriščanju mineralne surovine posega tudi na zemljišče, za katero ni pridobil rudarske pravice.

V konjiškem gradbenem podjetju Kongrad zadeve ne želijo javno komentirati, a so toliko bolj zgovorni predstavniki Civilne iniciative za zaprtje kamnoloma pod Konjiško goro. Kot je povedal vodja iniciative **Tadej Slapnik**, so na Inšpektorat za energetiko in rudarstvo podali zahtevo za inšpekcijski nadzor nad izvajanjem rudarjenja v kamnolomu pod Konjiško goro.

Nezakonito!

Predstavniki inšpektorata so po ogledu razmer v kamnolomu ugotovili nezakonito delovanje, saj je podjetje Kongrad na dan ogleda kamnoloma izkoriščanje mineralne surovine izvajalo na zemljišču, na katerem družba nima podeljene rudarske pravice. »Iz uradnih evidenc je razvidno, da za dela na zemljišču s parcelno. št. 741/19 v krajevni skupnosti Slovenije Konjice ni bila podeljena rudarska pravica oziroma koncesija za izkoriščanje mineralne surovine. Na tem zemljišču izvajajo rudarska dela nezakonito,« je navedla inšpektorica **Suzana Macolič**.

Kot pravi Slapnik, je inšpektorat potrdil njihove domneve, da podjetje Kongrad v kamnolomu pridobiva kamnino že zunaj dovoljenega območja. Zato so pristojno ministristvo pozvali, naj podjetju Kongrad ne podaljša koncesije in prav tako tudi ne izda nove.

Pogojno soglasje

Ob tem v civilni iniciativi prav tako ne skrivajo ogorčenja, da je konjiški župan **Darko Ratajca** preslišal njihove argumente in podjetju Kongrad izdal soglasje za pridobitev pravice izvajanja rudarskih del na štirih parcelah, ki so v lasti občine, za obdobje petih let. Navajajo tudi, da bo Kongrad zdaj lahko pridobil soglasje za podaljšanje koncesije brez soglasja krajevne skupnosti in občinskega sveta. V konjiški občinski upravi pojasnjujejo, da v skladu s sprejetimi dokumenti končni cilj občine predstavljata sanacija in zaprtje kamnoloma. Soglasje za uporabo zemljišč, ki ga je izdal župan, je pogojno in velja le, če bo podjetje Kongrad pridobilo vsa potrebna soglasja nosilcev ob upoštevanju področne zakonodaje.

BF

Številni prebivalci konjiške občine so podpisali iniciativo za zaprtje kamnoloma pod Konjiško goro. (Foto: Občina Slovenske Konjice)

Oliver s psičko Carlitos ob lanski vrnitvi v domače Slovenske Konjice. (Foto: SHERPA)

Oliverja je spet poklicala cesta

Konjičan **Oliver Tič (Oli Walker)**, ki se je lani pleti vrnil z več kot triletnega pešačenja iz Južne Amerike do Aljaske, se bo oktobra spet podal na pot. Pravi, da pogreša doživetja na cesti. Tokrat namerava v dveh do treh letih prehoditi 24 tisoč kilometrov po najdaljši cesti na svetu. Družbo mu bo tudi tokrat delala psička **Carlitos**.

Oliver pravi, da ga nemirni in pustolovski duh ponovno vabi dogodivščinam naproti. »Imam službo in urejeno življenje, a nisem tako srečen, kot sem bil takrat, ko sva s Carlitos pešačila z juga Argentine do Aljaske in se

prepuščala raznovrstnim doživljenjem na poti, med katerimi so prevladovala prijetna. Pogrešam raziskovanje in spontanost, to me osrečuje.«

Zakaj ne v Avstralijo?

Zato je že konec lanskega leta začel načrtovati naslednji pohodniški podvig. Najprej je želel v Avstralijo, a si je hitro premislil, saj bi ga viza časovno omejevala. »Pešačenje ni užitek, če si v časovni stiski in moraš vsak dan opraviti neko število kilometrov, da lahko do izteka vize prideš na cilj in zapustiš državo. Na poti želim biti sproščen in želim uživati.

Zato sem zamislil o Avstraliji opustil,« je povedal in dodal, da se bo 5. oktobra ponovno podal čez Atlantik, letalsko karto je že kupil. Pešačil bo po najdaljši cesti na svetu, z juga Argentine do severa Aljaske. Približno 24 tisoč kilometrov namerava prepešačiti v dveh do treh letih. »Na pot se bom odpravil oktobra. Ta mesec sem izbral, ker so oktobra in novembra najboljše vremenski pogoji za pešačenje po Argentini. In do takrat nameravam tudi prihraniti vsaj nekaj denarja za pot.« Oliver ocenjuje, da ga bo tokratna popotniška dogodivščina stala približno 10 tisoč evrov.

Glede na to, da so mu pri prejšnjem podvigu z donacijami pomagali številni posamezniki in nekatera podjetja, bo dobrosrčen Konjičan finančne pomoči zagotovo deležen tudi tokrat. Spomnimo, da je ob lanski vrnitvi v sodelovanju z Lions klubom Konjice organiziral dobrodelno dražbo košarkarskega dresa s podpisom Luke Dončiča. Oliver ne bo nikoli pozabil pristrčnega srečanja s košarkarskim genijem v Dallasu. Na dražbi dresa so zbrali 20 tisoč evrov. Denar so namenili za plačilo organizirane športne vadbe nadarjenih mladih športnikov s širšega Konjiškega.

BF

Del občinstva med pogovorom. Vodil ga je dr. Jernej Kusterle, Nivesin tolmač je bil prevajalec knjige dr. Igor Škamperle.

Alpinistični par in knjiga Let plašnega krokarja

Petnajst skupnih osemtisočakov

Gora, visokih več kot osem tisoč metrov, je sicer le 14, a Italijanka Nives Meri in njen mož, zamejski Slovenec Roman Benet, poleg preplezanih štirinajstih zraven štejeta še Romanovo bolezen. Lani je Nives izdala knjigo z naslovom Let plašnega krokarja, ki govori o njunem vzponu na zadnji osemtisočak, na Anapurno. Prejšnjo sredo sta v Celju v Domu svetega Jožefa na Mohorskem večeru predstavila knjigo.

JANŽE FRIC

Pogovor je presešel omejitve knjige, dotaknila sta se tudi tem, ki niso strogo povezane z njuno odpravo na Anapurno. »Na višinah se z zakoncem navadno prepiramo iz istih razlogov kot doma, a je pomembno, da se znamo v gorah pametno prepirati,« je o življenju na visokih nadmorskih višinah povedala Ni-

ves. Roman je dodal: »Vedno rad povem, da se ona prepira, ne jaz.« Sicer pa je v gorah vedno Roman tisti, ki vodi, hodi spredaj. Če na razpotju pride do nesoglasja med zakoncema, Roman dilemo preprosto reši tako, da gre po poti, ki si jo je zamislil, Nives pa mu sledi. Čeprav je priznal, da se ne odloči vedno prav.

Anapurna in vzpon iz nekdanjih časov

To je podnaslov knjige, ki hkrati predstavlja njuno filozofijo. Nekdanji časi se nanašajo na obliko alpinizma, s katerim se ukvarjata tudi sama. To je gornišstvo brez uporabe kisika, šerp, helikopterjev in podobnega, kot odgovor na vedno bolj masovni turistični alpinizem. Čeprav sta bila ravno pri tem vzponu na Anapurno tudi sama primorana uporabiti helikopter. »Na poti do baznega tabora je bilo preprosto preveč snega, a kljub vsemu ta vožnja s helikopterjem predstavlja madež na najini odpravi,« je let s helikopterjem pojasnila Nives.

Da sta osvojila vse vrhove, sta potrebovala dvajset let, pri čemer odprav nista pretirano načrtovala. Prilagajala sta jih svojim zmožnostim, tudi finančnim. Odprave poleg opreme, letalske karte in podobnega zahtevajo tudi nakup dovolilnice za dostop na goro. »Plačati je treba za višine nad 6500 metrov, a tudi za vstop v parke in rezervate. Vsako leto si namislijo nekaj novega,« je malo v šali povedal Roman.

Za prihodnost Nives in Roman še načrtujeta odprave, čeprav ne nujno na osemtisočake: »Te odprave so postale drage, tudi zaradi vedno bolj masovnega turizma.«

Foto: SHERPA

Nives Meri in Roman Benet s knjigo Let plašnega krokarja

V knjižnici o dveh pomembnih ljudeh

Do konca meseca je v Osrednji knjižnici Celje še na ogled razstava o Francu Goričanu, sadjarskem in vinogradniškem strokovnjaku iz Višnje vasi pri Vojniku. Njegove spomine z naslovom Življenjska pot malega človeka, ki jih je lani izdala knjižnica v sodelovanju z Občino Vojnik, so predstavili v ponedeljek.

V soboto so se v knjižnici v sodelovanju s Slovenskim društvom za logoterapijo Logos, z Zavodom Žički tabor za duhovno rast in družino Pahljina spomnili dr. Cvijete Pahljina, zdravnice, psihiatrinje, psihoterapevke, logoterapevke ..., ki je na različne načine pomagala ljudem v duševni stiski. Med drugim je bila ustanoviteljica SOS-telefona Sopotnik. Ob 80-letnici njenega rojstva so odprli razstavo, ki jo je pripravil Mirko Nidorfer, predavanje Logoterapija in knjiga pa je pripravil izr. prof. dr. Jože Ramovš. Razstava bo na ogled od 18. marca, ko bo v Celju osmi mednarodni logoterapevski simpozij. TC

Med preteklimi in novejšimi deli

V Savinovem likovnem salonu v Žalcu bo do 4. marca na ogled razstava V krogu. Njen avtor je fotograf in izredni profesor na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani Peter Koštrun iz Brnice pri Žalcu.

Kot fotograf in umetnik se na različnih področjih vizualne umetnosti in kulture udeležuje od leta 1998. V obdobju 1998–2001 je deloval kot uradni fotograf urada predsednika in vlade, leta 2007 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Od leta 2003 redno razstavlja v domačem in mednarodnem prostoru. Trenutno deluje na področju fotografije kot izredni profesor na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani ter kot neodvisni ustvarjalec.

Po besedah kustosa Miha Colnerja tokratna razstava predstavlja številne elemente preteklih del, hkrati jih idejno povezuje z

nekaterimi novejšimi materiali, ki so nastajali v preteklih petih letih. »Tudi tokrat se je umetnik zavestno odvrnil od ustvarjanja zaključenih serij ali projektov in je namesto tega razstavo ponovno uporabil kot izrazni medij, v katerega lahko poljubno vključuje različne elemente. To so novejša in starejša fotografija, in sicer kot izbrani najdeni objekti, ki odražajo njegovo strast do zbiranja in hranjenja na videz povsem običajnih in neuporabnih reči.«

Odprtje razstave je popestril kitarist Matjaž Kreča, ki je glasbeno pot začel v Glasbeni šoli Rista Savina Žalec, nadaljeval na umetniški gimnaziji v Celju, nato je študiral kitaro v Ljubljani in Zürichu, kjer je tudi magistriral. Osvojil je nekaj nagrad na domačih in mednarodnih tekmovanjih, igra tudi v različnih komornih zasedbah. Zdaj poučuje kitaro v Glasbeni šoli Rista Savina Žalec. ŠO

Avtor razstave Peter Koštrun (desno) v družbi kustosa Miha Colnerja (Foto: TT)

trgotur

Trgotur kadrovski outsourcing, d.o.o.
VELENJE | trgotur.si | 041 445 550

USPEŠNA PODJETJA, ZA KATERA IZVAJAMO
KADROVSKE STORITVE, ZAPOSLUJEJO:

► SAMOSTOJNI AVTOKLEPAR M/Ž
► SPREJEMNIK POŠKODOVANIH VOZIL M/Ž
► AVTOLIČAR (STROKOVNJAK) M/Ž

Žalec

Rok za prijavo: 11. 2. 2023

► VOZNIK C KATEGORIJE M/Ž
► STROJNIK TGM M/Ž
► DELOVODJA NA GRADBIŠČU M/Ž

Vojnik

Rok za prijavo: 11. 2. 2023

► PRAVNIK M/Ž
► ASISTENT NABAVE M/Ž
► STROKOVNJAK ZA PRODAJO VRAT M/Ž

Petrovče

Rok za prijavo: 3. 2. 2023

► VBRIZGOVALEC PLASTIKE M/Ž

Slovenj Gradec

Rok za prijavo: 31. 3. 2023

► KNJIGOVODJA M/Ž

Vojnik

Rok za prijavo: 18. 2. 2023

► MIG VARILEC M/Ž

Žalec

Rok za prijavo: 15. 2. 2023

► KLJUČAVNIČAR /VARILEC (DELAVEC V PROIZVODNJI) M/Ž

Celje

Rok za prijavo: 3. 2. 2023

► VODJA FINANC IN RAČUNOVODSTVA M/Ž

Spodnja Savinjska dolina

Rok za prijavo: 3. 2. 2023

Več o delovnih mestih najdete na trgotur.si

Potrebujete pomoč?

- Kadrovski outsourcing
- Vzpostavitev splošnih aktov, pravilnikov
- Kadrovska reorganizacija
- Sistemizacija delovnih mest
- Razvoj kadrov
- Obračun plač in nagradnevalni sistemi
- Iskanje domačih in tujih kandidatov za zaposlitev
- Izvedba javnih razpisov
- Varstvo osebnih podatkov in poslovnih skrivnosti
- Novi načini dela in pravilnik o delu od doma
- Delovno-pravno in kadrovsko svetovanje

Več informacij za podjetja na **041 445 550** ali splet@trgotur.si

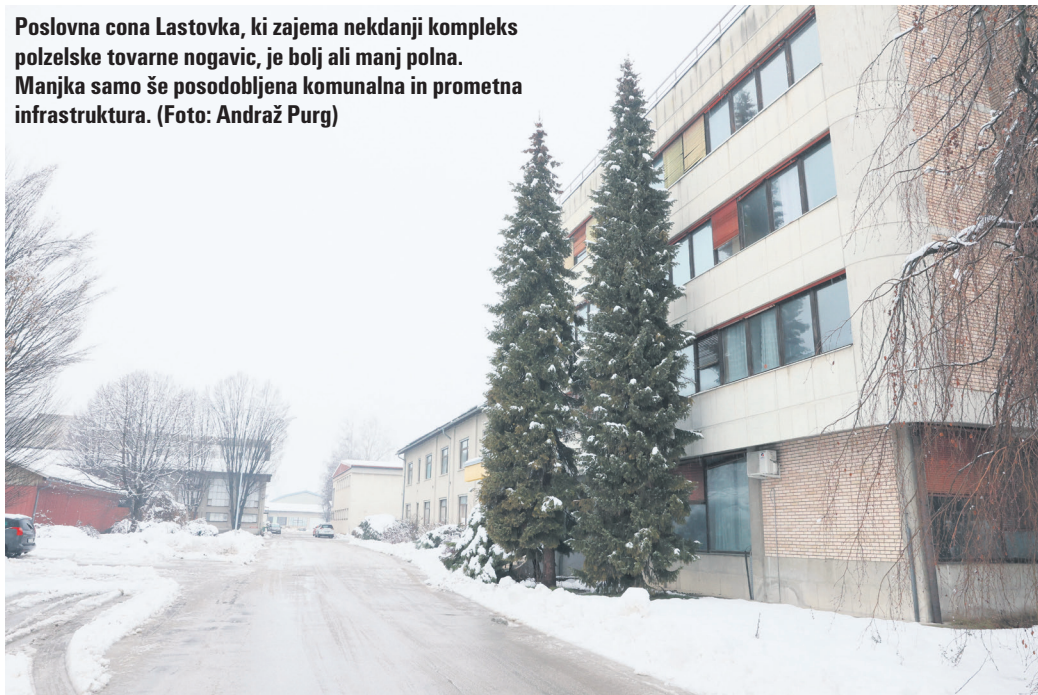
Industrijska območja nekoč in danes

Kaj je zraslo na pogoriščih nekoč velikih tovarn?

Oči Polzelanov so bile konec decembra uprte v tovarniški dimnik, dolga desetletja neformalni simbol tovarne nogavic. Dan pred božičem je začel padati. Zrušen je bil v dveh dneh. Na družabnih omrežjih je bilo mogoče brati, da je tako padel še zadnji ostanek industrijske dediščine, ki je dolga desetletja zaznamovala ne le življenje na Polzeli, temveč tudi v celotni Spodnji Savinjski dolini. Bila je namreč velika zaposlovalka. Takšni so bili v regiji tudi Garant, Tekstilna tovarna Prebold, šentjurski Alpos, konjiški Konus ... Preverili smo, kaj je zraslo na pogoriščih nekoč velikih tovarn, ki so kljub svojemu tragičnemu koncu pustile neizbrisljiv pečat v naši regiji.

ŠPELA OŽIR, TINA STRMČNIK, BARBARA FURMAN, JANJA INTIHAR

Poslovna cona Lastovka, ki zajema nekdanji kompleks polzelske tovarne nogavic, je bolj ali manj polna. Manjka samo še posodobljena komunalna in prometna infrastruktura. (Foto: Andraž Purg)

Lastovka še gnezdi na Polzeli

Tovarna nogavic je bila nekoč sinonim za kakovostne nogavice. Na bleščeče industrijsko obdobje na tem območju danes spominja zgolj še njen simbol – lastovka. Občina Polzela je namreč tamkajšnje poslopje poimenovala Poslovna cona Lastovka. Po vzoru bližnjega Garanta jo želi preurediti v sodobno poslovno cono. A s tem se morajo strinjati tudi novi lastniki.

Največji lastnik Emilijan Kapus, ki je preko podjetja Sam Invest postal lastnik nekdanjega tovarniškega kompleksa poleti 2021 in zdaj prostore oddaja v najem, je glede trenutne vsebine in načrtov zelo skrivnosten. Našim vprašanjem na to temo se vedno znova izogiba. Velik del imata v lasti tudi domači podjetnik Jure Ocepek in njegovo podjetje Halomojstri, ki se ukvarja z gradbeništvom. Lep čas je v poslovni coni podjetje Proan, ki se ukvarja s proizvodnjo športne prehrane, brezalkoholnih napitkov in alkoholnih pijač. Dejavnosti podjetnikov, ki so kot najemniki še našli svoj prostor na tem območju, so zelo različne – od prodajnih, proizvodnih in skladiščnih do gostinskih in celo umetniških. V njem imajo prostore Kronoterm, Kreativna Fabrika, Pohišstvo takoj, fotograf-

ski studio Nasprot sonca in številni drugi.

Bodo našli skupni jezik?

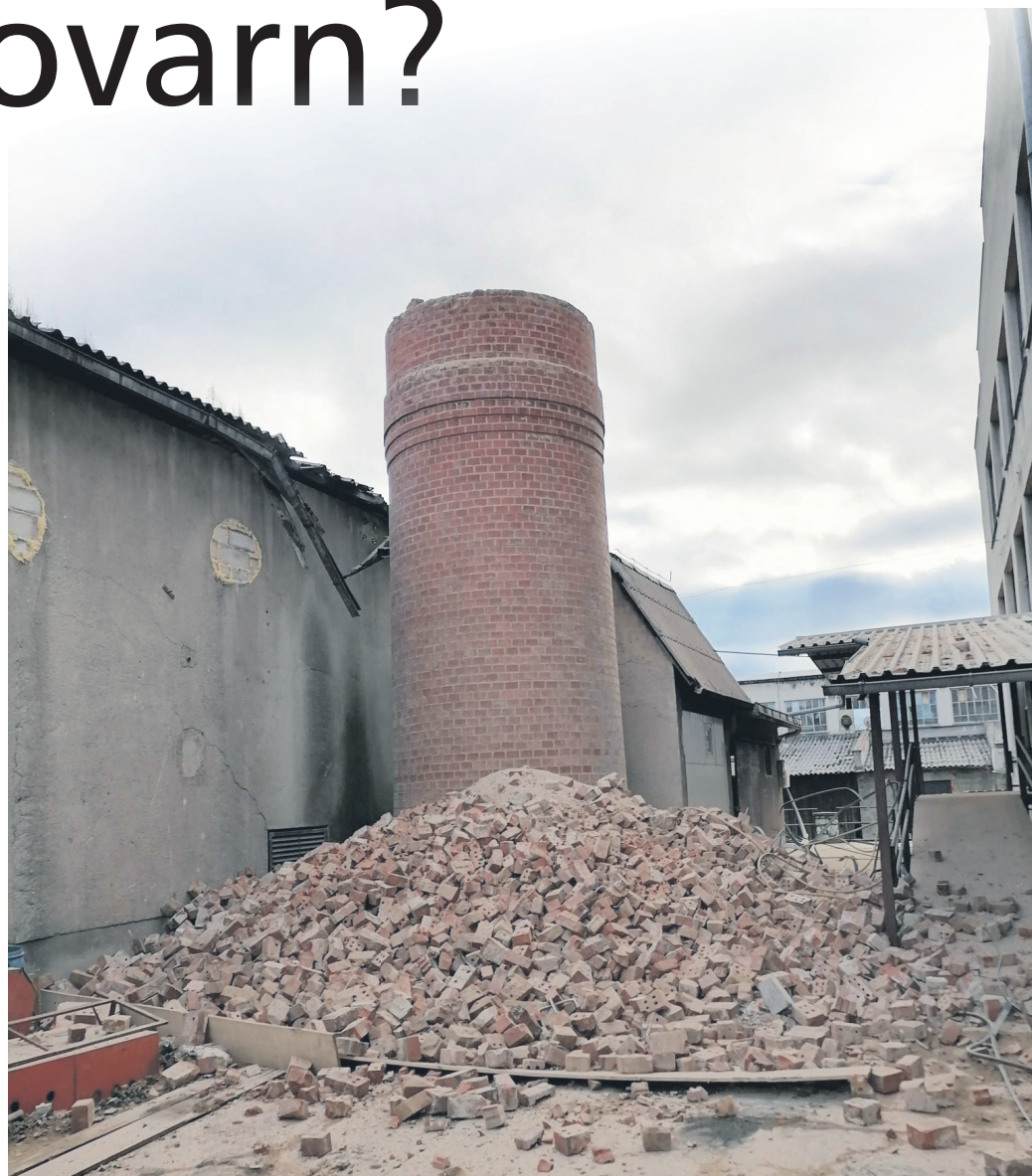
Občina Polzela si po besedah župana **Jožeta Kužnika** prizadeva nekdanji tovarniški kompleks in njegovo bližnjo okolico komunalno in prometno posodobiti. A za to mora pridobiti tudi soglasja lastnikov in se dogovoriti s stečajnim upraviteljem, saj je nekaj cest še vedno v stečajni masi. V nasprotnem primeru bo videz cone odvisen od lastnikov. »Občina se dogovarja o odkupu teh zemljišč in pripravlja občinski podrobni prostorski načrt za to območje, na podlagi katerega bo lahko po enakem vzoru, kot je Garant, tudi na tem območju posodobila cono. Prizadevamo si, da bi občina postala lastnica osnovne infrastrukture,« pravi Kužnik, ki upa, da bodo lahko z lastniki našli

skupni jezik. »Če se ne bomo mogli dogovoriti, občina pri urejanju okolice ne bo sodelovala. Lastniki bodo nato to počeli sami.«

Stečaj še ni končan

Tovarna nogavic je šla v stečaj konec leta 2016, stečajni upravitelj Zlatko Hohnjec je potem še leto in pol ohranjal proizvodnjo, kar je redkost v stečajnih postopkih. Čeprav je bilo poslovanje uspešno, je tovarno moral zapreti. Ponudbe za nakup kompleksa je prvič zbiral že kmalu po stečaju. Takrat je za celotno premoženje pričakoval najmanj 2,8 milijona evrov, kolikor znaša tržna vrednost samo za nepremičnine. Ker kupcev ni bilo na prvi in tudi na vseh naslednjih dražbah, čeprav je bilo zanimanje za nekoč veliko in uspešno tovarno kar precejšnje, je do zadnje dražbe cena padla za skoraj milijon evrov. Velik del tovarniškega kompleksa je kupilo širši javnosti neznan podjetje Sem Invest s sedežem v Ločici ob Savinji.

Stečaj še ni končan. Hohnjec mora prodati še nekaj premoženja, med katerim je tudi zemljišče v neposredni bližini okrog stanovanjskih zgradb ob tovarni. Gre za precej perečo zadevo, saj več lastnikov tamkajšnjih stanovanjskih zgradb uporablja zemljišče.

Garant postal sodobna poslovna cona

Poslovna cona Garant ima od lani sodobno preobleko. V njej so našla prostor podjetja iz bližnjega okolja. (Foto: Andraž Purg)

Po ustavitvi proizvodnje v Garantu je imelo tamkajšnje industrijsko poslopje tako žalosten videz, kot je bil konec proizvodnje v nekoč daleč naokrog znani tovarni pohištvu. Tako zgradbe kot komunalna in prometna infrastruktura so klicale po obnovi.

Občina Polzela se je posodobitve javnih površin, katerih lastnica je, lotila pred štirimi leti. Šlo je zagotovo za enega njenih največjih projektov v zadnjem času. Uskladiti je morala prostorske akte, pripraviti projektno dokumentacijo za ureditev komunalne opreme, izbrati izvajalca ... »Poslovna cona, v kateri so podjetja Matis, Blaj, Edit, Avtovleka Muhovic, polzelski karate klub ..., ima takšno podobo, kot se spodobi za tovrstna obrtno-poslovna območja. Gre namreč za območje nekdanje tovarne Garant, kjer ni bilo prave komunalne in prometne opreme, zato smo jo morali zgraditi in s tem zagotoviti nadaljnji razvoj cone. Uredili smo vodovod, kanalizacijo, dostopno cesto, javno razsvetlavo,« je pojasnil polzelski

župan Jože Kužnik. Naložba je stala skoraj 1,5 milijona evrov, pri čemer nam je z izdatnimi sredstvi pomagalo ministrstvo za gospodarstvo.

Kupci podjetja iz lokalnega okolja

Stečajni postopek Tovarne pohištvu Garant se je začel avgusta 2012. Že nekaj časa pred tem je 117 delavcev preživljalo pravo agonijo. Pet mesecev so bili brez dela in plač, stečaj bi že zdavnaj predlagali sami, a niso mogli zbrati denarja za plačilo taks. Stečaj je šest let vodil Tomaž Kos, ki so ga mar-

ca 2018 aretirali zaradi zlorabe položaja in jemanja podkupnine v enem od drugih stečajnih postopkov. Sodišče je za novo stečajno upraviteljico imenovalo Mileno Sisinger, ki ji je v razmeroma kratkem času uspelo prodati preostalo premoženje podjetja. Kos je skoraj šest hektarjev velik tovarniški kompleks najprej prodajal kot celoto. Šele po štirih letih in mnogih neuspelih dražbah se je odločil za prodajo po delih in ga razdelil na šest posameznih enot. Do leta 2019 so novega lastnika dobile vse nepremičnine, ki so sicer v času stečaja imele najemnike, kupci so bila večinoma podjetja iz lokalnega okolja. Celjsko sodišče je končalo stečaj Tovarne pohištvu Garant aprila 2020.

Stečajni postopek je spremljalo kar nekaj zapletov. Najprej je trajalo več let, da se je za nakup nepremičnin sploh začel kdo zanimati.

»Če se ne bomo mogli dogovoriti, občina pri urejanju okolice Poslovne cone Lastovka na žalost ne bo sodelovala. Lastniki bodo nato to počeli sami,« pravi Jože Kužnik.

Avtomobilski žarometi rešili občino Prebold

Prebold je ena redkih občin v Sloveniji, ki je stečaj njenega največjega podjetja ni spravil na kolena. Nasprotno. Občina je približno dvajset let po stečaju Tekstilne tovarne Prebold gospodarsko močnejša, kot je bila leta 2004. Da je tako, je »krivih« nekaj srečnih naključij. Občina bi danes zagotovo kazala drugačno podobo, če bi tekstilna tovarna bankrotirala nekaj let kasneje, ko se je začela kriza, če se v Zagorju ne bi otepali prihoda nemškega podjetja Schefenacker in če sodišče za vodenje stečaja ne bi izbralo Branka Đorđevića.

Tekstilna tovarna Prebold je bila ustanovljena leta 1862. Njeni najboljših časi so bili v sedemdesetih in osemdesetih letih, ko je zaposlovala več kot 1.600 ljudi. Tovarna je bila med

prvimi, ki so začele z delavskim samoupravljanjem, preživela je različne vrste kapitalizma in socializma, pokopala jo je tranzicija. Po izgubi jugoslovanskega trga se namreč vodstvo podjetja preprosto ni znašlo.

Več srečnih naključij

Ob stečaju novembra 2004 je bilo v Tekstilni tovarni Prebold zaposlenih le še 211 ljudi.

Branko Đorđević: »Treba je bilo hitro ukrepati. V nasprotnem primeru bi se zgodba, ki je sledila stečaju tekstilne tovarne, zagotovo obrnila drugače.«

V propadli Tekstilni tovarni Prebold je leta 2005 nemški Schafenaker zagnal proizvodnjo avtomobilskih žarometov, pozneje se je družba preoblikovala v Odelo. (Foto: Andraž Purg)

Paradni konj v stečaj, nasledniki poslujejo odlično

Šentjurski Alpos je med tistimi podjetji, ki so v slovenskih bankah izkopal največje luknje. V stečaju je bilo prijavljenih za 286 milijonov evrov terjatev. Upniki, razen zaposlenih, so se obrisali pod nosom. Brez dela je ostalo 400 ljudi. Mnogi domačini se sprašujejo, ali bi bilo ob drugačnem vodenju to podjetje uspešno še danes. Družbi, ki sta nastali na njegovem pogorišču in imata v svojem imenu še danes besedo Alpos, namreč poslujeta z milijonskimi prihodki in dobičkom. Šentjurska občina na območju, kjer je nekoč deloval največji delodajalec, skrbi za komunalno in protipoplavno ureditev.

Stečaj šentjurskega Alposa je bil končan decembra 2017. Trajal je od oktobra 2011, ko je sodišče prekinilo prisilno poravnavo, ker največji upniki, banke in jeseniški Sij, niso podprli dokapitalizacije. Župan Občine Šentjur mag. **Marko Diaci** se spominja, da je propad podjetja, ki je bilo desetletja največji delodajalec v občini, med ljudmi zbudil zaskrbljenost o socialni bombi. A ker so tisti, ki so ostali brez dela, imeli večinoma izobrazbo strojne smeri, ki je bila že takrat zelo iskana, so zaposlitev našli drugje.

Izjemna rast Alposa Metalurgije

Z Alposom so potonile nje-gove hčerinske družbe v Šentjurju. Edina hčerinska družba, ki se je izognila stečaju, je bila Alpos Alu, ki izdeluje aluminijaste lestve in zaboje.

Na pogorišču Alposa danes med drugim deluje Alpos Metalurgija. Rezultate iz leta 2021 vodstvo podjetja ocenjuje kot nadpovprečne. (Foto: SHERPA)

Družba je leta 2021 ustvarila približno 6,3 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in skoraj 280 tisoč evrov čistega dobička. Po javno dostopnih podatkih se število zaposlenih v družbi sicer zmanjšuje. Še leta 2017 jih je bilo približno 90, predlani malo več kot 50.

Cevarno, ki je bila hrbtenica Alposa, je leta 2015 za malo več kot dva milijona evrov kupilo podjetje IGM Trgovina, ki je v lasti makedonskega metalurškega velikana IGM Trade. Slednji je stoodstotni lastnik podjetja Alpos Metalurgija, ki proizvaja šivne cevi, votle profile in pločevino. Podjetje v letnem poročilu 2021 med svojimi cilji omenja gradnjo novega skladišča in gradnjo novih proizvodnih prostorov. Tega so veseli tudi v šentjurski občini. Slednja na delu površin, kjer je nekoč deloval Alpos, ureja protipoplavne ukrepe, skrbi tudi za komunalno ureditev. »Za območje, kjer Alpos Metalurgija predvideva nove prostore, pripravljamo občinski podrobni prostorski načrt. Na bližnjih zemljiščih so svoje prostore zgradila še druga nova podjetja in industrijska cona se dobro razvija,« je zadovoljen Diaci.

Dosežene rezultate v letu 2021 v podjetju Alpos Metalurgija ocenjujejo kot nadpovprečne. Čisti prihodki od prodaje so znašali 95 milijonov evrov in so se v primerjavi z letom 2020 povečali za 120 odstotkov. Čisti dobiček je znašal približno 16,5 milijona evrov. Število zaposlenih iz leta v leto raste. Leta 2017 jih je bilo 20, leta 2021 že 69.

Manjši, a uspešni

V stečaju Alposa je nekaj skladiščnih in proizvodnih prostorov kupilo podjetje Ispio, ki se ukvarja z izdelavo različnih kovinskih predmetov. Predlani je podjetje ustvarilo 3,2 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje in je imelo več kot pol milijona evrov čistega dobička.

Poleg izobraževalnega centra Eksena, ki se je naselil v nekdanji upravni stavbi Alposa, dela na pogorišču nekdanjega šentjurskega velikana še eno proizvodno podjetje. To je družba Urvis iz Dramelj. Podjetje, ki je imelo leta 2021 skoraj pol milijona evrov prihodkov od prodaje in 160 tisoč evrov čistega dobička, po javno dostopnih podatkih zaposluje približno tri ljudi.

Zdaj že nekdanji župan **Vinko Debelak** se spominja, kako je nenadoma ogromno občanov ostalo brez dela in v kako težkih razmerah se je znašla občina. »Za podjetje Schefenacker, ki je ravno takrat prihajalo v Slovenijo, sem kot gradbenik projektiral neko veliko halo. Odgovorne sem vprašal, kje bo stala. Odgovorili so mi, da ne-kje v Zasavju. Pregovoril sem jih, da je zemljišče nekdanje tekstilne tovarne v Preboldu veliko primernejše.« Veliko je k temu prispeval tudi stečajni upravitelj Branko Đorđević, čigar največji uspeh je zagotovo bil, da je že leto po začetku stečaja v Preboldu začela delovati družba Schefenacker. Poklical je njenega slovenskega predstavnika in mu ponudil prazne prostore. »Treba je bilo hitro ukrepati. V nasprotnem primeru bi se zgodba, ki je sledila stečaju tekstilne tovarne, zagotovo obrnila drugače,« je pred leti za Novi tednik povedal Đorđević. Lastniki Schefenackerja so namreč takrat že razmišljali o iskanju proizvodne lokacije na Madžarskem.

Odelo kot naslednik

Številke o stopnji brezposelnosti, zaposlenih osebah in prihodkih gospodarstva razkrivajo, da je stečaj tekstilne tovarne občini Prebold prinesel zelo veliko dobrega. Na obmo-

OB ROBU

Novo tisočletje, nove vsebine

ŠPELA OŽIR

Z nekoč velikimi tovarnami je danes povezanih nešteto nostalgčnih spominov nekdanjih zaposlenih, kako so se družili na sindikalnih izletih, letovali v tovarniških hiškah ob morju in z delom ustvarjali uspešno zgodbo podjetij. Tega danes v takšni množični obliki v večini primerov ni več. Tako kot na večini območij ni več dejavnosti, ki so nekoč zaznamovale ritem v krajih. Tam, kjer so se stečaji začeli že v 90. letih, so marsikje zaposleni ohranili proizvodnjo in s tem nadaljevali dejavnost. Kjer so stečaji bili kasneje, je bilo takšno ali drugačno »lastnjinjenje« že nemogoče in so zato zdaj v conah povsem drugačne vsebine.

V Preboldu so imeli srečo, da jim je tako hitro uspelo najti tako velika vlagatelja. V Odelu je danes celo zaposlenih več ljudi kot v najboljših časih v tekstilni tovarni. V Šentjurju se mnogi domačini sprašujejo, ali bi bilo ob drugačnem vodenju podjetje Alpos uspešno še danes. Družbi, ki sta nastali na njegovem pogorišču, namreč poslujeta z milijonskimi prihodki in dobičkom. Polzelska Poslovna cona Lastovka je polna, čaka pa nujno komunalno in prometno posodobitev. Se je bo lotila občina ali lastniki nekdanjih tovarniških zgradb?

Novo tisočletje je tako prineslo nove vsebine, s katerimi so in bodo povezani tudi novi spomini zaposlenih. Kakšni bodo, bomo videli čez nekaj desetletij.

ču tovarne je do danes zrastle več kot dvajset novih podjetij, v katerih je zaposlenih veliko ljudi. Največ je k temu prispevalo podjetje Odelo. Ki je zastopnik nemškega Schefenackerja v Sloveniji Robert Grah leta 2005 na dražbi kupil tkalnico in predilnico propadle tekstilne tovarne, je napovedal, da bo v

novi tovarni avtomobilskih žarometov dela za najmanj 300 ljudi. Njegove napovedi so bile bistveno podcenejene. V Odelu, kot se tovarna že nekaj časa imenuje in je v turški lasti, je leta 2021 delalo kar približno 1.500 ljudi, kar je skoraj toliko, kot v najboljših časih preboldske tekstilne tovarne.

Poslovna cona Konus ob konjiški obvoznici (Foto: Občina Slovenske Konjice)

Trinajst uspešnih poslovnih zgodb

Pred približno sedmimi leti je konjiška občina na območju nekdanjega usnjarskega podjetja Konus, ki je v najbolj uspešnih letih zaposlovalo 1.800 ljudi, uredila Poslovno cono Konus. V njej si je poslovne in proizvodne prostore zagotovilo trinajst podjetij, ki skupaj zaposlujejo več sto delavcev.

Korenine nekdanjega konjiškega usnjarskega velikana Konus segajo v 19. stoletje, usodna za podjetje pa je bila izguba jugoslovanskega tržišča v začetku devetdesetih let. Zaradi tega delavcem niso več mogli v celoti izplačevati plač, v začetku leta 2001 je bil v Konusu uveden stečajni postopek. Trajal je približno deset let. Poleg zaposlenih so bile med manjšimi upniki še Slovenske železnice in Slovenska odškodninska družba (Sod). Po besedah stečajnega upravitelja **Branka Đorđevića** so upniki ob stečaju prijavili za malo več kot štiri milijone evrov terjatev, med njimi so bili večinoma zaposleni iz naslova neizplačanih plač, na koncu pa so bili poplačani v višini 2,5 milijona evrov. »Upniki so bili poplačani približno 60-odstotno. Denar

so prejeli v petih obrokih,« je pojasnil Đorđević. Za kar desetletno trajanje stečajnega postopka je po njegovih besedah krivda predvsem na strani dolgih sodnih in denacionalizacijskih postopkov.

Kako je danes?

Na pogorišču nekdanjega Konusa danes posluje trinajst podjetij, med katerimi sta največja Konus Konex in Isokon. Konus Konex proizvaja tehnične tkanine ter tkanine tekstilij za industrijo in dom, prav tako inženirske transportne trakove. Podjetje,

ki zaposluje 165 ljudi, je sredi devetdesetih let ob stečaju Konusa z italijanskim partnerjem kupil Savo Grilj, nekaj let je bil na lestvici najbogatejših Slovencev. Danes je s sinovoma v podjetju prokurist. Isokon, kjer je zaposlenih 265 ljudi, se ukvarja s proizvodnjo in predelavo termoplastov. Je pretežno izvozno podjetje, saj na tuje trge proda 97 odstotkov svojih izdelkov. Prisoten je po vsem svetu, največji tržni delež ima v Evropi, kjer je pomemben partner mnogim vejam industrije, od strojearne do kemijske in transportne industrije.

Še več drugih podjetij

Uspešno poslovno zgodbo na območju nekdanjega Konusa piše tudi podjetje Konitex s 34 zaposlenimi. V podjetju proizvajajo celulozne materiale in regenerirano usnje. Konitexovi proizvodi imajo kupce na vseh koncih sveta. Približno 100 sodelavcev v konjiški poslovni coni Konus zaposluje zreško podjetje Unior. Poslovne prostore imajo tudi podjetja Pro-bit, Wrawor, SG Automotive, Metalkom, Grand Corporation, Založnik proizvodnja lesenih izdelkov. Tudi podjetje Avtoprevozi Boruta Fijavža s 65 sodelavci, družinsko podjetje Transport Pušnik s 63 zaposlenimi in podjetja Avto Krka, ki v sklopu tehničnih pregledov, registracije vozil in avtomobilskih zavarovanj zaposluje približno 10 oseb. Ob poslovni stavbi so uredili tudi avtopralnico in gostinski lokal.

Korenine nekdanjega konjiškega usnjarskega velikana Konus segajo v 19. stoletje, usodna za podjetje pa je bila izguba jugoslovanskega tržišča v začetku devetdesetih let.

Vlomi na območju Spodnje Savinjske doline

»Razloga za preplah ni«

V začetku tega leta se je na območju Prebolda zgodil rop občana. Kriminalisti še niso končali preiskave, saj še vedno zbirajo obvestila o dogodku. Ta naj bi se zgodil sredi noči, ko naj bi trije zamaskirani neznanci vstopili v hišo, preiskali pritlični del, odšli še v zgornji, bivalni del in tam naleteli na lastnika.

SŠOL, ŠO

Od njega naj bi zahtevali denar, pri čemer naj bi ga celo zvezali in ga lažje telesno poškodovali. Ko naj bi hišo dobrega preiskali in nekaj gotovine tudi našli, naj bi pobegnili. Policija naj bi bila o tem dogodku obveščena isti dan v dopoldanskih urah. Preiskava še traja, policisti zaenkrat podrobno o primeru ne razkrivajo.

»V zadnjem mesecu beležimo na območju celotne občine Prebold povečano število vlomov in tatvin. Občani zaskrbljenost o pereči tematiki večinoma izkazujejo na družabnih omrežjih. Občina je v skrbi za občanke in občane pozvala Policijsko postajo Žalec k povečanemu nadzoru s policijskimi patruljami na območju celotne občine. Svetujemo povečano pozornost ob morebitnih neznanih ali sumljivih osebah,« pravi župan Občine Prebold Marko Repnik.

Na območju Spodnje Savinjske doline je bilo v zadnjih treh mesecih kar nekaj vlomov, ne le v Preboldu. V Preboldu so na primer neznanec vlomili v gostinski lokal in ukradli denar. Na Polzeli in na Bregu pri Polzeli so storilci vlomili v stanovanjski hiši in v enem primeru odnesli zlatino. Vlom v stanovanjsko hišo so policisti v zadnjih treh mesecih preisko-

Fotografija je simbolična. (Foto: Arhiv NT)

vali tudi na Vranskem, kjer je storilec preiskal prostore hiše, a ukradel ni ničesar. Vlomi so se vrstili še v Žalcu, kjer so se vrstili v hišo, kjer so vlomilci odnesli nekaj denarja iz dveh stanovanj, v Bevkovici iz Čopovi ulici, ter iz dveh hiš.

»Ni razloga za preplah«

Razloga za preplah ni, pravi pomočnik načelnika PP Žalec Tomi Puckmeister: »Ljudi je treba pomiriti. Število kaznivih dejanj se ni povečalo v primerjavi z lani. Veliko primerov smo že preiskali, nekatere imamo še »odprte«. Dodaja, da se morajo ljudje zavedati samozaščitnega ravnanja. »Predvsem tega, da ko

kam odhajajo ali so odsotni dlje časa, naj ne objavljajo fotografij ali podatkov o tem na družbenih omrežjih. Storilci namreč bdijo nad družbenimi omrežji, jih spremljajo,« dodaja Puckmeister.

Hkrati opozarja ljudi, naj pokličejo policijo, ko v svojih soseskah ali naseljih opazijo neznane osebe oziroma koga, za katerega vedo, da ni domačin. V zadnjem času se je namreč »razpasla« navada objavljanja fotografij neznancev v naseljih, ki naj bi opazovali hiše ali okolico, na družbenih omrežjih. Puckmeister dodaja, da je v trenutkih, ko nekdo neznance v svoji okolici opazi, pomembno, da o tem čim prej obvesti policijo. »Takšne fotografije nam pri delu pridejo prav, večinoma jih sami zasledimo na družbenih omrežjih. Zato je pomembno, da ljudje čim prej pokličejo policijo, da lahko te ljudi izsledimo. Ključni podatki, ki so za preiskavo pomembne, so registrska številka in znamka vozila, barva oziroma vsaka informacija, ki nam lahko pomaga neznance čim prej ustavit v okolici, da lahko preverimo, kdo so in ali so imeli sumljive namene,« dodaja Puckmeister.

Dve priči umrli, tretja ima demenco

Na Okrožnem sodišču v Celju se je pretekli teden nadaljevalo sojenje 50-letnemu Kristijanu Kameniku, ki mu tožilstvo očita štirikratni umor v Tekočem leta 1997. Spomnimo, da se na zatožni klopi zaradi tega brutalnega zločina pred približno 26 leti utegne znajti tudi 56-letni hrvaški državljani Mladen F., zoper katerega so lani jeseni podali tudi kazensko ovadbo, saj so ga preiskovalci na podlagi sodobne tehnologije uspeli povezati s krajem dogodka.

Na sojenju Kameniku so pretekli teden zaslišali tri sorodnike pokojnega Štefana Poharca,

a kaj veliko pričue niso uspeli izpovedati tudi zaradi časovne oddaljenosti dogodka. Poveda-

le so tisto, kar smo mediji po umoru pisali, in sicer da se je Poharc znal med vaščani pogosto pohvaliti, da ima veliko denarja oziroma premoženja.

Na sodišču je pričal tudi prijatelj pokojnega, ki je bil dokaj kritičen do dela policije, ki je takrat preiskovala kraj dogodka, češ, da bi svoje delo lahko opravila »bolj strokovno«. Pred sodnico je potrdil, da naj bi Poharc resnično imel večjo vsoto denarja, a da ga ni hranil doma, ampak v eni od avstrijskih bank. Sodišče bo očitno imelo kar nekaj težav z zaslišanjem prič, dve, ki bi

tokrat morali priti na sodišče, sta namreč že umrli. Ena priča ima demenco. Bodo pa na sodišču ne glede na to prebrali njihove izjave, ki so jih podale v preteklih postopkih.

Kot je znano, so v Tekočem umrli 73-letni Poharc in njegova 75-letna žena Frančiška ter njuni podnajemnici, 36-letna Helena Krušlin in njena 17-letna hčer Viktorija. To je že tretje sojenje Kameniku za te umore, v preteklosti je bil sicer že obsojen na 20-letno zaporno kazen, a je bila sodba razveljavljena, v drugem sojenju je bil oproščen.

Zapeljal v potok in umrl

Na območju Policijske postaje Laško je v ponedeljek umrl 63-letni voznik osebnega vozila. Njegovo truplo so našli v vozilu, ki so ga našli v Gračnici.

Policija je bila obveščena, da je v potoku najden avtomobil. Prve ugotovitve kažejo, da je do prometne nesreče prišlo v zgodnjih jutranjih urah, ko je 63-letni voznik osebnega vozila, ki je vozil v smeri proti Rimskim Toplicam, zapeljal v potok. Vozilo se je prevrnilo na bok, voznik je umrl na kraju nesreče, so sporočili iz celjske policije.

To je letos že druga smrtna žrtev prometnih nesreč na območju Policijske uprave Celje. (Foto: Facebook PGD Laško)

Dobil eno najvišjih zapornih kazni

Na Okrožnem sodišču v Celju so na 30 let zapor obsojili Gregorja Ducmana. Ta je marca 2021 v Zalogu pri Šempetru umoril mamo in poškodoval očeta. Tožilstvo mu je očitalo umor matere na zahrbtn in grozovit način ter poskus umora očeta. Sodba sicer še ni pravomočna.

Ducman je pred umorom prespal v družinski hiši svojih staršev, mamo je takrat nenadoma zabodel sedemnajstkrat, zaradi česar je umrla na kraju dogodka. Nato se je z nožem spraval nad očeta, njega je zabodel šestkrat, a se je uspel nekako rešiti in hudo poškodovan pobegniti. Ducman je po dogodku s kraja odšel, a so ga kriminalisti kmalu izsledili. Ob izreku sodbe je bilo na sodišču rečeno, da je tudi zlorabil zaupanje staršev, ki sta mu tisto noč dovolila prespati pri njiju. Obsojeni je ostal v priporu zaradi begosumnosti. Njegova odvetnica bo preučila sodbo, nato se bo odločila, ali bo podala pritožbo ali ne. V enotno kazen, 30 let zapor, je sodišče združilo kazen iz 26 let zapor za umor matere in 15 let za poskus umora očeta.

Višje sodišče potrdilo zaporni kazni

Višje sodišče v Celju je potrdilo sodbo nekdanjemu lastniku Klasja Tomažu Ročniku in nekdanji direktorici podjetja Dragici Veršič. Ročniku je sodišče prisodilo dve leti zapor, Veršičevi leto in deset mesecev. Tožilstvo jima je očitalo zlorabo položaja ali zaupanja v gospodarski dejavnosti.

Kaznivo dejanje naj bi storila leta 2007, ko naj bi vse premoženje Klasja prenesla na skupno podjetje Millcom. Kupnina, šlo naj bi za več kot 11 milijonov evrov, je le nekaj minut zatem pristala na računu Millcoma kot avans za desetletni najem nepremičnin in opreme. V enem dnevu je tako Klasje ostalo brez premoženja in brez kupnine. Na sodišču sta oba krivdo zanikala in dejala, da se nista želela okoristiti, temveč da sta premoženje skrila pred denacionalizacijskimi upravičenci, ki bi lahko podjetje spravili v likvidnostne težave.

Droge kupoval kar na spletu

Celjski kriminalisti so končali večmesečno preiskavo kriminalne združbe. Prostost so odvzeli šestim osebam, ki so osumljene pečanja z mamili. Dve osebi sta ostali v priporu, štiri je preiskovalni sodnik izpustil na prostost.

Po podatkih iz preiskave je 48-letni osumljenec z območja Celja od maja lani do odvzema prostosti organiziral nakup, hrambo in prodajo novih psihoaktivnih snovi. Te naj bi naročal in plačeval na spletu v tujini, droge pa so mu na naslov bivanja dostavljale družbe, ki se ukvarjajo s paketno dostavo. Osumljeni je droge prepakiral in jih fizično ali z dostavnimi službami dostavil preprodajalcem s širšega območja Ljubljane, Kopra, Celja in Maribora.

»Osumljeni je prodajal prepovedane substance 2-MMC, 3-CMC, 4-CMC in GBL. Med preiskavo smo zasegli približno 700 g prašnatih in kristalnih delcev zgoraj navedenih psihoaktivnih substanc ter 8 litrov GBL, ki ga sicer na spletu v tujini prodajajo kot industrijsko čistilo. Osumljenemu so zasegli tudi osebni vozili. SŠol

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

NAJVIŠJA

narodnozabavna TV oddaja

V četrtek,
26.1.2023
ob 20.00 uri

ans. Petan

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najvizja

Celjske košarkarice nepričakovano ugnale Budućnost

Visoki gostje obiskali tekmo visokih deklet

Košarkarice Cinkarne Celje so v odličnem vzdušju v dvorani Gimnazije Celje – Center premagale črnogorsko Budućnost iz Podgorice z 61 : 59. Z zmago v derbiju Jadranske superlige so se na vrhu lestvice izenačile z Budućnostjo in Vojvodino. Vse tri ekipe imajo po en poraz.

DEAN ŠUSTER

Vodstvo kluba je povabilo precej uglednih imen iz politike, gospodarstva in športa. Župan Mestne občine Celje **Matija Kovač** je pozorno spremljal razplet: »Zadnje štiri sekunde so se nam zdele dolge kot nekaj minut. Takrat je padla končna odločitev. Zelo smo bili veseli celjske zmage. Na ženski košarkarski tekmi sem bil prvič, odkar sem župan. V prejšnjih letih sem v povezavi z Gregorjem Delejo, ki je kot ravnatelj srednje šole sodeloval s klubom,

redno spremljal dogajanje. Celjski ženski košarkarski klub je zagotovo našemu mestu v ponos. Zasluži si močno podporo za prizadevnost in rezultatsko uspešnost.«

Sodniki dopuščali »moško« obrambo

Tekmo so spremljali še nekdanji župan Bojan Šrot, predsednica Športne zveze Celje Saša Jeram, direktor občinske uprave Gregor Deleja, predsednik uprave Cinkarne Celje Aleš Skok, predsednik

Atletskega društva Kladivar Celje Stane Rozman, predsednik Nogometnega kluba Celje Miloš Rovšnik, novi ravnatelj Gimnazije Celje – Center Rok Lipnik ... Celjske košarkarice so proti favoriziranim igralkam iz Podgorice vodile že z desetimi točkami razlike, v zadnji sekundi pa je imela Dragana Živković priložnost za zmago gostij, a je v časovni stiski in iz neugodnega položaja zgrešila met za tri točke. Trener Celjanek **Damir Grgić** je pohvalil košarkarsko vzdušje in glede tekme poudaril: »Ni bila najlepša. Prijetno je zmagati v takšnem vzdušju. Dekleta so bila preveč živčna v nekaterih obdobjih. Imela so že prednost desetih točk. Nato so dovolila gostjam, da so se vrnile v igro. Vsi so videli, kako kakovostne posameznice ima

Bućnost. V živčni vojni so bile uspešnejše naše igralk.« Cinkarna je imela za odtenek boljšo obrambo: »Obe ekipi sta igrali zelo požrtvovalno. Bilo je ogromno stikov, kar so sodniki dopuščali, kar odobravam.« Zaključni turnir bo konec marca. »Imamo kakovost za uvrstitev med najboljših štiri, o tem ni dvoma,« je končal Grgić.

Prijazni ljudje v Celju

Najboljša strelka velikega derbija, v katerem je bil rezultat dvanajstkrat izenačen, ekipi pa sta se šestnajstkrat zamenjali v vodstvu, je bila **Sara Loomis** z 20 točkami: »Dobra tekma je minila v zelo napetem ozračju. Vložile smo veliko energije, uspele smo gostje zadržati pod 60 točkami. Uživala

Med tekmo so uživali (z leve) Bojan Šrot, Stane Rozman, Matija Kovač in Aleš Skok.

sem.« Američanka je novinarka v ekipi in mestu. »Celje je imenitno. Je majhno, a tudi sama prihajam iz manjšega mesta. Tukaj so ljudje zelo prijazni.« O celjski ekipi je dodala: »Trener 'di - dži' (D in G so začetnice imena in priimka Damirja Grgića, op. p.) skrbi za napredek mlajših košarkaric. Če bodo še naprej pridno trenirale, je pred njimi vznemirljiva prihodnost. Tudi sama sem mu hvaležna, da sem lahko tukaj.« V četrti tekmi je odhitela v domo-

vino na poroko prijateljice iz srednje šole in se čez nekaj dni vrnila k ekipi, ki je včeraj gostovala v Bolgariji pri Montani. »Za takšne tekme treniramo in komaj čakamo, da jih odigramo. Napeto je bilo do zadnje sekunde. Zahvaljujem se vsem, ki so nas podpirali. Užitek je bilo igrati v naši dvorani,« je povedala **Lea Debeljak**, ki je tako kot Blaža Čeh dosegla osem točk. Druga najboljša strelka Cinkarne je bila Avstralka Taylah Simmons s 15 točkami.

Junakinje zmage (z leve) Blaža Čeh, Taylah Simmons in Sara Loomis

Damir Grgić je ponovno uspel prepričati svoje varovanke, da zmorejo premagati favorizirane nasprotnice. Celjanke so postale trn v peti Črnogorkam, lanske prvakinja lige Waba so osvojile prav v Podgorici.

Deklice iz klubske šole niso hranile svojih grl. Zelo glasne so bile zlasti v zadnji četrtini.

Sara Loomis je kljub svoji višini (190 cm) zelo gibljiva in je natančna tudi pri metih z razdalje. Zadelala je dve trojki, zbrala je šest skokov in štiri asistenc.

Celjanke so pod obročema ujele 46 odbitih žog, kar 14 več od gostij. Na podlagi tega statističnega podatka bi si lahko zagotovile mirno končnico tekme.

Spodbudni rezultati celjskih kegljačic v slovenski ligi

Sedmerica pogumnih še vztraja

Celjske kegljačice so po nekaj kriznih sezonah ponovno na visoki ravni. Po desetih krogih prve slovenske lige so na lestvici na tretjem mestu, imajo enako število točk kot drugouvrščene Kamničanke in le točko manj od vodilnih Postojnčank.

DEAN ŠUSTER

Kegljišče Golovec z desetiimi stezami še vedno omogoča vrhunsko pogoje za razvoj tekmovalnega kegljanja. Gostilo je odmevna mednarodna tekmovanja, tudi svetovno prvenstvo in svetovni pokal.

Znova tesna zmaga

Kegljanje v Celju je zaznamovano s številnimi vrhunskimi ekipnimi in posamičnimi rezultati. Kegljaški klub Celje je spadal med najboljše ženske klube v Evropi, saj je velikokrat slavil osvojitve svetovnega pokala in evropske

lige prvakinj, da naslovov v domači konkurenci niti ne omenjamo. Celjanke pošteno priznavajo, da so v tej sezoni nekaj tekem dobile z majhno razliko. V soboto so s 6 : 2 na svojem kegljišču premagale Taborsko jamo iz Ljubljane. V skupnem seštevku so bile boljše le za pet kegljev.

Letos dvig po lestvici

Anja Kozmus, ki je tudi trenerka ekipe, je podrla 535 kegljev, zelo dobra je bila tudi 65-letna Jožica Šeško z rezul-

tatom 522: »Imamo homogeno ekipo. Zelo se trudimo in na srečo tudi zmagujemo. V vlogi predsednika nas vodi Roman Gracer. Trenerka Anja Kozmus pomaga tudi v pisarni. Čudovitih časov s pokojnim Ladom Gobcem seveda nismo pozabile. Zato tudi še vztrajamo. V zadnjih nekaj sezonah smo bile pri dnu lestvice. Zdaj nam gre precej bolje.« V soboto je svoje nekdanje soigralke bodrila Nada Savič. Poleg Kozmusove in Šeškove so kegljale še Miroslava Grobelnik (506 kegljev), Mojca Preglau (502), Brina Janjič (478) in Klavdija Farasin (503). V soboto bodo gostovale v Kamniku pri Calcitu, ponovno pa si jih boste lahko v Golovcu ogledali 4. februarja, ko se bodo pomerile z ekipo Slovenj Gradca.

Ekipo igralcev Kegljaškega kluba Celje. Z leve stojijo Jožica Šeško, Klavdija Farasin, Brina Janjič in Marija Fras, čepijo Anja Kozmus, Mojca Preglau in Mira Grobelnik.

Dina Špan in njen trener Martin Kolenc

Španova do polfinala olimpijskega festivala

Celjski hitrostni drsalci so v divjem ritmu tekem, ki se bo končal aprila v njihovi dvorani.

Dina Špan se je na olimpijskem festivalu evropske mladine v Italiji na tekmi na 1.500

metrov uvrstila v polfinale, kjer je po nesrečnem padcu zasedla 21. mesto. V ponedeljek je bila na 500-metrski progi enajsta, v torek pa je osvojila osmo mesto na tisoč metrov. Španova bo odpotovala na mladinsko

svetovno prvenstvo v Dresdnu, kjer se ji bo pridružil Tibor Kommerički, ki bo v Nemčiji kasneje nastopil še na dveh tekmah svetovnega pokala.

V madžarskem Jászberényju sta na tekmi za pokal Jasz tekmovala Vid Gal in Filip Škof. Gal je v skupini men na 1.000 metrov osvojil srebrno kolajno. Škof je tekmoval v skupini junior D boys in na 1.000 metrov zasedel 14. mesto. DŠ

Uspešna operacija in upanje na SP

Olimpijski podprvak Tim Mastnak je na paralelnem veleslalomu deskarskega svetovnega pokala v švicarskem Scuolu osvojil četrto mesto, kar je njegov najboljši rezultat v sezoni v tej disciplini.

Velenjčanka Gloria Kotnik je po napaki v prvi kvalifikacijski vožnji ostala brez uvrstitve. Poškodovana si je koleno in je morala zaradi bolečin v bolnišnico. Še pred preiskavo z magnetno resonanco v Sloveniji so iz njenega tabora sporočili veselo novico. Črn scenarij je bil izključen, kolenske vezi so ostale cele. Nato nas je razveselila še Gloria: »Bila sem na artroskopiji. Odstranili so mi del hrustanca, ki se je ob poškodbi odkrušil in blokiral koleno ter povzročal bolečine.« Kotnikova bo poleg tekme v Bolgariji izpustila tudi

»Hvala vsem, ki ste poskrbeli zame oziroma za moje koleno. Posebna zahvala dr. Vogrinu, ki se je hitro odzval na moje stanje in tudi opravil operativni poseg,« je zapisala Gloria Kotnik.

tekmo v Kanadi. Upa, da se bo udeležila svetovnega prvenstva v gruzijskem Baku-rianiju med 19. februarjem in 5. marcem. DŠ

V spomin

Franc Plaskan

(1941–2023)

Slovensko rokometno javnost je v petek presenetila in obenem pretresla novica o smrti dolgoletnega predsednika Rokometnega kluba Gorenje Velenje Franca Plaskana. Kot mladenič je leta 1968 postal predsednik Rokometnega kluba Partizan Šoštanj. Pod njegovim

vodstvom je klub začel načrtovano in organizirano delati z mladimi igralci in štiri leta kasneje ustanovil prvo rokometno šolo v Velenju, v katero se je vpisalo 70 fantov. Nekaj let kasneje je klub pripravil prve rokometne taborne, na katerih so poleg osnovnih rokometnih

mlade izobraževali tudi o pravilni prehrani, škodljivih učinkih kajenja in šte-

vilnih drugih za športnika pomembnih temah.

V letih, ki so sledila, se je njegova rokometna pot tesno prepletala s trenerjem Mirom Požunom, žal že pokojnim, s katerim sta na vrhunsko raven popeljala številne mlade fante. Franc Plaskan je bil ključni mož za vrhunski rokomet v Šaleški dolini, saj je leta 1992 v uspešno zgodbo velenjskega kluba pritegnil podjetje Gorenje, generalnega sponzorja in podpornika kluba, s katerim partnerstvo traja že več kot 30 let. Ob 60. obletnici rokometu v Šaleški dolini in tik pred koncem 35-letnega vodenja kluba

leta 2003 je Plaskan dejal: »Nikoli si nisem mislil, da bom v klubu in rokometu ostal 34 let, toda prepričan sem, da so me vedno gnali in mi dajali voljo ter spodbudo za nadaljnje delo ravnomo mladi igralci. Venomer mi je bilo v užitek gledati, kako radi trenirajo, igrajo in zmagujejo. Če bi se moral ukvarjati samo s težavami in z organizacijo prvega moštva, tega zagotovo ne bi več počel. Ponosen sem, da je klub dosegel tako visoko raven in jo uspešno ohranjati. Pri nas je že dolga leta prisotno pozitivno ozračje. Vsak igralec, ki je prišel v Velenje, se je tu dobro po-

čutil in ima na Velenje lepe spomine.« Njegov sin Borut je bil slovenski članski reprezentant.

Svoj predsedniški mandat je Plaskan leta 2003 predal z željo, da bi klub ohranil svoj položaj v slovenskem in evropskem rokometu. Tudi ko ni bil več predsednik kluba, ni manjkal na skraj nobeni tekmi članskega moštva. Med letoma 1985 in 1987 je opravljal tudi vlogo predsednika Rokometne zveze Slovenije. Brez Plaskana velenjski klub ne bi dosegel vrhunskih ravni; Gorenje je bilo tudi udeleženec lige prvakov. DŠ

Tina Trstenjak deležna zahvale celjskega župana Matije Kovača

Povabilo na sprejem jo je prijetno presenetilo

Župan Mestne občine Celje Matija Kovač je pripravil sprejem za someščanko Tino Trstenjak. Najuspešnejša Slovenka na poletnih olimpijskih igrah je zadnji dan prejšnjega leta potrdila konec športne poti.

DEAN ŠUSTER

Poleg podžupana Uroša Lesjaka, v. d. direktorja občinske uprave Gregorja Deleje in vodij nekaterih oddelkov občinske uprave se je sprejema udeležil tudi predsednik Judo zveze Slovenije Lovrencij Galuf, Tinin dolgoletni trener Marjan Fabjan se je opravičil zaradi zdravstvenih težav.

Županova čestitka in zahvala

Celjski župan Matija Kovač je nagovoril najboljšo celjsko športnico in eno najboljših slovenskih športnic vseh časov: »V veselje mi je, da vas lahko sprejemem v Narodnem domu po najavi konca vaše športne poti in se vam simbolno zahvalim za vse, kar ste prikazali na športnih prizoriščih. Celje je športno mesto s številnimi vrhunskimi tekmovalci. Imamo dobro razvežano športno infrastrukturo z odličnim strokovnim kadrom. V Celju so dobri pogoji za športno delo. Imamo pa tudi zgodbe, ki nas pustijo odprtih ust. V svojem imenu ter v imenu Celjank in Celjanov izražam izjemno občudovanje za vašo prehojeno pot v zadnjem

desetletju. Redno ste nas razveseljevali z vrhunskimi dosežki, obenem ste v javnosti puščali drobce vzora, ki so izvirali iz trdega dela, vztrajnosti, požrtvovalnosti, discipline in srčnosti. To so vrednote, ki jih želimo predajati mlajšim generacijam, a tudi vsem, ki si želijo kaj ustvariti v življenju. Še naprej boste nosili ime knežjega mesta po svetu. Za vse to vam čestitam in se vam zahvaljujem. Tako vam kot vašemu trenerju Marjanu Fabjanu, ki je bil ključen pri ustvarjanju vrhunskih dosežkov, želim še veliko uspehov na nadaljnji poti.« Podaril ji je priznanje, sliko cesarice Barbare in šopek.

»Treningov ne pogrešam«

Podobno kot se je zgodilo Urški Žolnir, se je tudi **Tini Trstenjak**, ki po večmesečni »abstinenci« od naporne vadbe izžareva energijo. Zdaj ne skopari z nasmehi: »Povabilo na sprejem me je prijetno presenetilo, saj ga, če sem iskrena, nisem pričakovala. Še naprej se bom trudila biti vzor mlajšim. Želim jih spodbujati na njihovih športnih poteh. Še

Z leve stojijo Lovrencij Galuf, Gregor Deleja, Matija Kovač, Tina Trstenjak in Uroš Lesjak.

naprej želim delati dobro. Hvala vam.« Vpisala se je v knjigo gostov, nato je dodala: »Še enkrat naj ponovim, da sem počaščena. Po koncu športne poti je prišlo do veliko sprememb v mojem življenju. Zaenkrat sem zelo zadovoljna s potekom. Učila bom trenerje v akademiji Mednarodne judoistične zveze. Veliko bom potovala. Treningov prav nič ne pogrešam, zjutraj ne vstajam več zelo zgodaj. Pomagala bom tudi trenerju Marjanu Fabjanu pri

klubski vadbi.« Če bo imela dovolj časa, se bo morda posvetila še masaži. Kmalu bo preteklo desetletje od njenega prvega uspeha v mednarodni konkurenci, ko je na evropskem prvenstvu osvojila bronasto medaljo v kategoriji do 63 kg. Sledil je meteorski vzpon zdaj 32-letne Celjanke. Leta 2015 je

kot prva slovenska judoistka osvojila naslov svetovne prvakinje. Leto kasneje je dodala še zlati medalji na evropskem prvenstvu in olimpijskih igrah (Rio). Tudi pet let kasneje se je uvrstila v finale olimpijskih iger (Tokio). Poslovila se je na višku svoje športne poti. V Mednarodni judoistični

zvezi je odlično zapisana. »Tudi zato, ker se nikoli ni sva pritoževala sodniškim odločitvam in sva se vedno športno vedla,« je dodal **Marjan Fabjan**. Šampionkam je dal »prosto pot« in snuje preboj mladih tekmovalk in tekmovalcev. Za to pa je potreben čas.

Foto: SHERPA

NA KRATKO

Mogel pridobil dvanajst mest

Sapporo: Na drugi od treh tekem svetovnega pokala v smučarskih skokih na Japonskem je bil presenetljivo najboljši Slovenec Žak Mogel na desetem mestu. Član Smučarskoskakaškega kluba Ljubno BTC je po svoji najboljši uvrstitvi dejal: »Zadovoljen sem bil že s prvim skokom. Priznam, da je bilo lepo spremljati razplet druge serije, ko sem pridobil mesto za mestom. Upam, da bo še kdaj tako.« Enaindvajsetletni Mogel je z desetim mestom tretjič prišel do tretjih točk za svetovni pokal, hkrati je izboljšal doslej najboljšo uvrstitev v karieri iz Ruke v sezoni 2018/19, ko je bil dvajseti. Tokrat je v Sapporu v finalu pridobil kar dvanajst mest.

Poraza si ne jemljejo k srcu

Ajdovščina: Rokometašice Z' dežele so trenutno tretje na lestvici 1. slovenske lige. Pričakovale so več, kajti v prejšnji sezoni so bile državne podprvakinje. Izgubile so še drugi derbi z Mlinotestom, v Ajdovščini so zaostale za sedem golov. Najboljša strelka obračuna je bila organizatorica igre celjske ekipe Anika Strnad: »V obrambi smo igrale po dogovorjenem načrtu, v napadu nam igra ni stekla tako, kot smo si želele. Ajdovke so naše napake hitro kaznovale. Proti Krimu smo igrale dobro, a nam tokrat žal ni šlo. Prvenstvo bo še dolgo in nič še ni odločeno.« Ajdovke so si z zmago proti neposrednim tekmicam zagotovile najmanj drugo mesto po prvem delu tekmovanja. Ob odigrani tekmi več so se z 20 točkami na lestvici izenačile z igralkami ljubljanskega Krima. Celjanke imajo ob tekmi več tri točke prednosti pred četrto Krko.

Mačak poskrbel za prvo zmago

Novigrad: Tudi nogometaši Celja so - tako kot celjske kegljačice in rokometašice - trenutno tretji na prvotligaški lestvici. Na tretjem pripravljalnem obračunu so prvič zmagali. Po dveh zahtevnih tekmečih (neodločeno z Dinamom, poraz s Hajdukom) so se pomerili s Kolubarom iz Lazarevca, ki je v spodnjem delu lestvice 1. srbske lige. V 52. minuti je edini gol na tekmi dosegel Lucas Mačak, za katerega je bil to prvi zadelek za člansko ekipo. V prvi enajsterici Celja so igrali Obradović, Karničnik, Nemanić, Vuklišević, Milić, Zabukovnik, Kouter, Bobičanec, Matko, Bajde in Kargbo ml. Kasneje so priložnost za igro dobili Rozman, Ajhmajer, Zec, Stojinović, Flis, Bizjak, Šporn, Vrbanec, Mačak, Ikwuemesi in Majevski. Danes se bo celjsko moštvo pomerilo z ekipo srbskega drugoligaša Radničkega iz Beograda.

Z osebnim rekordom z dolge poti

Astana: Atlet celjskega Kladivarja Jan Vuković je bil edini slovenski predstavnik na mitingu srebrnega ranga svetovne turneje v glavnem mestu Kazahstana. V teku na 800 metrov je osvojil tretje mesto. S časom 1:48,72 je izboljšal osebni dvoranski rekord. Lani je bil njegov dosežek v Zagrebu 1:49,32. »Z začetkom sezone sem zadovoljen. Tekma je bila dobra. V zadnjem krogu sem poskušal zamenjati ritem, na koncu pa so mi nekoliko pošle moči, tako da sta bila tekmeča premočna. Ta teden bom nastopil na mitingu v Franciji.« Tam Vuković načrtuje novo izboljšanje osebnega rekorda. (DŠ)

Med vpisom v knjigo gostov sta bila Tina Trstenjak in Matija Kovač dobro razpoložena.

Za športne užitke med počitnicami

Vodstvo Športne zveze Celje je spet poskrbelo za pester program brezplačnih športnih dejavnosti v času zimskih šolskih počitnic.

Od ponedeljka do petka bodo lahko osnovnošolci,

srednješolci in študentje med 10. in 12. uro kegljali na Keglišču Golovec, plavali v bližnjem bazenu, drsali v dvorani v celjskem mestnem parku, plezali v Plezalnem centru Celje (samo v sredo in četrtek) ter igrali badminton

v Badminton centru Celje in namizni tenis v dvorani IV. osnovne šole. Na kegljišče in v dvorane je vstop dovoljen s športno opremo, v Plezalnem centru Celje ni dovoljeno zadrževanje staršev.

DŠ

Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a spomin na tebe
bo vedno ostal ...

ZAHVALA

Zapustila nas je naša draga

IVANKA KLUKEJ

iz Lokavca 5a, Rimske Toplice

Iskreno se zahvaljujemo vsem in vsakemu posebej za izrečeno sožalje ter darovano cvetje in sveče. Iskrena zahvala gre tudi gospodu župniku, Komunalni Laško, pevcem za odpete pesmi in trobentaču za odigrano Tišino. Vsem in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: mož Jože, hčerka Sabina, vnukinja Mateja in brat Franci z Milico

L4

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega brata,
svaka in strica

JOŽETA TRNARJA

iz Prekorij

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, za vsak stisk roke, izrečene besede sožalja, darovane sveče in vso pomoč. Posebej se zahvaljujemo gospodu Zlatku Lešku in gospodu Danielu Kadelšku za izkazano pomoč ter sodelavcem SŽ. Zahvala gospe Bojani Križanec za pomoč in Maji Kovač, ki nam je v teh težkih trenutkih prišla naproti in nam pomagala. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Žalujoči: vsi njegovi

45

Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemni.
(S. Gregorčič)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, ata,
starega ata, pradedija, brata in strica

JOŽETA GRAČNARJA

iz Rakitovca
(7. 3. 1936–28. 12. 2022)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečene besede sožalja, stisk roke, darovano cvetje, sveče, svete maše in denarno pomoč. Iskrena hvala nevrološkemu oddelku Splošne bolnišnice Celje. Hvala domu sv. Jožefa Celje in njihovim sodelavcem za spoštljivo oskrbo v zadnjih dneh njegovega življenja. Iskrena hvala gospodu župniku Marku Sramlu za lepo opravljen cerkveni pogreb ter sobratoma gospodu Stanku Domanjku in gospodu Roku Gajšku za somaševanje. Hvala pogrebni službi Zagajšek za organizacijo pogreba, gospe Zdenki Orač za poslovljni govor, pevcem skupine Erosi za odpete žalostinke in cerkvenim pevcem iz sv. Urbana. Hvala trobentaču za odigrano Tišino in gostiču Lesjak. Hvala vsem, tudi tistim, ki jih morda nismo imenovali, da ste ga pospremili k zadnjemu počitku, ter vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoči: vsi njegovi

p

Je čas, ki da,
je čas, ki vzame;
pravi jo, je čas, ki celi rane,
in je čas, ki nikdar ne mine,
ko zasanjaš se v spomine.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage

ANE BEZGOVŠEK

iz Lahomnega, Laško
(27. 4. 1934–11. 1. 2023)

se zahvaljujemo osebju Doma starejših Thermana Laško, ki so jo negovali v zadnjih mesecih življenja. Zahvala tudi vsem, ki ste nam izrekli sožalje in jo pospremili na zadnji poti ter jo boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njeni

p

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mame, stare
mame in tašče – mame Silve

SILVE STARC

iz Hude Jame, Laško
(27. 12. 1930–11. 1. 2023)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom iz Hude Jame, Rečice, Laškega ter Radeč in nekdanjim sodelavcem Višjega sodišča v Celju za izrečena sožalja, tolažilne besede in nesebično pomoč v naših najtežjih trenutkih. Še posebej hvala sosedom Milici Vodišek, Marini Šmauc in Liziki ter Rudiju Fajdigi in Petru ter Dragani Ivačič, ki so ji krajšali dneve na njenem domu v Hudi Jami in tudi pozneje v domu starejših. Zahvala Evici in Tonetu Planinšku ter Magdi Podbevšek, ki so jo s pogostimi obiski v Hudi Jami in domu starejših razveseljevali ter utrjevali sorodstvene vezi. Zahvala njeni dobri prijateljici Slavici Špiler, ki ji je družbo delala dolga leta življenja in jo pospremila še na njeni zadnji poti. Zahvala vsemu osebju Doma starejših Laško, še posebej vodji Janji Podkoritnik Kamenšek, gospe Belej, dr. med., sestram oddelka Rečica in receptorjem Renati, Mileni ter Mitju za njihovo skrb za mamo med bivanjem v domu in še posebej v zadnjih trenutkih njenega življenja. Hvala Prostovoljnemu gasilskemu društvu Rečica pri Laškem za njihov poklon na njeni zadnji poti in odboru Rdečega križa Rečica pri Laškem ter Krajevni skupnosti Laško. Hvala Komunalni Laško za organizacijo pogreba in izvajalcu Tišine Mihi Salobirju.

Žalujoči: vsi njeni, družini Pešec, Starc

44

Lepih spominov
tudi čas ne izbríše ...

V SPOMIN

Minilo bo deset let,
kar nas je zapustila

URŠKA OROŠ

iz Vrbnega 47, Šentjur
(26. 10. 1926–29. 1. 2013)

Teta, pogrešam te!

Irena

š 1

Sporočamo žalostno vest,
da je v 75. letu
po dolgotrajni bolezn
zaspal dragi mož in oče

STANISLAV GJURAN

iz Pečovnika 18, Celje

K večnemu počitku ga bomo pospremili v četrtek, 26. januarja 2023, ob 14. uri na mestnem pokopališču v Celju. Od njega se lahko poslovite na dan pogreba od 13. ure v tamkajšnji poslovljni vežici.

Žalujoča: žena Ana in sin Stanko

53

Šentjur

Umrlj so: Marjan BEZGOVŠEK iz Podgrada, 47 let, Martin Franc MLAKAR iz Šentjurja, 84 let, Ivan KLADNIK iz Loke pri Planini, 61 let, Marija JANEŽIČ iz Grobelnega, 80 let, Francišek DEBELAK iz Šentjurja, 86 let, Justina Jožefa LESNIKA iz Šentjurja, 80 let, Ljudmila VREČKO iz Bezovja pri Šentjurju, 86 let, Magdalena KOROŠEC iz Cerovca, 91 let, Avgust KROFL iz Tratne pri Grobelnem, 82 let, Marija KOKOL iz Ponikve, 96 let.

Laško

Umrlj so: Janko GRABAR iz Rimskih Toplic, 73 let, Ivanka KLUKEJ iz Lokavca, 70 let, Ana BEZGOVŠEK iz Lahomnega, 89 let, Silva Ivana STARC iz Hude Jame, 93

let, Martina BRVAR iz Harja, 50 let.

Žalec

Umrlj so: Zvonko HRIBERNIK iz Braslovč, 63 let, Ivana ZAGOŽEN iz Bočne, 88 let, Francišek SLADIČ iz Pongraca, 94 let, Franc PINTAR z Vranskega, 77 let, Rozalija BRIŠNIK iz Pariželj, 91 let, Jožefa KOK iz Podvrha pri Braslovčah, 90 let.

Velenje

Umrlj so: Ljeposava NUNIČ iz Velenja, 68 let, Mihaela JASTROBNIK iz Velenja, 83 let, Jože LESJAK iz Šoštanja, 87 let, Agata MRAVLJAK iz Velenja, 93 let, Franc LESJAK iz Velenja, 76 let, Konrad POTRČ iz Velenja, 86 let, Dejan SUŠEC iz Velenja, 40 let, Jožefa REHAR iz Velenja, 86 let.

MOTORNA VOZILA

PRODAM

KIO pride, polo 1,9 sdi in več starodobnikov prodam. Telefon 041 355-853. 40

STROJI

KUPIM

TRAKTOR in mulčar kupim. Telefon 041 540-364. p

TRAKTOR, motorkultivator Muta in ostale traktorske priključke kupim. Telefon 041 540-364. p

POSEST

NAJEMEM

ZEMLIŠČE za vrt, približno 100 m², najmem. Celje, telefon 070 549-294. p

Poroke

Laško
Poročila sta se: Katarina TERŠEK iz Veliškega Širja in Danijel ZGONJANIN iz Podkrajca.

Velenje
Poročila sta se: Amila ČAVALIČ in Samer DŽAFEROVIČ, oba iz BIH.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE domače vzreje, različnih tež, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Lahko tudi polovice. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 938

BIKICE in teličke simentalke, težke 220 do 300 kg, prodam. Telefon 041 794-301. 49

TELIČKO simentalke, težka približno 210 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 030 693-866. p

BIKA ali telica, za meso, prodam. Telefon 041 324-256. 47

KOZO, breja, staro 4 leta, sanske pasme, še molzna, prodam. Telefon 031 733-965. 48

TELIČKE simentalke, breja 8 mesecev in tri nebrije, težke 600, 400 in 140 kg, prodam. Telefon 041 596-475. n

TELIČKO simentalke, težko 300 kg, prodam. Telefon 041 945-422. 51

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. p

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

PODARIM

PSIČKE manjše rasti podarim. Telefon 051 214-033. 43

KMETIJSKI PRIDELKI

KUPIM

RDEČE vino modra frankinja, cena 1 EUR/liter, prodam. Telefon 041 315-771. 54

V ŠIRŠI OKOLICI ŽALCA KUPIM SENO IN OTAVA.

Lahko so kocke, bale ali rinfuza. Telefon 041 860-066. 920

OSTALO

PRODAM

JARKICE mlade kokoši nesnice, za začetek nesnosti, prodajamo na farmi Zg. Roje v Savinjski dolini; rjave, grahaste, leghorn. Sprejemamo naročila za enodnevnne piščance in večje za dopitjanje. V prodaji imamo lastno kakovostno perutninsko krmo. Telefon (03) 700-1446. p

ZIMSKE pnevmatike Sava eskimo M + S, s platišči 185/65 R15, letnik 2019, vožene dve sezoni na Citroenu C3, kot nove, prodam za 220 EUR. Telefon 041 620-132. 52

ZMENKI

PODJETNIK iz okolice Domžal, nekadilec, nisem pivec, vegetarijanec, star 54 pomladi, 175, urejen, z lepim nasmehom vabim prijetno žensko na spoznavanje. Telefon 031 695-370. p

Smrti

Celje
Umrlj so: Jožica KOPRIVC iz Šentjurja, 85 let, Rado BU-

BUMfest 15 končan

V Žalcu konec tedna odmevala tolkala

V soboto se je kot presenečenje predstavila skupina tolkalcev Glasbene šole Rista Savina Žalec, ki je odlično ogrela polno dvorano doma II. slovenskega tabora.

Trije festivalski dnevi so postregli z dvema večernima koncertoma, dvema šolskima matinejama in družinskim nedeljskim koncertom, na katerih je nastopilo več kot 80 glasbenikov. Tolkalno dogajanje je v Žalcu konec tedna privabilo približno dva tisoč gledalcev. Festival je popolnoma upravičil pričakovanja organizatorjev, ki so z letošnjim dogajanjem več kot zadovoljni. Grenak priokus ostaja le zaradi ministrstva za kulturo, ki po vseh teh letih festivala še vedno ni prepoznalo kot enega najpomembnejših promotorjev slovenske tolkalne glasbe.

ŠPELA OŽIR

Direktor festivala Dejan Tamše je presenetil župana in ga povabil, naj zaigra na odru. V njuni družbi sta še akademski glasbenik tolkalcev in profesor tolkal Jaka Strajnar ter ambasador letošnjega festivala Dejan Dogaja.

BUMfest 15 sta v petek odprla žalski župan **Janko Kos** in letošnji ambasador **Dejan Dogaja**. Direktor festivala **Dejan Tamše** je presenetil župana in ga povabil, naj zaigra na odru. Kos, ki je znan po tem, da je vedno za akcijo, tudi tokrat ni odklonil vabila. Akademski glasbenik tolkalcev in profesor tolkal **Jaka Strajnar** je ob tem na oder povabil še 50 mladih tolkalcev, ki so odigrali skladbo na kahone in navdušili polno dvorano. Člani StoPa – Slovenskega tolkalnega projekta so za piko na i privedli in zaigrali refren pesmi *Adijo, madam*, ki jo je v živo odpel Dejan Krajnc. »Prvi dan na BUMfestu je bil čista zmaga! Čutiti je bilo mogoče razposajenost, energijo in ljubezen v zraku. Na odru sta bila dva fantastična »norca« – Peter in Johannes iz zasedbe Funky Currywurst brothers,« se je na družbenem omrežju odzval idejni oče festivala Dejan Tamše.

Člani španske zasedbe Piscore niso le odlični tolkalisti, temveč tudi igralci.

»Ministrstvo za kulturo žal BUMfesta še vedno ni sprejelo kot enega najpomembnejših slovenskih festivalov in ob vseh superlativih, ki festival »objemajo« te dni, to vseeno boli,« pravi Dejan Tamše.

Člani zasedbe StoP – Slovenskega tolkalnega projekta so se v soboto zvečer na odru pridružili španskim tolkalistom.

Letošnji ambasador festivala je bil Dejan Dogaja. Člani StoPa – Slovenskega tolkalnega projekta so za piko na i privedli in zaigrali refren pesmi *Adijo, madam*, ki jo je v živo odpel Dejan Krajnc.

Tolkala s pridihom teatra

Na sobotnem koncertu je nastopila španska zasedba Piscore. »Igrati na marimbo, vrhunsko, virtuosno, zraven plesati, biti smešen, biti gibčen, spreten, peti in zabavati ... To je naravnost neverjetno! Več let kakovostnega dela je za fanti, preden so vse to »postavili« na oder,« je Tamše pospremil sobotni nastop. Kot gost se jim je na odru doma II. slovenskega tabora pridružil beatboxer Tadej Pasar, zaigrali so tudi člani StoPa – Slovenskega tolkalnega projekta. Za presenečenje je pod mentorstvom Antona Alatiča in Dejana Tamšeta poskrbela skupina tolkalcev Glasbene šole Rista Savina Žalec, ki je odlično ogrela polno dvorano festivala BUMfest. »Za

Ob nastopu Petra in Johanesa iz zasedbe Funky Currywurst brothers je bilo v zraku mogoče čutiti razposajenost, energijo in ljubezen.

podmladek ni treba skrbeti. Fantje in dekleta so odlično opravili svoje delo,« je bil zadovoljen Tamše.

Kje je ministrstvo za kulturo?

Če podmladek Tamšeta torej ne skrbi, je drugače z dejstvom, da kulturno ministrstvo po vseh teh letih festivala še ni sprejelo kot enega najpomembnejših dogodkov in promotorjev tolkalne glasbe. »Lokalna skupnost diha s festivalom, država pa ga (še) ni prepoznala kot zelo pomembnega za regijo in Slovenijo nasploh. Festival je star petnajst let. V tem času je vzgojil lasten slog,

svoje občinstvo in navdušil številne mlade glasbenike. Postal je celo tako velik, da se po njem zgledujejo številni tuji producenti. Ministrstvo za kulturo ga žal še vedno ni sprejelo kot enega najpomembnejših slovenskih festivalov in ob vseh superlativih, ki festival »objemajo« te dni, to vseeno boli,« ob koncu še pravi direktor festivala Dejan Tamše, ki se obenem zahvaljuje številnim prostovoljcem, ki so tudi letos žrtvovali svoj čas in energijo, ter zvestemu občinstvu, ki vselej napolni dvorano v Žalcu.

Foto: Andraž Purg, Jana Petrak Zajc, Ivan Lipičnik

V Katovicah na trenutke preglasili glasno domačo navijaško množico

Navijači zadovoljni na Poljskem

Slovenskim rokometašem se ni uspelo uvrstiti v četrtfinale svetovnega prvenstva na Poljskem in Švedskem, toda svoje nastope so končali zmagovito. Katovice in Krakov, kjer so dosegli štiri zmage in doživeli dva poraza, so zapustili z dvignjenimi glavami.

DEAN ŠUSTER

Za slovo od prvenstva so premagali Črnogorce z 31 : 23. Končna uvrstitev slovenskih rokometašev, ki so glavni del tekmovanja končali s šestimi točkami in z razliko v golih +25, je bila znana šele po ponedeljkovi tekmi zadnjega kroga med Srbijo in Nizozemsko v Katovicah.

Razpletlo se je pričakovanih, Slovenija je zasedla deseto mesto na SP in ostaja v igri za nastop na olimpijskih igrah. Kvalifikacijski turnirji za OI v Parizu bodo naslednje leto.

Povsem nadigrali domačine

Varovanci selektorja Uroša Zormanca (evropski prvak s Celjem Pivovarno Laško) so za presežek poskrbeli v 2. krogu skupinskega dela. Z 32 : 23 so premagali gostitelje in ne le potrdili svoj nastop v glavnem delu tekmovanja v Krakovu, temveč so si zagotovili

možnost za uvrstitev v četrtfinale. Takšnega razpeta dvoboja s Poljaki ni pričakoval nihče od strokovnjakov in poznavalcev pri nas doma, kajti še pred nekaj meseci je bila naša izbrana vrsta povsem razglašena.

»Neverjetno. Zelo visoka zmaga proti domači reprezentanci. Dobro smo se pripravili, naša želja je bila ogromna. Česa boljšega si

preprosto ne moreš želeti,« je dejal as Celja Pivovarne Laško Aleks Vlah. K pomembni zmagi so prispevali tudi glasni slovenski navijači.

Podpora še smučarskim skakalcem

Za organizirano navijanje v Katovicah je poskrbel Klub ljubiteljev slovenskih rokometnih reprezentanc. Prvi del prvenstva (Savdska Arabija, Poljska, Francija) si je ogledalo 105 navijačev iz tega društva. Na Poljsko so odpotovali z avtobusom in s

štirimi kombiji. V dvorani je bilo še nekaj slovenskih navijačev, ki so pripotovali z avtomobili. Precej jih je bilo pomešanih med številne poljske navijače, ki so bili miroljubni in celo prijazni (za razliko od zloglasnih poljskih nogometnih navijačev). Člani Kluba ljubiteljev slovenskih rokometnih reprezentanc so si vzeli čas za ogled Katovic in Krakova, nekaj pa jih je odšlo na tekmo svetovnega pokala v Zakopane, kjer so bodrili še naše smučarske skakalce. Klub sestavljajo celjski navijači Florijani, Dvanajsti Kopra, Kockarji Hrpelje – Kozina, Prleki, navijači iz Sv. Jurija ob Ščavnici in člani Kluba navijačev Slovenija na čelu z Aleksandrom Javornikom. »Z nami je bila družina Franca Brinovca, Šempetrana, ki že 35 let živi in dela v Varšavi. Njegov sin igra za Legionovo, drugi sin je predsednik tega kluba. Že nekaj časa se z nami družita zdravnica Corinna in njen mož Andreas iz Mag-

deburga. V Slovenijo namreč redno prihajata na dopust,« je povedal Slavko Kolar, ki je v fo-

toobjektiv ujel nekaj utrinkov iz dvorane Spodek.

Foto: Slavko Kolar

Številka 1 med slovenskimi navijači v dvorani Spodek

Eden od slovenskih navijačev si je nadel poljski šal in možnosti za napetost na tribuni ni bilo več.

Zdravnica Corinna in njen mož Andreas iz Magdeburga sta navijača slovenskih rokometašev.

Pet milijonov kilometrov sreče [Str. 24-25](#)

Zanimivo delo zasebnega detektiva

Str. 26-27

Pri devetdesetih še ustvarja umetnine

Str. 28-29

»V zadnjih tednih so mi mnogi rekli, da stopam v velike čevlje. A sem vsem v šali odgovorila, da imam tudi sama velika stopala.«

Nina Ermenc Pangerl, nova predsednica upravnega odbora celjske sejemske hiše

Svetovljanka, ki ima rada vaško življenje

Sredi decembra so iz Celjskega sejma poslali sporočilo, da bo z novim letom vodenje upravnega odbora prevzela Nina Ermenc Pangerl. Novica, da bo na najvišjem mestu v družbi hči zamenjala očeta, pravzaprav nikogar ni presenetila. Presenetilo je to, da se je Franc Pangerl, ki je podjetje najprej kot direktor in nato kot predsednik upravnega odbora vodil več kot trideset let, odločil stopiti korak nazaj. Še pred dvema letoma, ko je postal častni meščan celjske občine, je namreč dajal vtis, da se še dolgo ne bo umaknil s čela celjske sejemske hiše.

JANJA INTIHAR

Nina Ermenc Pangerl revolucionarnih sprememb ne napoveduje. Seveda bo razvoj sejemske in drugih dejavnosti, s katerimi se ukvarja družba Celjski sejem, prilagodila spremembam, ki jih prinašajo novi časi. Tisti, ki jo poznajo, pravijo, da bo pri tem uspešna. Tudi zato, ker s sejmami živi že skoraj sedemnajst let in ker je imela dobrega učitelja.

Je tudi vas očetova odločitev, da ne bo več predsednik upravnega odbora, presenetila?

Glede na to, da je njegova poslovna zgodba tesno povezana s sejmsko dejavnostjo, da je njegovo življenje bil in je še vedno sejem, moram priznati, da je tudi mene ta odločitev presenetila. Kolikor ga poznam, bi prej pričakovala, da takšnega koraka ne bo zmožen narediti. Ampak časi se spreminjajo. Razmere v gospodarstvu se spreminjajo, ljudje se spreminjajo in pri nekaterih letih najbrž ne razume več nove generacije, ne znaš enako razmišljati. Prišel je pač do spoznanja, da je ta korak treba narediti in da je zdaj pravi čas. Mislim, da je o tej odločitvi razmišljal dlje časa in je o vsem zelo dobro razmislil. Čeprav sem pričakovala, da bo nekoč do tega prišlo, me je njegova odločitev vendarle presenetila. Seveda sva se o zamenjavi pogovorila tudi z drugimi lastniki in odločitev, da bom jaz prevzela vodenje

upravnega odbora, smo sprejeli skupaj. So glasno. Predaja poslov se je potem zgodila zelo hitro. Pravzaprav bi lahko rekla, da je ta prenos trajal vsa leta, odkar delam v podjetju. Zato se je, ko je odločitev »padla«, vse zgodilo zelo hitro.

Najbrž vas bodo še nekaj časa primerjali z očetom. Ste pripravljeni na to, vas bodo takšne pripombe motile?

V zadnjih tednih so mi res mnogi rekli, da stopam v velike čevlje. A sem vsem v šali odgovorila, da imam tudi sama velika stopala. V tem poslu nisem nova. Moja prednost je, da sejmsko dejavnost zelo dobro poznam, vem, kakšna je bila nekoč in kakšna je danes. Zelo dobro poznam tudi delovanje podjetja, za vsakega zaposlenega vem, kaj dela, in vse to mi bo olajšalo vodenje. Jasno mi je, kako je treba delati v naši dejavnosti, a kljub temu vsega, kar me še čaka, ne vem. Priznam, da nisem stoodstotno pripravljena na vse. Časi so neobičajni. Prej so se spremembe dogajale počasi, zdaj se dogajajo nenehno, iz dneva v dan. Zato na neko spremembo, še zlasti takšno, ki pomeni težave, ne moreš biti pripravljen. A je pomembno, da se takrat, ko do nje pride, ne ustrašiš. Da se znaš pravilno odzvati in težavo rešiti. Vsako težavo se da rešiti.

V družbi Celjski sejem ste se zaposlili leta 2006. Katero je bilo vaše prvo delovno mesto?

Začela sem na področju organizacije sejmov. Prvi dogodek, ki sem ga pripravljala z našo najstarejšo sodelavko Marjano, je bil sejem zdravja. Ni bilo lahko, saj gre za dejavnost, ki je vse prej kot lahka. Treba je bilo veliko dogovarjanja s podjetji in z ustanovami. Nato sem delala tudi na drugih področjih, predvsem na organizacijskem in prodajnem. Nekaj časa sem vodila stike z javnostjo in marketing. Ta dejavnost je pri sejmih zelo pomembna. Saj je pomembna tudi v drugih podjetjih, ampak pri tistih, ki se ukvarjajo s sejmsko dejavnostjo, je še bolj. Če sejma ne znaš pravilno predstaviti, si ne moreš obetati veliko razstavljalcev. Ker vsak sejem predstavlja drugo dejavnost, moraš nenehno spreminjati področja svojega razmišljanja in vedenja, spreminjajo se tudi sogovorniki in načini oglaševanja. Pomembna je torej hitra prilagodljivost, moraš se znati vživeti v neko dejavnost. Vse to naše delo naredi zelo zanimivo in razgibano. Vsekakor je velik izživ s srečevati se z različnimi sogovorniki, od prodajalcev do strokovnjakov za visoke tehnologije. Res nam ni nikoli dolgčas, kar je velika prednost, a je naše delo tudi zelo zahtevno. Opažam, da si lahko učinkovit in da lahko daš veliko od sebe največ pet let. Potem si počasi izžet, saj ti vsak sejmski projekt vzame veliko energije. Poleg tega moraš hkrati delati več različnih projektov. Zaposleni pri nas res nimajo lahkega dela.

Ste pred prihodom v celjsko sejmsko hišo delali že kje drugje?

V mladih letih sem svojo prihodnost videla v tujini. In tam je tudi bila moja prva zaposlitev. Potem se je vse obrnilo drugače, usoda gre pač svojo pot. Na koncu te odpelje tja, kjer je očitno tvoje mesto.

Diplomirali ste leta 2004 z zanimivo temo z naslovom Nacionalno specifični ukrepi zunanjetrgovinske politike Kraljevine Španije. Zakaj ravno ta država?

»Zaposlenim vedno govorim, naj ne sedijo ves čas v pisarni. Pošiljam jih ven, ker sem prepričana, da se jim bodo zunaj porodile drugačne, boljše zamisli kot med pisarniškimi stenami v družbi z istimi ljudmi.«

Zadnji letnik ekonomske fakultete sem obiskovala v Španiji in bilo je nekako logično, da se tudi v svoji diplomski nalogi lotim raziskovanja nekega ekonomskega področja v tej državi in ga primerjam s slovenskim.

Je bila Španija tista država, o kateri ste sanjali?

Res sem želela ostati tam, a me je potem pot zanesla drugam. Podiplomski študij sem opravila v Italiji, vendar me življenje in delo v tej državi nista privlačila. Prvo službo sem našla v Ženevi, in sicer v ustanovi, ki jo je financirala švicarska vojska, ukvarjala pa se je z različnimi problematikami po svetu. Oddelek, kjer sem delala, je bil osredotočen na zahodni Balkan in na poenotenje zakonodaje tega območja z evropsko zakonodajo. Delo je bilo zelo razgibano, v inštitutu so delali strokovnjaki z vsega sveta. Najbolj mi je bilo všeč, da smo bili vsi enaki. Bilo je vseeno, od kdaj delaš tam in na katerem delovnem mestu. Vseeno je bilo, ali si zaposlen v tajništvu ali si znanstvenik, med nami ni bilo razlik. Vsi smo se družili, pravilo je bilo tikanje. Vse to nas je zelo povezovalo. Poudarek ni bil na hierarhiji, ampak na skupinskem delu in uspešnem izvajanju projektov. Delo v Ženevi je bilo zelo zanimiva izkušnja, ki me je naučila, da dobri odnosi med zaposlenimi pomenijo tudi dobro opravljeno delo.

Zaradi katerih razlogov ste se vrnili domov?

Ljubezen, nosečnost ... Vse to je spremenilo moje življenje. Na tehtnico je bilo treba dati marsikaj in pretehtalo je spoznanje, da je za družino življenje v Sloveniji malce lažje.

Članica upravnega odbora ste postali junija 2016. V zadnjih dveh, treh letih so se v družbi zgodile pomembne lastniške spremembe,

»Pri nas smo v glavnem ženski kolektiv. Ne zato, ker ne bi pustili moških zraven. Moških ni veliko, ker ne zdržijo večopravnega pristopa pri delu.«

»Pripraviti nov sejem ali festival ni majhna stvar. Treba je vložiti veliko časa in denarja, treba je tudi veliko znanja, če želiš, da iz neke zamisli nekaj nastane. Gre za obdobje treh, petih let, ko iščeš pravo smer in gradiš dogodek. Po petih letih ti morda začne tudi kaj vračati, ampak do takrat moraš zdržati.«

celjsko sejmsko hišo si zdaj delita dva velika lastnika – družina Pangerl in podjetnik Boštjan Marovt. So predvidene še kakšne spremembe ali bo ostalo tako, kot je zdaj?

Težko komentiram to vprašanje. Podjetje in njegova lastniška struktura se prilagajata razmeram. Zaenkrat ostaja tako kot je, kaj bo v prihodnosti, ne vem.

Je lažje delati, če je manj lastnikov?

Nimam izkušenj, kako je v podjetjih z veliko zaposlenimi in s pestro delničarsko strukturo. A vem, da je delo v našem podjetju kakovostno tudi zato, ker se lahko hitro odzovemo na vse izzive. Dogovarjanje med samo dvema lastnikoma je veliko lažje, tudi dvajset zaposlenih lažje sede za skupno mizo in se dogovori, kako bodo rešili neko težavo ali sprejeli pomembno odločitev. Danes so časi takšni, da se je na razmere na trgu treba hitro odzivati in ukrepati, zato malo zaposlenih in malo delničarjev pomeni veliko prednost.

Družba Celjski sejem je preživela dve zelo hudi leti, lansko je bilo spet kolikor toliko normalno. Kakšne so posledice koronarskih let, ko niste smeli organizirati sejmov?

Ko gledam nazaj, ne morem verjeti, da se je kaj takšnega sploh lahko zgodilo. Prav tako ne morem verjeti, da smo bili sposobni preživeti ti dve leti. Ko smo se soočili s prepovedmi poslovanja, smo se tolažili, da bo to morda trajalo le kakšen mesec ali dva, nato bomo spet lahko delali. Načrtovali smo kratkoročno, govorili smo si: »Dobro, še malo zdržimo, potem bo spet vse po starem.« Tako sta minili dve leti. Posledice so hude, ampak najbolj pomembno je, da smo preživeli. K sreči je vse slabo tudi za nekaj dobro. Ljudje smo namreč v tistih koronarskih časih ugotovili, da smo socialna bitja, da potrebujemo stike z drugimi, a ne samo na spletu ali po telefonu. To spoznanje je dobro vplivalo tudi na naše delo. Zadnjih deset let so mnogi napovedovali, da je s sejmi konec. Zdaj se je izkazalo, da takšne napovedi ne držijo. Res lahko marsikaj narediš s pomočjo spleta ter prihraniš čas in denar, bistvo odnosov pa so še vedno neposredni stiki. Ko se z nekom srečaš v živo in mu daš roko, delo potem veliko lažje opraviš. Ne vem za noben spletni sejem, ki bi bil uspešen. Tudi si ne znam predstavljati, kako bi neko podjetje več milijonov evrov vreden stroj, kakršnega si je mogoče ogledati na našem industrijskem sejmu, »poklikalo« na spletu in ga potem kupilo. Mislim, da se kaj takšnega ne bo nikoli zgodilo.

Boste zaradi slabih izkušenj v času pandemije spremenili strategijo razvoja družbe Celjski sejem?

Ne. Sejmi bodo še naprej naša osrednja dejavnost, saj je sejmska tradicija v Celju dolga in zelo bogata. Letos bomo na primer obeležili 160-letnico prve kmetijske razstave v mestu.

Bodo pa najbrž v prihodnosti sejmi drugačni.

V tujini so se vsebinske spremembe že zgodile, mi jim sledimo. Prihodnost so specializirani sejmi. Torej manjši dogodki, namenjeni ožji strokovni javnosti in ne več množični obiskovalcev, česar smo bili vajeni v preteklih desetletjih.

V družbi napovedujete, da boste kongresni dejavnosti namenili še večji poudarek. Pogoje za tovrstne dogodke imate izvrstne.

Zadnja leta res razvijamo tudi kongresno dejavnost. Zdaj želimo, da bi bila še bolj prepoznavna, da bi ime Kongresni center Celje postalo še bolj znano. Nikjer drugje nimajo takšnih pogojev za pripravo kongresov, kot jih imamo mi. Zanimivi smo predvsem za velike dogodke, na katerih se lahko zbere od petsto do tisoč ljudi. Razmah kongresne dejavnosti bo dobra priložnost tudi za Celje, saj bomo v mesto pripeljali še več ljudi iz Slovenije in tudi tujine. Celje je že včasih nosilo naziv Celje – sejmsko mesto. Rada bi, da bi se ta blagovna znamka spet uveljavila. V tujini imajo sejmi zelo pomembno vlogo, ker so sposobni v mesto pripeljati veliko ljudi. Mesto pa mora samo ugotoviti, kako bo izkoristilo njihovo prisotnost. Celje lahko obiskovalcem sejmov ponudi veliko, le pravi model ponudbe mora najti.

Že nekaj let v času sejmov ni nobenih znakov v središču mesta, da se le streljaj stran nekaj dogaja. Na ulicah ni večjega vrveža, tudi gostinski lokali niso nabito polni, kot so bili včasih ...

Treba je vedeti, da je velika razlika med danes in včasih, ko si je Mos ogledalo 250 tisoč ljudi. Kako zdaj obiskovalce prepričati, naj si poleg sejma v Celju ogledajo še kaj drugega, je stvar lokalne skupnosti. Zelo mi je žal, ker tisti razstavljavci, ki pridejo za več dni, ne morejo spati v mestu, ampak odhajajo v druge občine. Celje nima dovolj hotelskih zmogljivosti, kar nam onemogoča večdnevne kongrese, ki bi jih lahko pripravili brez težav. Organizatorjem kongresov ne ustreza, da bi bili udeleženci nameščeni v Ljubljani, Mariboru ali Laškem. Občino smo že seznanili s pobudo o gradnji hotela, ki bi reševal težave z namestitvami tudi ob večjih športnih dogodkih.

Mislite na hotel ob športni dvorani Zlatorog, ki ga je že pred več kot desetletjem napovedovala laška Thermana?

Da, v mislih imam prav ta prostor. Kolikor vem, je zemljišče, na katerem naj bi zrasel hotel, še vedno v lasti Thermane. Celje kot sejmsko mesto in kot gostitelj pomembnih športnih prireditvev bi z novimi hotelskimi zmogljivostmi veliko pridobilo. Morda bi za gradnjo lahko našli kakšen dober model javno-zasebnega partnerstva.

Pričakujete, da bo letos družbi Celjski sejem uspelo preživeti še eno normalno leto?

Upam, da bo leto res brez pretresov, čeprav me je zadnjič, ko sem slišala za novo obliko virusa, kar zmrzilo in sem se spraševala, ali je pred nami nova pandemija. Mislim, da je strah odveč, ponovnega zapiranja in prepovedi delovanja ne pričakujem. V družbi zato računamo na normalno sejmsko leto. Dogodkov bo veliko, na seznamu imamo tudi nekaj novih sejmov. Usmerjamo se predvsem na specializirane sejme, iščemo tudi partnerje, saj ni treba, da smo vedno mi organizator dogodkov. Obeta se nam partnerstvo za nov in zanimiv sejem s področja zdravstva. Skratka, zelo smo dejavni.

Celjski sejem je v Sloveniji na prvem mestu, a je v primerjavi s sejmi po Evropi še daleč zadaj.

Veliko vlagamo v razvoj sejmišča in res skrbimo zanj, vlagamo tudi v digitalizacijo ter skušamo slediti razvoju v sejmski industriji, a se kljub temu ne moremo postaviti ob bok sejmom, ki jih pripravljajo v Italiji ali Nemčiji. Naše sejmišče je primerno za ta del Evrope, svetovnih sejmov pri nas ne bo nikoli. Vendar moram poudariti, da smo veliko naredili z industrijskim sejmom, na katerem se srečuje stroka z vsega sveta ter predstavlja svoje izdelke in storitve. Na ta sejem sem zelo ponosna in prepričana sem, da ima še veliko možnosti za rast, kar je dobro tako za Celje kot za celotno Slovenijo.

Boste zdaj v podjetju zaradi koronarskih let, ki sta vam odnesli vse prihranke, morali čakati dlje časa na nova vlaganja?

Res smo porabili vse zaloge, da smo lahko preživeli, a si ne znam predstavljati, da bi povsem ustavili naložbe. O njih še vedno razmišljamo in storili bomo vse, da jih tudi uresničimo. Infrastrukturo je treba nenehno razvijati. Strokovnega sejma, na katerem je razstavljena visoka tehnologija, ne moreš narediti pod kozolcem ali v montažnih halah. Zato načrtujemo še eno dvorano, ki bo namenjena sejmom in tudi drugim dogodkom. Na primer športnim. Upamo, da nam jo bo uspelo zgraditi v manj kot petih letih.

Boste zdaj kot predsednica upravnega odbora svoje delo usmerili na druga področja ali boste imeli roko nad vsem, kar se dogaja v podjetju?

Ne morem iz svoje kože, zato še naprej sodelujem pri vseh tako imenovanih operativnih zadevah, od prodaje do marketinga in stikov z javnostmi. Sicer pa sem si kot ključno nalogo zadala optimizacijo delovnih procesov. Podjetje ima dolgo zgodovino in morda ravno zato nekateri načini dela, ker se prenašajo iz ene generacije zaposlenih v drugo, zastajajo za časom. Marsikaj bomo izboljšali, da bomo do istega ali še boljšega rezultata lahko prišli hitreje. Zelo sem ponosna na blagovno znamko Celjski sejem, ki ima v Sloveniji in tudi v tujini, zlasti na jugu, veliko veljavo. Ljudje jo poznajo in spoštujejo. To je velika prednost in tega se moramo zavedati. Našo blagovno znamko želimo zato še naprej razvijati in ji dati takšno pozornost, ki si jo

zasluži. Pripravili smo novo strategijo komuniciranja, pri kateri bo vedno jasno, da sodi nek sejem k blagovni znamki Celjski sejem. To je zelo pomembno in zato bi rada, da slogan Celje – sejmsko mesto tudi Celje prepozna kot svojo prednost. O tem se nameravam pogovoriti z novim občinskim vodstvom. Dela z njim se veselim. Tudi naše podjetje se želi vključiti v nove projekte ter po svojih zmožnostih prispevati k še boljšemu razvoju občine.

Slovenija ima že desetletja nizek delež žensk na najvišjih mestih odločanja v gospodarstvu. Vplivnih menedžerk ni veliko. Kaj je po vašem mnenju razlog, da je žensk na vodilnih položajih v podjetjih še vedno malo?

Ne morem reči, da nimamo enakih možnosti. Vsak cilj, ki si ga danes zastaviš, lahko tudi dosežeš. Omejitev ni. So pa še vedno omejitve v naših glavah. Če si prepričan, da nekaj ni zate ali da si nečesa ne zaslužiš, ne moreš napredovati. Vendar mislim, da je takšnih razmišljanj vedno manj, žensk na vodilnih položajih, tako v politiki kot v podjetjih, pa vedno več. Nisem feministka. Menim, da morajo biti ženske in moške vloge ločene, saj smo si različni tako po moči, po načinu razmišljanja in tudi po načinu dela. Zato je prav, da je nekaj bolj žensko in nekaj bolj moško. Sicer pa je to zelo občutljiva tema. Če govorim o sebi – imam dva otroka, kar pomeni, da imam veliko obveznosti tudi doma. Zato podjetju ne morem nameniti 24 ur. Usklajevanje družinskega in službenega življenja je včasih zelo težko. Velikokrat sem se znašla v veliki stiski, ko sem se morala odločiti, ali bom sedela na nekem sestanku ali raje poskrbela za družino.

Kakšna je Nina Ermenc Pangerl zasebno?

Rada imam spremembe. Nisem človek, ki lahko vse življenje počne iste stvari in je na istem mestu. Tudi zato se je morda naša družina pred kratkim preselila v vasico Sveti Lovrenc pri Preboldu. Všeč mi je vaško življenje in mesta prav nič ne pogrešam. Vse proste trenutke preživim v naravi. Upam, da se mi bo nekoč uresničila želja o življenju na kmetiji z veliko živalmi.

Foto: SHERPA

»Marsikdo, ki po dolgem času pride k nam iz Ljubljane, je presenečen, kaj vse imamo v Celju.«

Dušan Korošec s Stranic – prostovoljec s srcem

Pet milijonov kilometrov sreče

Najprej so mi padli v oči njegovi dolgi lasje, speti v čop. Med motoristi menda niso redek pojav. Odkar pomni, ga mika cesta. Tri desetletja je Straničan Dušan Korošec vozil tovornjak pri Intereuropi, ob upokojitvi pa si je nabavil motor, s katerim se tudi pri 72 letih z vetrom v laseh še rad potepa po Evropi. Po domačih logih pa kot prostovoljni voznik Prostoferja že nekaj let vozi občane po različnih opravkih, predvsem na preglede v zdravstvene ustanove. Zrečani pravijo, da je vožnja z njim prijetna, ker je ustrezljiv, prijazen in vedrega duha. In prav optimizem se mu je, kot poudarja, še posebej obrestoval tudi pri premagovanju raka. »Preprosto rad imam življenje,« pravi.

BARBARA FURMAN

Odkar pomni, je rad pomagal ljudem, predvsem starejšim, bolnim, onemoglim. »Že v mlajših letih sem rad priskočil na pomoč svojim starim staršem ali starejšim sorodnikom, prijateljem in znancem. Ko zaznam stisko ljudi, se odzovem. Želim pomagati. To je v meni,« pravi Dušan, ki je odraščal na Stranica v družini z osmimi otroki, in sicer v zelo skromnih razmerah in pomanjkanju materialnih dobrin, a pomanjkanja ljubezni

v družini ni bilo, zato mu sočutje ni bilo nikoli tuje.

Poklicni voznik

Tudi v lokalni skupnosti rad pomaga. Že desetletja je gasilec, dejaven je tudi v zreški Zvezi društev šoferjev in avtomehanikov Slovenije. Takoj se je odzval na povabilo zreške občine, ko je leta 2019 v sodelovanju z vseslovensko Zlato mrežo uvedla brezplačne prevoze za občane Prostofer in je iskala

Ivanka Žnidarko (sedi spredaj) in Majda Repnik pravita, da je Dušan varen in prijazen voznik.

Prostoferja lahko pokličete na telefonsko številko vseslovenske Zlate mreže 080 10 10 ob delovnikih med 8. in 16. uro. V komunikacijskem središču zabeležijo podatke o kraju in uri prevoza. O tem obvestijo prostovoljnega voznika, ki je takrat na voljo, in to sporočijo uporabniku.

prostovoljne voznike. »To je izvrstna priložnost zame, saj rad pomagam in zelo rad se tudi vozim.«

Že zelo zgodaj je spoznal, da želi postati poklicni voznik. »A je bilo potreb po voznikih pred petdesetimi leti zelo malo, zato sem najprej delal kot pek v pekarni, zatem sem se prekvalificiral za poklic strugarja in se zaposlil v podjetju Kovinar Vitanje. Medtem sem opravil poklicno šolo za voznika. Kako srečen sem bil, ko sem končno uresničil svojo veliko željo in sem začel voziti tovornjak za koprsko podjetje Intereuropa,

v katerem sem se po tridesetih letih službovanja tudi upokojil. Zelo rad sem opravljal ta poklic, slaba stran je bila, da sem bil pogosto odsoten od doma in me je družina pogrešala, jaz pa njo.«

Pet milijonov

Doslej je prevozil približno pet milijonov kilometrov, samo v letih službovanja s tovornjakom po Evropi in Bližnjem vzhodu štiri milijone. »Poklic voznika je sicer naporen, a sem bil s plačo zelo zadovoljen. Plačani smo bili po prevoženih kilometrih, zato sem se rad

odpravil na čim daljše ture. K sreči se mi nikoli ni zgodilo nič hujšega, čeprav si na cesti vedno izpostavljen nevarnostim. Vedno sem bil odgovoren voznik do sebe in drugih udeležencev v prometu, zato nisem imel prometne nesreče. Večinoma sem vozil ponoči, ko so ceste bolj prazne. Na poti sem vedno poskrbel za reden počitek, saj je le spočiti voznik tudi varen voznik. Na počivališčih na Bližnjem vzhodu sem se pogosto soočal z zelo slabimi razmerami, saj niso imeli urejenih kopalnic, prav tako s pomanjkanjem pitne vode. Na Balkanu so bile razmere na počivališčih prav tako zelo slabe, zelo dobre so bile v državah zahodne Evrope,

Dušan je za volanom že desetletja, bil je poklicni voznik tovornjaka.

Dušan Korošec je eden od petih voznikov Prostoferja v zreški občini.

Pravi, da je ponosen voznik Prostoferja.

Z navdušenjem pripoveduje o potepanju z motorjem. (Foto: osebni arhiv)

Z ljudmi, ki jih vozi po obveznostih, ima predvsem prijetne izkušnje.

S prijateljem Danijem v Fatimi. (Foto: osebni arhiv)

Slogan projekta Prostofer - S srcem na poti.

predvsem v Nemčiji in Franciji,« se spominja.

Prostofer

V letih službovanja je Dušan nabral dragocene vozniške izkušnje, ki mu zdaj koristijo med vožnjo Prostoferja. Je eden od petih prostovoljnih voznikov, ki so lani v zreški občini opravili 199 brezplačnih prevozov občanov. Najpogosteje jih vozijo na preglede ali operacijske posege v bolnišnice oziroma zdravstvene domove v Zreče, Slovenske Konjice, Celje, Vojnik, Slovenj Gradec, Golnik, Velenje in Maribor, tudi v Ljubljano in bolnišnico v Valdoltro. Ustrežejo tudi prošnjam občanov za prevoz do trgovine ali lekarne. Lani so tako zreški prostoferji skupaj opravili 18.083 kilometrov, kar je največ v zadnjih štirih letih.

»Veseli me, da sem še vedno na cesti, ob čemer lahko pomagam drugim. In ljudje so hvaležni za to. Ni prijetnejšega občutka od tega, ko vidiš, da so zadovoljni, nekateri se po končani vožnji zahvalijo tudi s solzami v očeh. To je najlepše plačilo za opravljeno delo. Noben denar tega ne more zagotoviti,« je prepričan.

Ker potrebe po brezplačnih prevozih Prostofer naraščajo, v zreški občini želijo ekipo prostovoljcev povečati, kar jim za zdaj ne uspeva. »Tudi sam navdušujem ljudi, za katere vem, da imajo čas in bi se nam lahko pridružili. Pravijo,

V občini Zreče potrebujejo dodatne prostoferje, zato pozivajo prostovoljce k sodelovanju. Če ste pripravljeni nekaj svojega prostega časa posvetiti vožnji s Prostoferjem, pokličite 03 757 17 12 ali pišite na e-naslov polona.matevzic@zrece.eu.

da brezplačno tega ne bodo počeli. Prisiliti ne moreš nikogar. Morda se bo med branjem tega prispevka kdo vendarle odločil za sodelovanje v ekipi Prostoferja. Prostovoljstvo na kateremkoli področju je plemenito poslanstvo, ki ga je treba opravljati s srcem.«

Anekdote

Ko pelje občana ali občanko na primer na pregled v bolnišnico, si ure čakanja zapolni z branjem ali s krajšim sprehodom po mestu, včasih se dobi s kakšnim znancem na kavi in poklepeta. Prostofer mu je prinesel tudi veliko prijetnih doživetij, velikokrat se je nasmejal do solz. »Gospo sem peljal na očesno kliniko v Ljubljano, kjer je imela poseg zaradi težav z vidom. Med vožnjo domov mi je rekla, da me želi v zahvalo povabiti na kavo in krof, zato je predlagala, da se ustaviva na Trojanah. Ampak midva sva bila takrat že tik pred domom, na Frankolovem. In sem ji v šali rekel, ali bi se obrnila in šla nazaj na Trojanane. In sva se iz srca nasmejala ob tem. Da, veliko anekdot se je nabralo v minulih letih.«

Dušan se mora kdaj odzvati tudi pomirjujoče. Ob tem se spomni, kako je starejšo občanko Zreč peljal na zdravniški pregled v Splošno bolni-

šnico Slovenj Gradec. »Ko sva se pripeljala do bolnišnice, je presenečena ugotovila, da je zdravstveno kartico in vse izvide pozabila doma. Šok! Predlagala je, da se vrneva domov ponje, a sem jo umiril in predlagal, naj gre kljub temu na pregled, saj imajo njene podatke v računalniku. Naj pač pojasni, kaj se ji je zgodilo. In res je to storila. Počakal sem jo pred bolnišnico. Čez nekaj časa se je vrnila nasmejana in srečna, saj je pregled kljub vsemu lahko opravila.«

Optimizem

Dušan je tudi sam pogosto obiskoval zdravnike. Zaradi raka prostate je zbolel leta 2010, po operaciji je uspešno okrevljal. Šest let kasneje se mu je rak ponovil, metastaze so se razširile po kosteh. »Ko slišiš za diagnozo, seveda ni prijetno. A sem se odločil, da želim še živeti. Ker imam rad življenje. Mene rak ne bo uničil, sem si rekel. Moji domači so se bali zame, a sem jih tolažil, da se bo vse dobro izšlo. Verjel sem v to. In se je res dobro izšlo, saj se zelo

dobro počutim. Ko me obiščejo slabi občutki, jih hitro odslovim. Prepričan sem, da dobra volja uničuje rakaste celice, strah pa jih povečuje.«

Ob tem Dušan opaža, da raka mnogi ljudje še vedno enačijo s smrtjo, čeprav vedno več bolnikov uspe premagati bolezen ali jo vsaj občutno omiliti. »Treba je za-

»Raka mnogi še vedno enačijo s smrtjo, čeprav vedno več bolnikov uspe premagati bolezen. Treba je zaupati in pozitivno razmišljati. Ko se ti ena vrata zaprejo, se ti druga odprejo,« je prepričan Dušan.

upati in pozitivno razmišljati. Ko se ti ena vrata zaprejo, se ti druga odprejo. Bolezen je priložnost, da spremenimo sebe in način življenja. Vse težave so rešljive,« je prepričan Dušan.

Navdušen motorist

K njegovemu dobremu počutju pripomore tudi vožnja z motorjem. »Ko sem zbolel, sem se po operaciji prostate zadrževal predvsem doma. Hitro sem se začel dolgočasiti. Želel sem si gibanje, vo-

žnjo. Zato sem si kupil motor Yamaha Chopper. Domači so najprej zmajevali z glavo, češ, kaj se vendar grem. A so bili tudi oni zadovoljni, ko so videli, kako me vožnja osrečuje. Želel sem opraviti daljše ture, zato sem si kupil potovalni motor BMW RT 1200. Z njim sem bil že trikrat na Portugalskem, celo Jugoslavijo sem prevozil z njim.«

Zakaj dolgi lasje?

In motor je kriv, da si je pred nekaj leti pustil rasti

ji obljubil, bom obiskal mesto Fatima na Portugalskem. V nekaj mesecih se je moje zdravstveno stanje izrazito izboljšalo.«

Obljuba dela dolg

Tako je šel Dušan prvega januarja 2017 na tradicionalni zbor motoristov v Celje. Tam je srečal nekdanjega sodelavca Danija, prav tako ljubiteljskega motorista. »Odkar ga poznam, ima dolge lase. Med pogovorom sem mu predlagal, da bi se kdaj skupaj odpravila na motori-

stično turo. In je rekel, da gre le pod pogojem, da si tudi jaz pustim rasti dolge lase. In to sem tudi storil. Zadnjo avgustovsko soboto isto leto sva se odpravila vsak s svojim motorjem po Evropi, bila sva v Lurdu v Franciji, v Fatimi na Portugalskem, peljala sva se vse do Gibraltarja, med vračanjem domov sva se odločila, da se bova peljala še do Rima v Italiji. V dvanajstih dneh sva prevozila 9.500 kilometrov. Med vožnjo sem neizmerno užival, nobenega napora nisem čutil,« se spominja. S prijateljem Danijem sta se v portugalsko Fatimo potem z motorjem vrnila še leta 2019 in 2021. In najverjetneje se še bosta.

Foto: Andraž Purg

»Ni lepšega občutka od tega, ko vidiš, da so občani zadovoljni, nekateri se po končani vožnji zahvalijo s solzami v očeh. To je najlepše plačilo za opravljeno delo. Noben denar tega ne more zagotoviti.«

Zasebni detektiv Dušan Poslek

»Če to delo ne bi bilo razburljivo, ga ne bi opravljal«

Dušan Poslek iz Rogatca je po študiju na ljubljanski fakulteti za varnostne vede zgrabil ponujeno priložnost in v največjem detektivskem podjetju v Sloveniji opravljal prakso. Kmalu mu je delo zasebnega detektiva, ki ga opiše kot razburljivo, čeprav zelo drugačno od tistega, ki ga prikazujejo knjige ali filmi, zlezlo pod kožo. »Včasih je meja med pozitivnim adrenalinom in stresom tanka. Največ adrenalina zagotovo prinesejo primeri, v katere vložimo največ truda, časa in virov. In ko pri zbiranju informacij sodeluje veliko članov ekipe. S sodelavci se tako dobro poznamo in smo tako izkušeni, da primere uspešno rešujemo brez posebnega usklajevanja,« je dejal.

TINA STRMČNIK

V podjetju, kjer je zaposlen, so lani razrešili skoraj tisoč primerov. Vsakdanji kruh detektivskega poklica so predvsem primeri, povezani z disciplinskimi kršitvami. Gre za preverjanje bolniških odsotnosti delavcev. »Marsikaj je s seboj prinesla epidemija koronavirusa. Stevilni zaposleni so postali preveč pogumni, prija jim biti doma in so začeli zlorabljati svoje pravice. V tem primeru detektivi zberemo informacije, ali zaposleni res kršijo predpise s področja delovnopravne zakonodaje ali ne.« Detektivi v podjetjih velikokrat skrbijo še za izvajanje alko-testov in testov na prepovedane droge ter raziskujejo tatvine, ki se zgodijo znotraj kolektiva.

»Tehnologija napreduje in oprema nam pri detektivskem delu zelo pomaga. A brez znanja, sposobnosti komunikacije in tega, da se odpraviš na teren, ni nobena oprema dovolj.«

K delu zasebnega detektiva sodi še preiskovanje zavarovalniških goljufij. Poslek je nedavno preiskoval primer, kjer je zavarovanec skušal škodni zahtevek, ki ga je že uveljavljal pri eni zavarovalnici, unovčiti še pri drugi. Ko je preiskovancu predstavil potek kršitve, je mladenič, ki je skušal izkoristiti priložnost, da bi prišel do denarja, nemudoma podpisal priznanje.

Sodelovanje s policijo

Detektivi v postopkih, ki jih opravljajo za svoje naročnike, včasih

vložijo kazenske ovadbe. Do tega pride, kadar na primer v podjetjih izvajajo nadzor nad domnevnimi tatvinami. Biro, v katerem je zaposlen Poslek, je lani za enega od naročnikov več mesecev na Dolenjskem spremljal tatove električnih prevodnikov. Ker je podatke predal policiji, je slednja tatove lahko prijela na kraju zločina.

S slovensko in tudi tujo policijo detektivi sodelujejo tudi v primerih, ko za podjetja, ki se ukvarjajo z lizingom, iščejo zatajena vozila, ki jih stranke nočejo vrniti. Zahvaljujoč sodelovanju z organi pregona, tovrstna vozila pogosto odkrijejo in jih vrnejo lastnikom v domovini.

Če so nekateri policisti pred približno desetletjem na detektive še gledali nekoliko zviška in jih kdaj označili kot nebodigatreba, zadnja leta njihovo pomoč vedno bolj dojemajo kot dodano vrednost. Zavedajo se, da lahko zasebni detektivi lažje pridejo do nekaterih informacij. »Zasebni detektivi smo obvezani spoštovati le zakonodajo, ki ureja naše področje dela, in želje našega naročnika. Medtem ko se policija, kot priznava sama, pogosto vrti v nekem birokratskem kolesju.«

To, da detektivi raziskujejo, policisti pa tudi zaradi njihove pomoči naposled vklenejo zločince in jih pospremiijo za zapahe, ga ne moti. Delo detektiva je osredotočeno na to, da stran-

»Z vrednostjo ure naše storitve dajemo vrednost našemu delu. Naše znanje, oprema, izkušnje in način dela morajo biti pravilno ovrednoteni.«

ki priskrbi pomembne informacije, zavedati pa se je treba, kje se meja enega in drugega poklica, je jasen. »Detektivi nimamo javnih pooblastil, kot jih imajo policisti. Prav je, da se tega zavedamo in držimo. Lažje mi je, ko vem, do kod lahko grem s svojim delom in kje bo stvar prevzela policija s svojimi uradnimi postopki. Slednje mora speljati v skladu z vsemi predpisi. Če katerikoli korak ni skladen s njimi, tako njeno delo kot delo detektivov pade v vodo.«

Glave ne nosi na prodaj

Kot detektiv med drugim vroča pisemske pošiljke za sodišča, išče dolžnike. Se kdaj zaradi tovrstnih delovnih zadolžitev znajde v nevarnosti? V trinajstih letih, odkar se ukvarja s to dejavnostjo, se ni še niti enkrat počutil ogroženega. Detektivi imajo, kadar začetijo, da stvari ne gredo v pravo smer, možnost, da se umaknejo. Tudi izvršitelji, ki pridejo do dolžnika in vidijo, da oseba ne sodeluje, se lahko umaknejo in prosijo za zaščito policije, je pojasnil.

Pri svojem delu ni oborožen. Kot svoje najmočnejše orožje izpostavlja sposobnost komunikacije. »K vsaki osebi pristopim tako, da ji ne vzbujam občutka ogroženosti ali občutka,

»Če začetim, da stvari ne gredo v pravo smer, se zahvalim za pogovor in se umaknem.«

V detektivskih vodah je dejaven trinajst let. Trenutno je vodja operative v enem od detektivskih birojev v Sloveniji, kjer se ukvarja tako z organizacijo kot z izvedbo zaupanih nalog.

Kdor se predstavi kot detektiv ali predstavnik detektivske družbe, mora pokazati svojo detektivsko izkaznico, na kateri je označena številka njegove licence.

Povečevalno steklo je še danes eden od pripomočkov detektivov, a marsikatero podrobnost lahko zelo učinkovito poveča tudi pametni telefon, je razložil Dušan Poslek.

da ji nekaj jemljem. Če se kdo odloči, da mi nečesa, kar nekemu dolguje, ne bo izročil, se lahko postavim na trepalnice, a še vedno ne bom dosegel svojega.« Zaveda se, da zaradi katerega od primerov ni dobro nositi svoje glave naprodaj, se izpostavlja poškodbam ali čemu še bolj tragičnemu.

En dan ni enak drugemu

Zakon o detektivski dejavnosti določa, kateri so upravičeni načini zbiranja informacij. Detektivji lahko ogromno informacij pridobijo na spletu, izjemen vir so družbena omrežja. Številni podatki, ki jih zberejo za zasloni, pravo vrednost dobijo, ko zaprejo vrata pisarne in se odpravijo na teren. Prav to je tudi del poklica, ki Dušana najbolj veseli. »Zelo je razgibano, terensko delo v enem dnevu ni nikoli enako drugemu.« Slaba plat tovrstnega dela je, da je težko načrtovati čas, ki ga lahko posveti družini in pristoječim dejavnostim, a se po besedah sogovornika človek tega sčasoma navadi.

Eden temeljnih postopkov njegovega dela je neposredno opazovanje. To z drugimi besedami pomeni, da po pooblastilu, ki ga prejme od naročnika, včasih več ur sedi v avtomobilu ali na katerem drugem mestu. Detektivji nikakor ne smejo biti neučakani. Pogosto se namreč zgodi, da ogromno časa čakajo na razplet, ki se nato zgodi v nekaj minutah. Spominja se, da je nekoč osebo na terenu nadzoroval približno 28 ur. Ves čas je bil buden, vmes je poskrbel za vse osnovne biološke potrebe, a zahvaljujoč ekipi sodelavcev delo ob tem ni trpelo.

Zliti se z okoljem

Ostati neopazen je vedno znova izziv. Po besedah sogovornika se detektivji kar se le da prilagodijo okolju. V velikih mestih ljudje zaradi množice prisotnih niso pozorni na nekoga, ki izvaja nadzor. V manjši vasi so ljudje naravnani drugače, opazijo že, če se tja pripelje kakšen avtomobil, ki ga drugače niso vajeni.

V trinajstih letih kariere se je Posleku le dvakrat ali trikrat zgodilo, da je oseba, ki jo je spremljal, dobila informacijo, da se nekaj dogaja. Informacija je pricurljala od naročnika ali je bila razvidna iz elektronske komunikacije, do katere je imela dostop nadzorovana oseba. »Če občutim, da se nekaj dogaja, da se oseba preveč previdno obnaša, se umaknem. Delo nadaljujem, ko se prah poleže,« je razložil.

Daleč od Hercula Poirota

Ali lahko kakšne vzporednice z načinom dela detektivov najdemo v kriminalnih romanah ali nadaljevanjih? Sogovornik, ki ima rad dela Tadeja Goloba in ga navdušujejo knjige, pod katere se podpiše skandinavski pisatelj Jo Nesbø, pravi, da je delo zasebnih detektivov povsem drugačno od tega, kar prikazujejo filmi ali knjige. Predvsem ni tako preprosto, kot je napisano med knjižnimi platnicami, čeprav pisatelji informacije o načinu dela svojih likov iščejo tudi pri ljudeh »iz prakse«. »Marsikdo ob besedi detektiv pomisli na Hercula Poirota ali Sherlocka

Morda se ga spomnite tudi s filmskega platna. Z enojajčnim bratom dvojčkom Danijelom Poslekom, ki je odgovorni urednik prvega programa Radia Slovenija, sta v otroštvu nastopila v filmu Dvojne počitnice. Na avdijci so brata iz Rogatca izbrali med sto pari dvojčkov.

»V številnih primerih si detektivji pomagamo z informacijami, ki jih ljudje sami objavijo na družbenih omrežjih. Tudi če jih nato izbrišejo, pozabijo, da splet hrani vse in pušča sledi. Ljudje smo pri objavah na spletu nasploh zelo nepremišljeni.«

Holmesa, zato si predstavlja, da čepimo za kakšnim grmom ali za časopisom. Ljudje si hkrati zamišljajo, da na primer nosimo balonar ali da imamo na glavi čepico,« se nasmeji Poslek. Svoje delo rad predstavlja v šolah, knjižnicah, rad gostuje v medijih in se tako trudi razbiti mite, povezane s svojim poklicem.

Ne prežijo na zlomljena srca

Ko komu omeni, da je zasebni detektiv, ljudje velikokrat pomislijo, da zasleduje nezveste moške in žene. A tovrstna naročila niso pogosta. Med skoraj tisoč primeri, ki so jih

Med slabimi platmi detektivskega dela je izpostavil pripravljenost nekaterih, da detektivske storitve opravljajo bistveno pod priporočeno ceno pristojne zbornice, saj skušajo tako pridobiti stranke. Žalosti ga še, da nekatera detektivska podjetja za opravljanje detektivskih del včasih zaposlujejo ljudi brez potrebne licence.

lani imeli v podjetju, kjer dela, so zakonsko nezvestobo raziskovali manj kot desetkrat. »Ko stranke pridejo do nas, ni med njimi in njihovimi nekdanjimi partnerji več nobene ljubezni, nobenega odnosa. Gre le še za dokazovanje razlogov in za delitev premoženja,« je dejal.

Podjetje ne preži na zlomljena srca, čeprav to v poslovnem smislu morda ni najbolje. Ljudem, ki sumijo, da so prevarani, svetuje, naj se s partnerjem raje pogovorijo. Izsledki detektivskega dela navadno v nobenem primeru niso pomirjujoči. »Kadar kaj odkrijemo, je to pokazatelj, da je v odnosu res nekaj narobe. Če ne ugotovimo nič, stranke navadno še vedno gloda črv dvoma, da nismo opazili tistega, kar bi morali. Ko pridemo do podatkov, da se oseba ob svojem zakonu sestaja še s kom, pa stranke včasih začnejo partnerja opravičevati, da razlog za sestajanje morda ni nezvestoba, ampak da se za tem skriva kaj drugega.«

Ne čakajte s prijavo!

Zasebni detektivji za starše, ki so zaskrbljeni zaradi ravnanja svojih mladostnikov, včasih zbirajo informacije o njihovih sinovih ali hčerah. Preverjajo, kje se mladostniki zadržujejo in s kom se družijo. Vsak starš, ki lahko informacije prejme na hitrejši, cenejši in bolj prijeten način, si za pomoč ne bo izbral detektivov, je jasen Poslek. Dodaja, da tovrstnih primerov, podobno kot primerov raziskovanja nezvestobe, ni veliko. Ko starš potrka na vrata detektivske pisarne, je zaupanje v odnosu med njim in otrokom že porušeno. »Starši takrat povedo, da jim otroci lažejo, da se sprenevedajo, jim morda celo kradejo ...«

V primerih izginotja otrok, ki se končajo tragično, se starši na detektive obrnejo, da bi jim pomagali razkriti, kaj se je z njihovimi sinovi ali hčerami dogajalo v zadnjih urah življenja. Staršem, ki pogrešajo mladostnika, zasebni detektiv iz Rogatca zato svetuje, naj se takoj obrnejo na policijo. Slednja ima številne mehanizme in vzvode, da pogrešano osebo najhitreje izsledijo. »Nekateri zmotno menijo, da morajo s prijavo izginotja počakati neko obdobje, a to ni res. Če sorodniki menijo, da je njihov bližnji izginil, naj to nemudoma prijavijo.«

Foto: Andraž Purg

Marici dela tudi pri devetdesetih letih ne zmanjka. Če ne izdeluje rož, bere ali se družijo s so-stanovalci. Naj bo tako še vrsto let!

Kot umetnica izdelovanja papirnatih rož je Marica vpisana tudi v register nesnovne kulturne dediščine.

»Krancelj-pinterica« Marica Lesjak pri devetdesetih še vedno ustvarja izjemne umetnine

Mojstrica življenja in pisanega cvetja

Marica Lesjak iz Laškega bo 30. januarja dopolnila 90 let, a devetih desetletij nikakor ne kaže. Kljub častitljivim letom še vedno premore izjemno življenjsko energijo ter veliko delovno vnemo. Pričaka nas nasmejana, njen stisk roke je čvrst. Na mizi ima pripravljen material za izdelovanje papirnatih rož. Je namreč certificirana »krancelj-pinterica«, ki je z veččinami izdelovanja papirnatih rož postala prva Laščanka, ki je prejela priznanje na področju ohranjanja kulturne dediščine in prenašanja znanja na mlajše rodove. Vpisna je tudi v register žive kulturne dediščine.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

»Vsak dan ustvarjam. Brez izdelovanja rož si ne znam predstavljati življenja. In tudi ne brez Novega tednika. Komaj čakam četrtek, da izide. Vedno vse preberem. Nanj sem naročena že od začetka. Preden sem postala naročnica, mi ga je mož celo podaril za rojstni dan namesto rož,« se spominja Marica med listanjem zadnje številke Novega tednika.

»To sem naredila za vas, medtem ko sem vas čakala,« nas preseneti z umetno izdelanimi šopki. »Vsakemu, ki me obišče, podarim svoje rožice in vsi se jih razveselijo. Vedno imam pripravljene šopke, da z njimi obdarim zaposlene v domu starejših, kjer sem že osmo leto, ter vse druge. Ob novem letu sem bila zasuta z delom. Moje rože imajo tudi številni slovenski voditelji. Podarila sem jih Borutu Pahorju, Milanu Kučanu, Ljudmili Novak in mnogim drugim,« našteva Marica. Pravi, da dobiva tudi naročila za izdelavo šopkov ob različnih priložnostih (obletnicah, praznovanjih ...) in vedno se na tovrstne prošnje, če ji le dopušča čas, z veseljem odzove.

Rože, ki nikoli ne ovenijo

Marica Lesjak se je večične izdelovanja papirnatih rož naučila v mladosti od starejše

sestre Pepce Vodišek. Včasih so pri vsaki hiši izdelovali papirnatih rože za različne priložnosti, saj pozimi pravega cvetja z vrta ali s travnikov ni bilo in so papirnatih rože nadomeščale sveže cvetje. »Takrat so bile te rože bolj preproste, saj ni bilo pravega znanja in tudi materiala ne,« se spominja Marica. Sčasoma je svoje znanje nadgrajevala in tudi povsem spremenila način izdelave cvetja. Poseben postopek izdelovanja cvetov oziroma obrobjanja cvetnih listov je spoznala na izletu v Avstriji, kjer jo je z načinom izdelave seznanil nek cvetličar.

S svojimi izdelki je Marica sodelovala pri krašenju cerkva in drugih prostorov, na različnih prireditvah, sodelovala je pri scenskih postavitvah, cveetje je izdelovala za uporabo ob različnih šegah (krst, sveto obhajilo, birma, matura, poroka, pogreb). Cvetje iz papirja je predstavljala tudi na razstavih. Imela je sedem samostojnih razstav (v Laškem, Celju, Ljubljani). Leta 2011 je tako v Muzeju novejšje zgodovine Celje navduševala z razstavo Tudi papirnatih rože dišijo. Leto prej se je s samostojno razstavo predstavila v Laškem. »Pogled na 55 vrst rož iz papirja je bil, kot bi gledal cvetje sredi bujne narave,« je takrat zapisal Tone Vrabl, upokojeni novinar No-

vega tednika. In dodal, da so Laščani lahko ponosni nanjo, da po Sloveniji in širše širi glas o ljudski umetnosti in mestu ob Savinji.

Svoje znanje posredovala številnim generacijam

Da so Laščani ponosni nanjo in na njeno delo, dokazujejo številne nagrade in priznanja, ki jih je prejela za posredovanje izročila izdelave papirnatih rož. To svoje znanje je Marica Lesjak prenašala na vse, ki jih je ta veččina domače obrti zanimala. Mladim je posredovala znanje na delavnicah v okviru vrtcev in šol. Dokler ji je dopuščalo zdravje, je veliko sodelovala tudi s starejšimi v domovih starejših občanov, univerzi za tretje življenjsko obdobje ... Zanje je v Hiši generacij v Laškem organizirala delavnice. S cvetjem je Marica polno zaposlena tudi zdaj. Še vedno se rada odzove povabilu, da svojo umetnost izdelovanja papirnatih rož pokaže katerega od sostanovalcev v domu starejših, obiskovalcem oziroma vsem, ki jih to zanima.

Marica za izdelovanje rož uporablja samo naravni material, nobenega lepila ali plastike. Cvetje ustvarja iz gubanega papirja različnih barv in iz žice. Vse naredi

ročno. Pri tem si pomaga s škarjami, kleščami ter z različnimi iglami. Ideje za ustvarjanje večinoma dobi v naravi. »Ko vidim neko rožo, si takoj zamislim, kako bom enako izdelala iz papirja. Izdelati znam 58 različnih vrst rož, od gozdnih, vrtnih, travniških do takšnih, ki jih lahko najdemo v trgovinah,« našteva Marica. Najpogosteje pod njenimi prsti nastajajo

vrtnice, nageljčki, spominčice ...

Izdeluje tudi različne okraske, herbarije. Rože ustvarja tudi iz nogavic in listja. Tako vztrajne, kot je Marica, verjetno ni daleč naokrog.

Vajena trdega dela

Marica je bila že ob rojstvu nekaj posebnega. Bila je močna in krepka dojenčica. Že v otroštvu je pomagala očetu

Marica Lesjak je imela sedem samostojnih razstav papirnatega cvetja. Bil bi jih še veliko več, če se ne bi pred osmimi leti hudo poškodovala. Sledilo je dolgotrajno okrevanje in ker po poškodbi ni mogla več sama skrbeti zase, se je preselila v dom starejših v Laškem, kjer se zelo dobro počuti, pravi.

Tradicija izdelovanja papirnatega cvetja

Ročna spretnost izdelovanja rož iz papirja je vpisana v register žive kulturne dediščine. Izdelovanje cvetja iz papirja se je začelo v prvi polovici 18. stoletja v Angliji, od koder se je večšina razširila po vsej Evropi. Tako je v prvi polovici 19. stoletja prišla tudi v naše kraje. Papirnato cvetje so običajno uporabljali takrat, ko ni bilo svežega cvetja (od jeseni do pomladi). Rože so izdelovali iz različnih vrst papirja, poznali so različne tehnike oblikovanja papirja (prepogibanje, rezanje, gubanje, zarezovanje ...). Izdelovanje papirnatih rož je povezano z navadami in običaji ob koledarskih šegah. Najpogosteje so jih izdelovali ob porokah ali pogrebih, vence so spleтали tudi ob cerkvenih praznikih, da so lahko okrasili cerkve in kapelice. Svoj razcvet so papirnate rože doživele med prvo in drugo svetovno vojno, njihovo izdelovanje pa je bilo v kmečkem okolju do druge svetovne vojne tudi domača obrt. Znanje izdelovanja papirnatih rož je bilo razširjeno po vsem slovenskem ozemlju, najdlje se je ohranilo v severovzhodnih predelih Slovenije. Po drugi svetovni vojni je izdelovanje papirnatega cvetja zaradi pojava umetnih rož iz plastičnih materialov močno upadlo. V prvem desetletju 21. stoletja se je zanimanje za izdelavo papirnatega cvetja pod vplivom turističnih društev in organizacij, interesnih združenj ter obrtnih organizacij spet povečalo. Izdelovalke papirnatega cvetja s svojim delom ohranjajo znanja preteklih generacij in jih tudi nadgrajujejo z lastno domiselnostjo in zahtevami sodobnega tržišča po novih oblikah in namenih okraševanja.

Vir: gov.si/ministrstvo za kulturo

pri najtežjih delih. »Izhajam iz skromne, a delavne družine. Bilo nas je devet otrok. Vse življenje sem vajena trdega dela. Tudi v laškem zdravilišču, kjer sem se zaposlila leta 1950 in ostala vse do upokojitve leta 1987, sem poprijela za vsako delo. Delala sem v strežbi, pri čemer sem petnajst let po stopnicah nosila težke pladnje, na katerih je bilo naloženih po dvanajst

porcij. Marsikatera ženska tako težkega dela ni zmogla, jaz pa sem zdržala, saj sem bila vajena trdega dela. Nato so me določili za vodjo strežbe,« pripoveduje Marica.

Zdravilišče je bilo po koncu druge svetovne vojne zelo izropano. Težak dela, da bi zdravilišče povrnili v nekdanje stanje, so se zaposleni lotili z velikim veseljem. Veliko je bilo udarniškega dela,

Spretno roke »kranceljpinterice« Marice Lesjak znajo izdelati kar 58 vrst papirnatih rož, ki so videti, kot da bi bile prave.

Marica ima vedno pripravljene šopke, da z njimi obdari vse, ki jo obiščejo. Njene rože imajo tudi številni slovenski voditelji.

V Laški hiši so razvili vzorec, za katerega so navdih našli v »kranceljpinu« oziroma rožah, ki jih izdeluje Marica Lesjak. Ta vzorec krasi hišni tekstil, tudi predpasnik, ki ga uporabljajo v Laški hiši.

kot na primer ob urejanju zdraviliškega parka ali kaneje ob gradnji doma starejših. »Moški so zidali, ženske smo s samokolnico razvažale zemljo, ki so jo med gradnjo odkopali. Opravila sem več kot tisoč udarniških ur,« se spominja.

Prostovoljka in humoristka

V zdravilišču je spoznala tudi svojega moža, bil je kuhar, a je Marica že zelo zgodaj, pri le 36 letih, ovdovela. Z možem sta ravno začela zidati hišo in zelo sta se veselila lastnega doma, ko je umrl. Marica je tako ostala sama s sinovoma. Čeprav ji v življenju ni bilo lahko in je večkrat tudi sama potrebovala pomoč, je bila dolga leta tudi prostovoljka, za kar je bila nagrajena z državnim priznanjem. Dejavnost je bila v sedmih društvih in organizacijah: pri invalidih, upokojencih, brigadirjih ... Vesela in hvaležna je, da jo člani še vedno radi obiščejo za novo leto in ob drugih praznikih.

Številnim je ostala v spominu tudi po humorističnih nastopih. »S sosedo Rezko Pader sva pripravljali skeče. Ljudje so se neizmerno zabavali. Jaz sem običajno imela moške vloge. Večkrat sem igrala policista, Rezka pa pijano žensko. Tudi »grunt« sva prodajali in otroke v šolo spravljali. Nastopali sva vsepovsod, od Portoroža in Pirana do domačega Laškega.«

Foto: SHERPA

Veščine izdelovanja papirnatih rož se je Marica Lesjak naučila v mladosti. Sčasoma je svoje znanje nadgrajevala in ga prenašala na mlajše generacije. (Foto: osebni arhiv)

Melita Bevc je v pisanju našla zdravilo za izgorelost

Z besedami o sočutju ter ljubezni do sebe in drugih

»Sedem za mizo, primem pisalo in roka se začne premikati. Povežem se z Bogom in mu rečem, naj mi pove, kaj naj sporočim ljudem.« Tako o svojem literarnem ustvarjanju pravi Melita Bevc z Grobelnega. Pri Mohorjevi družbi je nedavno izdala zbirko ljubezenskih izpovedi, pri založbi 5ka pa pravljico z naslovom Kako je Eva pomagala Soncu znova posijati.

TINA STRMČNIK

V obdobju epidemije koronavirusa se je soočila z izgorelostjo. Svojih težav ni želela zdraviti z antidepressivi ali s pomirjevali. Svojih čustev ni želela zatreti, tudi strahovom je skušala dati prosto pot, da se izrazijo na naraven način, čeprav je bilo to za telo zelo boleče. Zdravilo je našla v pisanju zgodb, ki jih ljudje lahko preberejo pred spanjem, da pozabijo na skrbi in se umirijo. Nadelala jim je ime Spančice. »S svojimi pripovedmi sem skušala v bralcih zbuditi hvaležnost za današnji dan. Spančice, ki so izšle na zgoščenki, sem zastavila kot zvokovne pravljice. Prebrala sem jih ob priredbah slovenskih ljudskih pesmi, ki jih je pripravil moj sin.« Ko je svoja čustva prelila na papir, je tudi sebe opomnila, da vse, kar pride, tudi mine in da je treba pogumno premagovati preizkušnje. »Ko so ljudje na tleh, jih znam podpreti in spodbuditi. Sama včasih na to pozabim in se obremenjujem s preteklostjo ali prihodnostjo. A res je dobro ceniti današnji dan. Že v Svetem pismu piše, da je dovolj dnevu njegova lastna teža. Ko sem ustvarjala Spančice, sem se opominjala, da je treba živeti v trenutku tukaj in zdaj. Na to se še vedno opozarjam vsak dan.«

Ne živimo le zase

Kot majhna deklica je rada pisala spise, rada je brala knjige, od nekdanj čuti tudi močno povezanost z vero. V zadnjem obdobju preizkušenj so izpod njenih rok nastajale tudi pesmi oziroma kratke ljubezenske izpovedi. Svoje zapise je v branje ponudila ravnateljici Mohorjeve družbe dr. Tanji Ozvatič, ki jo je spodbudila, naj jih napiše še več. V enem popoldnevu so se stih kar zlivali drug v drugega in nastala je zbirka, v kateri je približno 90 pesmi. »Napisala sem tisto, česar ljudje pogosto ne znajo ubesediti, in sicer kako imajo nekoga radi. Ko ljudje berejo moje besede, se njihovo srce odpre. Marsikoga pretresejo ali pri njem izzovejo solzo,« je dejala.

Ljubezen sicer kažemo na različne načine, tudi z dejanji, a Melita Bevc je prepričana, da je predvsem beseda tista, s katero lahko drugega človeka pobožamo ali udarimo. »Ko je kdo v stiski, mu lahko nekdo že z vprašanjem, kako se počuti, pokaže, da mu je mar zanj. Zdi se mi pomembno, da ne živimo le zase, ampak da se oziramo tudi na druge.«

»Otroci so oropani za doživetja, ki so bila prejšnjim generacijam samoumevna. Danes se mi zdijo mnogi otroci ukalupljeni, sploh ne morejo živeti v skladu s tistim, kar so.«

»Rada pripravim kakšen govor, voščilo, svoje misli rada posvetim svojim otrokom. Ko ljudje to preberejo, se jih moja sporočila dotaknejo.«

S punčko, ki jo izdelujejo v šmarski enoti Varstveno-delovnega centra Šentjur.

»Ljubezen je sila, zaradi katere živimo. A da lahko ljubimo druge, moramo najprej ljubiti sebe. Če sebe ne sprejmemo v celoti, ne moremo imeti radi svojih sorodnikov, prijateljev in sodelavcev.«

Izbor njenih misli o ljubezni je izšel v knjigi Če pride kdaj jutri - ljubila te bom.

Majhna dejanja za velike spremembe

Z mislijo na to, da bi bili ljudje sočutni do drugih, je dobila idejo za pisanje otroške slikanice. Meni namreč, da je o tem, kako komu podati roko in mu pomagati, treba učiti že najmlajše. »Včasih je za to, da v človeku prižgemo luč, da ponovno zasveti, treba čisto malo.« Svoje misli o tem je strnila v zgodbi, ki govori o Soncu, ki nekega dne zjutraj ni želelo vstati iz postelje. Sonce v svoji stiski ni ostalo samo, pomagala mu je deklica, ki je želela, da bi še naprej žarelo za vse ljudi.

Zgodbo je do slej med drugim predstavila mladim bralcem, ki obiskujejo šmarsko knjižnico. Presenečena je bila, da so njeno sporočilo

po le enem branju razumeli tudi štiritletni otroci. Poučna knjiga z njenim podpisom se ji zdi dobro izhodišče za pogovor o vrednotah, zato si želi, da bi jo prelistali v čim več šolah in vrtcih. »Moja pobožna želja je, da bi pravljica morda nekoč postala del učnega načrta. Kako biti sočuten in dober - tega namreč v šolah nihče ne uči. Jaz sem del otroštva preživela v Nemčiji. V šolski program je bil vključen verouk, kjer smo se učili o ponižnosti in dobroti do drugih.« Poudarila je, kako pomembno je, da se ob težavah drugih ljudi ne obrnemo stran. Sama ima že nekaj takšnih izkušenj. Med drugim je pomagala, da so otroci zapustili nasilno okolje in se umaknili v varno hišo.

Punčka s posebnim poslanstvom

Od nekdanj rada dela z ranljivimi ciljnim skupinami, saj se ji zdi, da so ti ljudje prevečkrat odrinjeni na rob. »Invalidi ali ljudje s posebnimi potrebami pogosto zmorejo veliko več, kot jim družba priznava. Žal je tako, da se jih drži pečat, ki jih omejuje, namesto da bi jih spodbujal.« Da bi jim dala priložnost, se je povezala s šmarsko enoto Varstveno-delovnega centra Šentjur in se dogovorila za izdelavo punčke z imenom Spančica. Varovanci enote so se posvetili številnim podrobnostim, od šivanja oblačil, ročno pletenih copatk do ročno izdelanih las. In kako bo pri tem sodelovala Bevc? Kdor se bo odločil za nakup punčke, bo lahko zraven naročil še edinstveno zgodbo za otroka ali odraslega. V pisanju je namreč avtorica z Grobelnega našla svojo osebno zadovoljstvo in možnost za svojo poslovno pot. »Moje vodilo je, da dam svetu to, za kar sem poklicana,« je zaključila.

Foto: SHERPA

»Spančice sem izdala kot zvokovne zgodbe, lepo so bile sprejete. A z zbirko pesmi in s slikanico sem prišla še bližje ljudem, saj knjižna dela radi primejo v roke.«

Razstava kot razmislek o prihodnosti galerije

Od modrine do gradbišč

Utrinek iz animacije Sologamy
Keiko Miyazaki

Prejšnji petek zvečer so v celjski galeriji sodobne umetnosti odprli razstavo (Ne)Uravnoteženost. Na ogled bo do drugega aprila, razstavljeni so dela, ki jih je Center sodobnih umetnosti Celje v stalno zbirko pridobil po letu 2016, ter novejša ali nova posebej za to razstavo nastala dela. Razstavljajo le umetniki, ki živijo in delajo v Celju ter okolici ali pa je njihovo delovanje s tem prostorom bistveno povezano.

JANŽE FRIC

Galerijo so napolnili obiskovalci, v malce nespretnem uvodnem nagovoru jih je pozdravila kustosinja razstave **Irena Čerčnik**, ki je povedala: »Razstava (Ne)Uravnoteženost na eni strani ponuja pogled na novejšo ustvarjalnost v celjskem prostoru, po drugi strani je vzpostavljena tudi kot v preteklosti že uporabljena oblika premisleka trenutnega stanja v stalni zbirki. Razstava tako služi kot razmislek o tem, kdo od ustvarjalcev jo s svojimi deli bogati in kdo ne ter v katero smer bi bilo treba usmeriti prihodnje odkupe umetniških del.«

Kustosinja razstave (Ne)Uravnoteženost Irena Čerčnik

Tokratna postavitev razstave se od prejšnjih razlikuje predvsem o tem, da so v zadnjih šestih letih zbirko dopolnjevali z umetniškimi deli tistih umetnic in umetnikov, ki imajo v najemu občinske ateljeje. Ti umetniki najemajo za atelje namesto z denarjem plačujejo s svojimi umetninami. V prihodnosti v Galeriji sodobne umetnosti Celje želijo svojo zbirko dopolnjevati tudi z odkupi del.

Zakaj (Ne)Uravnoteženost

Velik del odločitve, da so na razstavi predstavljeni le celjski umetniki, je predstavljala tudi prostorska omejenost, s katero se srečujejo v Galeriji sodob-

ne umetnosti Celje. Razstavlja enaindvajset umetnic in umetnikov, ki v Celju živijo in umetniško delujejo.

Ime tokratne razstave se nanaša na problematiko, ki jo predstavljata neuravnoteženost stalne zbirke oziroma nagibanje k njej. V prihodnosti bi lahko galerija tako imela zelo enostransko zastopanost le nekaterih umetnic in umetnikov. »Zato je skrb za premišljeno načrtovanje odkupov in pridobitev sredstev za odkupe toliko večja,« je dodala kustosinja.

Izbrani celjski umetniki

Takoj pri vходу je na ogled velika večinoma modra tapeta,

ki pritegne pogled. S tem delom se predstavlja Nea Likar, naslov umetnine pa je Modrost. Delo je ilustrirana tapeta z risbami oziroma krokiji in je bilo ustvarjeno posebej za to razstavo. »Naslov ima dva pomena, in sicer modrost in modróst. Prvi se nanaša na redkost in zato dragocnost modrega pigmenta. Tako kot so dragocene, a zaradi človekovih dejavnosti vedno bolj ogrožene živalske in rastlinske vrste. Zato so na krokijih upodobljene živali, ki so že izumrle. Drugi pomen, modróst, se nanaša na bistveno človeško lastnost in njeno odsotnost, ki lahko prinese uničujoče posledice,« je o svojem delu povedala **Nea Likar**. Na tapeti je predstavljena oskubljena človeška figura, ki se topi v naravo in tako simbolizira človeške posege vanjo.

Malo naprej, a še vedno v prvem prostoru je na ogled nahrbtnik z zvočniki in drugimi elektronskimi napravami za proizvodnjo zvoka. »Zvok ima neko monumentalno strukturo, ki me je pritegnila,« pravi sicer kipar **Simon Macuh**, ki je z Estelo Žutić ustvaril delo Zvok gib tok – entropomorfní dialog. Nahrbtnik, ki ga je Simon izdelal sam, je služil za proizvajanje zvoka. Na nahrbtniku so naprave, ki interpretirajo senzorje, ti

pa so nameščeni na telo. Tako je plesalka s svojim gibanjem proizvajala zvok, s katerim se je hkrati gibala. »Ker ne znam plesati, sem k sodelovanju povabil Estelo,« je razlog za sodelovanje s plesalko pojasnil Macuh.

Keiko Miyazaki se na razstavi prvič predstavlja v vlogi animatorke z delom, poimenovanim Sologamy. »Po izobrazbi sem slikarka, a sem se veliko ukvarjala tudi z multimedijo. Ob tej priložnosti sem želela narediti nekaj novega, zato

sem se odločila za animacijo,« je o svojem delu povedala Keiko. Sologamy pomeni poroko s sabo. Ne sicer dobesedno, ampak bolj v smislu skrbi zase. Navdih za delo izvira iz vzhodnoazijske mitologije.

Iz srednjega prostora, kjer razstavlja Keiko, se lahko sprehodimo do zadnjega, kjer razstavlja še ena novinarka **Lana Požlep**.

»Dalj sem se ukvarjala z raziskovanjem gradbišč. Zelo so mi zanimiva, saj so zaprta z ogra-

jo in nedostopna. Dve leti sem jih intenzivno raziskovala, eno leto pa bližnje gradbišče tudi obiskovala,« je nekaj o ozadju svojega dela Betonska vez povedala Lana Požlep. Na gradbišču, ki ga je obiskovala, se je družila z delavci, nato je začela preizkušati različne načine, kako naj ta prostor predstavi drugim. V delu je združila fotografijo, ki ji je domača, in beton kot najbolj tipičen material, ki predstavlja gradbišče.

Foto: Andraž Purg

Delo z naslovom Nothing
Franca Purga

Betonska vez Lane Požlep

Odprte razstave je privabilo množico obiskovalcev.

kurentovanje

Na povorki boste uzrli tudi kopjaše, ki imajo slavnostni značaj v ženitovanjskem sprevedu. (Foto: Črtomir Goznik)

Pustni čas se bliža

Rock večer v znamenju zasedb Siddharta in Leteći odred

Kurentovanje ima na Ptuj in v okolici poseben čar. Vse je prilagojeno noremu pustnemu vzdušju, na vsakem koraku je moč srečati vesele pustne like – tiste avtohtone, kot tudi karnevalske maske. Po covidnem premoru bo pustno vzdušje 2023 še toliko bolj veselo, saj so vsi, od najmlajših do najstarejših, pogrešali pustno izročilo, rajanje, maske in povorke in se bodo z veseljem prepustili zabavi in druženju. Karnevalska dvorana bo med 3. in 20. februarjem ponudila izjemne zabave ob izbranih glasbenih gostih.

Ptuj je prestolnica etnografije, kjer lahko v intimnem vzdušju spoznate tradicionalne pustne like. Ob večerih jih je moč srečati v osrčju najstarejšega slovenskega mesta. 11. februarja bo na Ptuj potekalo Medcelinsko srečanje tradicionalnih pustnih likov in mask. Ne zamudite tega edinstvenega etnografskega doživetja, ki ponuja dragocen vpogled v slikovite pustne navade od blizu in daleč. Na ptujskih ulicah in trgih vam bodo delali družbo številni tradicionalni pustni liki, kot

so kurenti, kopjaši, cigani, orači, ruse, piceki, medvedi in še kdo.

Na čelu številnih pustnih povork boste v naših krajih zagotovo uzrli kopjaše, ki sicer dajejo poseben slavnostni značaj ženitovanjskemu sprevedu, poleg tega pa vnašajo v obred življenje, veselje in poskočne plesne ritme. Kopjaš nosi črno suknjo in hlače, belo srnjico ter črne škornje, čez desno ramo ima pripeto slovensko trobojnico, t. j. obramnico, na glavi ima črn klobuk. Krasijo ga trije »pušelji« (šopki), ki so pri-

peti na levem rokavu, klobuku in na levi strani prsi. V rokah nosi kopje na katerem je pritrjena lepa kmečka ruta s številnimi raznobarnimi trakovi. Včasih so rekli, da bo lepo na gostiji, če bo dober kopjaš. Pravijo tudi, da je pri dekletih najbolj cenjen tisti kopjaš, ki vrže kopje najvišje v zrak. Na poroki mora ves čas paziti, da mu svatje ne ukradejo kopja ali da mu med plesom ne pade na tla. Kopjaši so redni udeleženci pustnih povork na Ptuj in v vseh okoliških krajih.

Rock večer v karnevalski dvorani

4. februarja bo karnevalsko dvorano napolnil Rock večer, kajti na oder prihajata izjemni zasedbi Siddharta in Leteći odred.

Skupina Siddharta, danes največje ime na slovenski glasbeni sceni, je nastala leta 1995 v po-

stavi Tomi M. (vokal, kitara), Primož B. (kitara, spremljevalni vokal), Primož M. (bas) in Boštjan M. (bobni). Za ime so si nadeli naslov romana nemškega pisatelja Hermanna Hesseja. Kmalu so začeli ustvarjati svojo glasbo, svoj zvok. Želeli so si drugačnosti, zato so zvok obogatili s saksofonom in klaviaturami. Skupini sta se pridružila saksofonist Cene R. in kasneje še klaviaturist Tomaž O. R. Po več kot dvajsetih letih glasbenega ustvarjanja Siddharta ohranja status ene najbolj priljubljenih glasbenih skupin v Sloveniji. Skozi leta so prejeli številne nagrade, na glasbeni poti pa so nastopili na mnogih domačih in tujih prizoriščih. Njihova glasba ima prepoznaven zvok, ki so ga skozi leta do potankosti izoblikovali in za vedno shranili na svoje albume.

Najcenejše vstopnice za Kurentovanje 2023 lahko kupite na vseh prodajnih mestih Eventima in Petrola. Na voljo je tudi nakup vstopnice, ki omogoča vstop na vse prireditve v karnevalski dvorani (zgolj za stojišče v parterju) in je prenosljiva.

Organizatorji: Radio-Tednik Ptuj, Event 24 in Arena Sava Campus Ptuj

4. februarja bomo uživali v Rock večeru v družbi najbolj prepoznavne rock skupine pri nas, Siddharte.

Na odru se bodo Siddharta pridružili tudi člani skupine Leteći odred.

Veseljakov voditelj in pevec te dni predstavlja novo pesem

Zaljubljeni pevec delil intimne trenutke s poroke

Žiga Deršek, glasbeni, televizijski in radijski voditelj ter nekdanji tekmovalac šova Master Chef Slovenija, je srčni izbranki Evi lani poleti dahnil usodni da. Zdaj se je odločil za podrobnosti poroke deliti z javnostjo.

KATJA KAJA MEJAČ

Žiga Deršek po krajšem glasbenem premoru javnosti predstavlja novo pesem Nekaj je v tebi, ki ima zanj in za njegovo ženo osebni pomen.

Lani poleti jo je namreč kot zaobljubo zapel svoji Evi na poroki. Javnosti pa jo predstavlja šele zdaj, saj pravi, da jo je moral tudi sam popolno-

ma začutiti. Tudi tokrat mu je besedilo napisala vrhunska slovenska avtorica Vera Šolinc, sodelovala sta tudi pri zadnjih dveh uspešnicah Božič bo in Svoje barke krmar, za melodijo pa je poskrbel Nino Ošlak.

Evo spravi v jok

Žigo smo povprašali, ali je Eva pesem slišala že pred

Zaljubljeni zakonca Žiga in Eva Deršek

poroko ali je bilo to presenečenje. Razkrije nam, da drži oboje – pesem je slišala prej, a je bila zaobljuba v obliki pesmi kljub temu presenečenje. »Slišala jo je že pred poroko, ko je skladba nastajala. Všeč ji je bila, vendar ni vedela, da jo bom zapel med civilnim delom in pred svati. Zajokala je in jaz sem komaj zapel do konca.« v smehu pravi vsestranski Žiga. K temu pa zelo čustveno doda, da nekateri poroko zaigrajo, onadva pa sta jo doživela.

Pevec Žiga Deršek je v svet poslal novo skladbo Nekaj je v tebi, ki je zaznamovala njegovo poroko, saj jo je prvič zapel izbranki kot poročno zaobljubo.

Nepozabni trenutki s poroke

Voditelj, glasbenik, strasten kuhar ... in še kaj bi lahko naštevali, ko opisujemo Žigo. Od poletja naprej je tudi mož. Poroko je pred javnostjo dolgo časa skrival. Tokrat v videospotu razkrija prav intimo poročnega dne. Zakaj takšna odločitev? »Ceniva zasebnost, a nekaj utrinkov nama ni težko pokazati javnosti, saj je skladba našla svoj namen ravno na najin poročni dan, da ga bova lahko še večkrat podživela, ko se bo videospot pojavil pred nama.«

Foto: Gašper Pintarič in osebni arhiv

Veseljakov voditelj Žiga Deršek se je poleti poročil s srčno izbranko Evo.

Ljudje odprtih rok

Čas, v katerem živimo, je hiter in nemalokrat nas preganja v površne stiske rok in mimobežne odnose. A življenje je več kot to in k sreči so med nami še ljudje, ki se ustavijo, prisluhnejo, objamejo, pomagajo.

Prav je, da za trenutek postanemo ter tem posameznikom in posameznicam namenimo pozornost. To so ljudje, ki s svojim čutom za solidarnost in sočloveka puščajo sledi v vseh plasteh naše družbe. Na področjih humanitarnosti, okoljevarstva, zdravstva, v skrbi za živali, kulturno dediščino, v prizadevanjih za boljše medgeneracijske odnose in odnose na sploh.

Drage bralke in bralci, prav vi najbolje poznate te ljudi. V vašem okolju živi-

jo. Morda v vaši ulici, vasi, sosednjem kraju. Je to morda vaš sosed, ki vedno nesebično priskoči na pomoč ljudem v stiski? Je to znanka, ki v prostem času obiskuje osamljene, starejše, bolne, odrinjene na rob? Je to učiteljica iz vaše šole, ki s prav posebnim žarom opravlja svoje poslanstvo in še več od tega? Poznate koga, ki bi si zaradi svojega odprtega srca, odprtih rok zaslužil poklon javnosti?

Sporočite nam njegovo ime in njegovo zgodbo. Začenjamo namreč akcijo Dobrotnik leta, v kateri bomo predstavili izjemne ljudi, ki so s svojimi dejanji zaznamovali preteklo leto. Kandidate za regijski izbor bomo predstavili v našem mediju, bralci pa boste izmed njih izbrali tistega, ki ga bo v širšem, nacionalnem izboru revije Naša žena spoznala vsa Slovenija.

MOJ PREDLOG ZA DOBROTNIKA LETA 2022

Ime in priimek

ZAKAJ SI ZASLUŽI NAZIV DOBROTNIK LETA

DOBROTNIKA 2022 PREDLAGA:

Ime in priimek:

Naslov:

Telefonska številka:

E-mail:

Datum:

Podpis:

Predloge sprejemamo vključno do 6. 2. 2023.

NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje,
ali na e-mail tednik@nt-rc.si,
s pripisom: »DOBROTNIK LETA 2022«.

Cita Sajko

Ana Perkovič

Olga Janhar

»Po petdesetih letih sem ponovno plesala!«

Leto, ki se je poslovilo, je bilo nasmejeno, zanimivo in dejavno. V Pegazovem domu se trudimo, da stanovalcem nudimo dobro oskrbo in nego ter veliko pestrih dejavnosti in dogodkov. Zagotovo se za vsakogar nekaj najde. Veselimo se leta 2023. Vtise in novoletne želje so na kratko zapisali stanovalci Pegazovega doma in direktorica Irena Strašek.

VALENTINA JECL

Mirko Ogrizek

Božena Bofulin

Sonja Lah

Julijana Just

Cita Sajko: »Leto 2022 je bilo dobro, v domu je bilo zelo veliko prireditev. Decembar mi bo sploh ostal v lepem spominu, zahvaljujem se vsem zaposlenim v Pegazovem domu, ki se vsakodnevno trudijo, da nam je lepo. V novem letu si želim zdravje zase in za bližnje.«

Ana Perkovič: »Preteklo leto je bilo lepo, saj so me vsakodnevno obiskovali moji otroci. Decembar je bil pester in se je končal s čudovito sveto mašo. V letu 2023 se najbolj veselim četrtega pravnuka.«

Olga Janhar: »V preteklem letu sem postala stanovalka Pegazovega doma. Decembar je bil nepoza-

ben, saj se je zvrstilo obilo dogodkov. Po petdesetih letih sem ponovno plesala! V Pegazovem domu je osebje nasmejeno in toplo, počutim se kot doma. Naj ostane tako.«

Mirko Ogrizek: »V letu 2022 smo stanovalci Pegazovega doma dobili nov park, ki ga rad obiščem. Decembar je hitro minil, veliko smo peli in plesali. Letos si želim, da bi ponovno obiskal svoj kraj – Podčetrtek.«

Božena Bofulin: »Pegazov dom je posebej izstopal decembra, saj smo imeli prelepo božično drevo in jaslice. V novem letu si želim veliko medsebojnega miru in zdravja.«

Sonja Lah: »Leto 2022 je minilo zelo hitro. Hvala osebju Pegazovega doma, ker je poskrbelo, da se je v domu vedno nekaj dogajalo. Za pestrost so poskrbeli tudi moji otroci, vnuki in pravnuki. Hvala vsem in vse dobro v letu 2023.«

Julijana Just: »Za preteklo leto sem hvaležna, da sem ostala zdrava. Decembar je bil obarvan z različnimi prireditvami, prehitro je minil.«

Direktorica Irena Strašek

Direktorica Irena Strašek: »Leto, ki se je izteklo, je bilo zelo pestro. V začetku leta se je upokojila dolgoletna direktorica in sama sem prevzela njeno vlogo. Med vsakodnevnimi izzivi smo se vsi zaposleni na različne načine trudili lepšati dneve stanovalcem. Jeseni smo se veselili nove pridobitve – parka pred vhomom v dom. Leto 2023 naj prinese veliko lepega in dobrega. Predvsem to, da bi se zavedali, da so prava in edina vrednost ljudje, ki nas obkrožajo. Naša povezanost, razumevanje in skupaj preživet čas. Čim večkrat objemite vse, ki jih imate radi.«

Strokovna ekskurzija optikov

V četrtek, 12. januarja, smo se dijaki prvega in drugega letnika programa tehnik optik Šolskega centra Rogaška Slatina v zgodnjih jutranjih urah odpravili na tridnevno strokovno ekskurzijo.

Najprej smo si v avstrijskem mestu Hallein ogledali rudnik soli, kjer smo med vodenem ogledu dobili napravitve, s pomočjo katerih smo imeli možnost spremljati ogled v slovenskem jeziku. Dobili smo posebne kombinezone

za zaščito in se peljali z vlakcem. Osupnilo nas je odsevno jezero, najbolj pa so nas navdušile lesene drče, po katerih smo se spustili globlje pod zemljo. Po ogledu rudnika smo se z avtobusom napotili proti Salzburgu, kjer smo pred na-

stanitvijo v hotelu še kosili. Sledil je ogled mesta, kjer nam je vodič Rudi predstavil nekaj znamenitosti, kot so salzburške katakombe pri cerkvi sv. Petra. Videli smo veliko cerkva in opazovali mestno arhitekturo. Prosti čas smo izkoristili za raziskovanje okoliša. Po odlični večerji v restavraciji blizu hotela je sledil čas za spanje.

Naslednji dan smo se napotili proti Münchnu, kjer smo si ogledali slavnostno areno Allianz nogometnega kluba Bayern. Tamkajšnja vodnica Katharina nam je podala veliko zanimivih informacij, na primer da stadion sprejme kar do 75 tisoč ljudi. Ogledali smo si prostore, kjer se zadržujejo nogometaši pred nogometnimi tekmami in po njih. V slačilnicah je bilo vse, celo radiatorji, obarvano z oranžno barvo, ki naj bi predstavljala, kako pomembna je komunikacija. Da bi si lažje predstavljali akustično zmožnost stadiona, smo vsi skupaj v en glas zavpili: »Gol!« Nato smo poslušali odmev. Po ogledu arene sta sledila čas za kosilo in nato pot proti Nürnbergu. Rudi nam je razkazal nekaj znamenitosti. Zadržali smo se pri tako imenovani lepni fontani, ki predstavlja vrhunec centralnega trga v mestu. Na ograji fontane je dostopen bakren obroč, ki ga zavrtiš in si zaželiš svojo prihodnost. Prenočili smo v gradu kot pravi graščaki.

V soboto zjutraj smo se odpravili nazaj v München,

kjer smo se udeležili optičnega sejma Opti 2023. Prosto smo hodili po sejmu in nadgrajevali znanje s področja optike. Sejmišče se je raztezalo v treh halah. Ogromno različnih podjetij je na stojnicah predstavljalo svoj posel in delo. Predstavljal so edinstvene očalne okvirje različnih materialov in očalne pripomočke. Prav tako optične stroje in proizvodnjo očalnih stekel. Uspešni optiki so trgovali in sklepali posle. Mnogo predstavnikov podjetij je dovolilo, da smo si nadedli njihove očalne okvirje ter jih fotografirali. Nekateri okvirji so bili resnično edinstvenih oblik in živih barv. Zelo osupljivi so bili tudi kakovostni kovinski okvirji iz nerjavčnega jekla, ki nimajo vijakov in se ne zlomijo, četudi nanje sedemo ali stopimo. Na optičnem sejmu so nam ponujali tudi promocijske vreče s strokovnim gradivom in darilca, kot so krpice za očala ter vreče iz blaga. Ko se je naš čas na sejmišču izteklo, smo šli na kosilo, nato nas je čakala dolga vožnja nazaj proti Sloveniji.

TINA JERINA

Dijaki pred znamenito areno Allianz v Münchnu

Srečanje s predstavniki verskih skupnosti

Ob svetovnem dnevu religij sta župan Mestne občine Velenje Peter Dermol in podžupanja Aleksandra Vasiljevič s sodelavci sprejela predstavnike različnih verskih skupnosti, ki delujejo v Velenju. Prisotni so izpostavili odlično sodelovanje z lokalno skupnostjo in medsebojno spoštovanje. Župan Peter Dermol se je predstavnikom verskih skupnosti zahvalil za po-

membno poslanstvo, ki ga opravljajo v lokalnem okolju. Izpostavil je preteklo sodelovanje, ki je bilo dobro in tvorno. Lani je verske skupnosti tudi osebno obiskal in se podrobneje seznanil z njihovim delovanjem ter organiziranostjo.

Ponosni so, da v lokalni skupnosti vse verske skupnosti podpirajo strpnost in spodbujajo medkulturno sodelovanje. Prav zaradi tega

ohranjajo družbeno ravnovesje in enotnost. Skrb za vernike, občanke in občane je na visoki ravni.

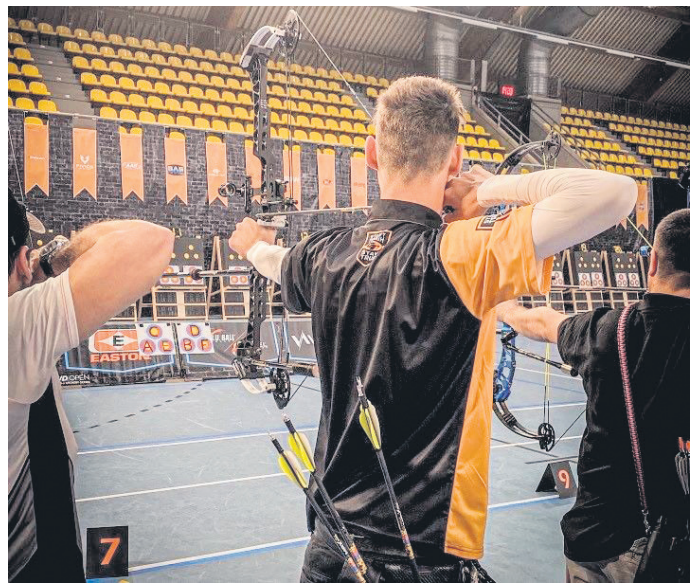
Živimo v zahtevnem obdobju, saj sta zdravstvena in energetska kriza negativno vplivali na socialno varnost občanov. Občina je prav zaradi tega lani več kot štiri milijone evrov namenila za raznolike oblike pomoči občanom.

NT

Utrinek s srečanja s predstavniki verskih skupnosti

Nov državni rekord v lokostrelstvu

Polzelan Tim Jevšnik, član Lokostrelskega kluba Gornji Grad, je 7. januarja na tekmovanju za slovenski pokal v Ilirski Bistrici postavil nov absolutni državni rekord v tarčnem lokostrelstvu.

V dvorani je na 18 metrov z lokom ustrelil 596 točk (od možnih 600). S tem je za točko izboljšal članski državni rekord, ki ni bil premagan že 19 let, in za tri točke mladinski državni rekord.

MANUELA MLAKAR
PODGORŠEK

Tim Jevšnik je na tekmovanju izboljšal članski in mladinski državni rekord.

Celjski dan saksofona

V soboto, 7. januarja, je bil v Glasbeni šoli Celje že tradicionalni Celjski dan saksofona.

Utrinek s tradicionalnega Celjskega dneva saksofona

V goste smo povabili Roya kvartet, ki ga sestavljajo štiri izvrstne saksofonistke iz treh dežel: Petra Horvat, Weronika Patryka, Betka Bizjak Kotnik in Joanna Blejwas. V sestavi sta jih spojili ljubezen do klasičnega saksofona in komornega muziciranja ter želja, da bi širši javnosti predstavile repertoar za klasični saksofon na vrhunski ravni.

Članice Roya kvarteta so v dopoldanskem času izvajale individualne in skupinske lekcije z učenci saksofona Glasbene šole Celje. Popoldne so za učence, ki so nastopili na zaključnem nastopu, potekale vaje s klavirjem.

Celjski dan saksofona smo končali s koncertom, na katerem so najprej nastopili izbrani učenci saksofona, zaključile pa so ga članice Roya kvarteta.

Učenci so bili navdušeni nad njihovo energijo in vrhunskim koncertom, ki so ga izvedle. S profesorjema Vilkom Krofličem in Anjo Kožuh se veselijo naslednjega Celjskega dneva saksofonov. ML

Dobrodelnost v celjski zdravstveni in kozmetični šoli

Decembra smo se v šoli odločili, da bomo dobrodelni. V dijaški skupnosti smo predlagali, da bi ponovno zbirali denar za našo dijakinjo Jernejo Štarkel. Že lani smo ji z zbiranjem denarja pomagali do terapij.

Ker je Jernejin cilj osamosvojitve, ji njeni bližnji gradijo prizidek k domači hiši. Podprli smo njeno željo in zbran denar tokrat namenili za gradnjo. Jerneja se iz srca vsem najlepše zahvaljuje.

To ni vse. V okviru akcije Mala pozornost za veliko veselje smo pisali tudi novoletna voščila starostnikom v domovih starejših. Dijaki 1. b- in 2. d-razreda so postali Božiček za en dan, dijaki 3. a-razreda pa so obdarili deklico v Božičkovi tovarni daril.

Sklenili smo, da je še posebej v prazničnem času lepo pomagati in biti dobrodelen.

NUŠA GORIČAN

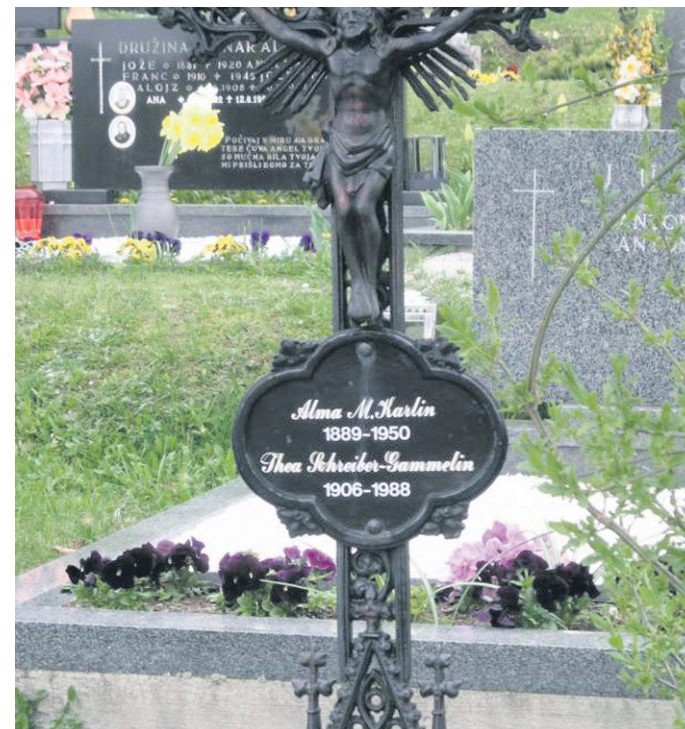
Na fotografiji so dijaki 3. a-razreda. (Foto: arhiv SZKŠ Celje)

Spomin na Almo Karlin

Člani domoljubnih organizacij v občini Štore imamo nekako v svoji zavesti, da se ob nekaterih dogodkih spominjamo oseb, ki so nam zapustile bogato dediščino. Tokrat imam v mislih Almo Maksimiljano Karlin. Svetovno popotnico, zbirateljico, pesnico, pisateljico in poliglotko ter raziskovalko. Rojena je bila leta 1889 v Celju, umrla je leta 1950 v Pečovniku pri Celju. Moj namen ni opisovati njene pestre življenjske poti.

Ob 73. obletnici njene smrti 14. januarja 1950 smo se ji poklonili na svetinskem pokopališču. Da si je izbrala za zadnje počivališče prav Svetino, je po svoje zanimivo naključje. Ali pravzaprav niti ne, saj je vas Svetina ena najlepših gorskih vasic na Slovenskem in tudi pokopališče je izjemno lepo urejeno.

Nekaj mesecev nazaj smo obiskali tudi spominsko hišo, v kateri je s prijateljico Theo Gammelino živela in

Da si je izbrala za zadnje počivališče prav Svetino, je po svoje zanimivo naključje.

delovala v Pečovniku. Hiša je lepo obnovljena in vzdrževana. Celjska občina ji je postavila tudi lep spomenik

pred hotelom Evropa. V MO Celje zelo lepo skrbijo za svojo bogato dediščino. SREČKO KRIŽANEC

novi tednik radio celje

Cenjene stranke obveščamo, da

**MALE OGLASE,
ČESTITKE,
OBVESTILA
IN OSMRTNICE**

za **Radio Celje** in **Novi tednik**

sprejemamo v času uradnih ur
(7.00–15.00) **na sedežu podjetja**,
Prešernova ulica 19, Celje.

pošiljate jih lahko tudi po elektronski pošti
na naslov oglasia@nt-rc.si

ali jih sporočate po **telefonu 03 4225 144**.
Hvala za razumevanje.

Uredništvo Novega tednika in Radia Celje

Želite javnost
obvestiti o
dogodku,
pridobitvi ali
kakšni drugi
zanimivosti?

Prispevek,
dolga
največ 3.000
znakov,
in fotografijo
pošljite na
elektronski naslov:
spela.ozir@nt-rc.si.

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

novi tednik

Vedno z menoj!

Naroči se na e-račun!

V podjetju **Novi tednik & Radio Celje** omogočamo svojim naročnikom poslovanje in posredovanje položnic tudi preko elektronske pošte.

Tako zmanjšamo stroške in prispevamo k **varovanju narave**. Če tudi vi želite prejemati našo pošto po elektronski poti, vas vabimo, da svoj elektronski naslov posredujete na naslov narocnine@nt-rc.si ali na tel. št. **03 422 51 44**.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

JAN PLESTENJAK DEJAN DOGAJA MARAAYA DJ NEY

SOBOTA 11. MAREC

VELIKI KONCERT OB DNEVU ŽENA

CELJSKI SEJEM

PRODAJA VSTOPNIC:

PETROL

eventim

Veliki koncert ob dnevu žena

V Celju se 11. marca ob 20. uri obeta koncert pomladi! Večer za »žur«, dušo, zabavo. Prava kombinacija za vse generacije, saj v Celje prihajajo glasbeni šarmer Jan Plestenjak, Dejan Dogaja, Maraaya in DJ Ney. Naj se zgodi čarovnija ob velikem koncertu ob dnevu žena v Celju v hali C Celjskega sejma.

Jan Plestenjak, glasbeni re- korder Slovenije, ki je dvakrat razprodal Stožice in polni koncertna prizorišča, kjerkoli se pojavi, osvaja z milijoni ogledov. Glasbenik, ki navdušuje z megauspešnicami, ki jih na glas prepeva staro in mlado, je prvo

ime velikega dogodka. Meni dobro je, Iz pekla do raja, Soba 102, Tvoj song, Tebe imam, Sam, da ti maš mene rada, Ona sanja o Ljubljani, Delam se, delam se, V naju še verjamem in veliko drugih skladb. V živo in z izjemno zasedbo.

Pred velikim Janovim koncertom na dan žena v Celju bo Maraaya z bandom pobožala dušo obiskovalkam in obiskovalcem, ki jih čaka izjemen večer. Z Janom je Marjetka posnela uspešnico V naju še verjamem, ki jo bosta skupaj zapela tudi v Celju. Maraaya navdušuje predvsem zaradi uspešnic, v katerih pevka Marjetka z besedili in svojim petjem poboža dušo. 1000 let, Drevo, Življenje, Le ob tebi,

Sva, Dobr'gre so pesmi, ki so vam segle v srce. Eno najuspešnejših je sodelovanje z Janom Plestenjakom v duetu V naju še verjamem.

Velika zabava se bo nadaljevala tudi po koncertu do jutranjih ur. Dejan Dogaja bo z bandom z energijo, ki mu je nikoli ne zmanjka, ter s programom in z uspešnicami, ki jih potrebuje prava fešta, poskrbel, da bo vzdušje trajalo pozno v noč.

Pravočasno si zagotovite vstopnice.

Prodaja vstopnic: Eventim in njegova prodajna mesta (Petrol, Pošta Slovenije ...).

Cena vstopnic:

- Predprodaja 1: 19,90 evra – TRENUTNO V PRODAJI
- VIP STOJIŠČE: 34,90 evra

Rezervacije VIP-mize na: pivnicaceljanka@gmail.com

Pivnica Celjanka, kjer so znani po odličnih žurih, s ponosom predstavlja tudi ekskluzivni nastop v Sloveniji. V Celje prihaja večni romantik in trenutno eden najbolj iskanih glasbenikov na Balkanu – Aco Pejović. Koncert bo 10. marca.

Kupon za brezplačno merjenje holesterola, sladkorja in krvnega tlaka v Centru Sana, Gosposka ulica 22, Uprava Lava 7, Celje in Slandrov trg 33, Zalec.

SANA CENTER strokovno znanje in tradicija z vami že več kot 30 let, pogodbeni dobavitelj ZZS

Delovni čas: Pon.-pet. 8.00-14.00
Sob. po predhodnem dogovoru
info@inn.si
080 72 79 www.centersana.si

eggmedia

Sistem digitalnega obveščanja

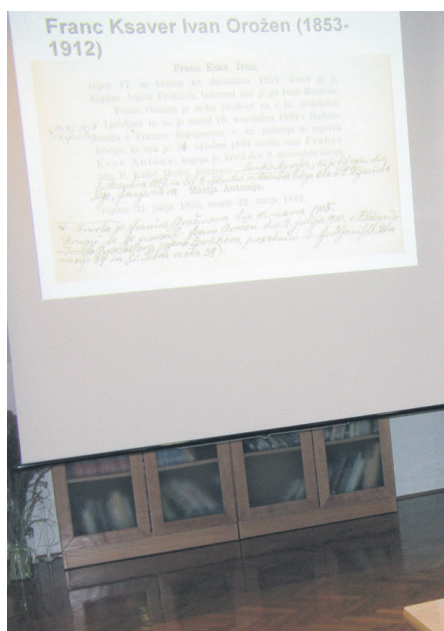
Celovita, inovativna, učinkovita in fleksibilna rešitev digitalnega sporočanja in informiranja
www.eggmedia.si

BIRO bit

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobit.si
T: (03) 425 6100

Ob otvoritvi razstave leta 2015 smo prisluhnili predavanju Marjete Keršič Svetel z naslovom Vloga Laščana Frana Orožna pri slovenskem planinstvu.

Fran Orožen, prvi predsednik Slovenskega planinskega društva (5)

(1853–1912)

V preteklih štirih podlistkih smo vam predstavili življenje in delo prof. Frana Orožna ter predvsem njegov pomen za slovensko planinstvo. V Laškem smo ponosni na zaslužnega rojaka in smo se ga v preteklosti spomnili že ob različnih priložnostih.

5. novembra 1993 je Planinsko društvo Laško skupaj s Knjižnico Laško in Muzejem Laško v prostorih Laškega dvorca odprlo razstavo ob 100-letnici Slovenskega planinskega društva. Slavnostni govornik je bil predsednik Planinske zveze Slovenije mag. Franc Ekar.

Leta 2015 smo v Knjižnici Laško gostili razstavo ob 120-letnici izhajanja Planinskega vestnika. To razstavo smo dopolnili z lastno razstavo o Franu Orožnu, prvem predsedniku Slovenskega planinskega društva ter pobudniku izhajanja Planinskega vestnika in enem njegovih ključnih piscev.

Lani smo različni organizatorji v Laškem pripravili številne dogodke ob 100-letnici Planinskega društva Laško, ob čemer smo precej pozornosti namenili tudi Franu Orožnu, mdr., s potujočo razstavo o njem in pričujočim podlistkom oz. zgodbo na portalu Kamra. Za zaključek navajamo še nekaj Orožnovih misli oz. misli o njem, ki naj še bolje orišejo njegovo osebnost in pomen.

Življenjski moto prof. Frana Orožna se je glasil Kdor ne vidi svoje domovine, je ne bo imel rad. V predgovoru h knjigi Vojvodina Kranjska pa je l. 1901 zapisal: In zares, prav slovensko zemljo je Stvarnikova roka obdarila toli bogato, da se ne čudimo pesnikom, ki tako navdušeno opevajo našo domovino. / .../ Pospešilo pa je ta opis tudi lastno opazovanje te čudesne dežele, ki sem jo prepotoval in spoznal malone po vseh nje delih.

Ob zaključku razstave je Knjižnica Laško 3. decembra 1993 gostila prof. Toneta Strojina, zgodovinarja slovenskega planinstva, ki je predstavil knjžico Prof. Fran Orožen in začetki slovenskega planinstva.

»Prof. Fran Orožen je bil v svojem času najboljši ljubljanski geograf in eden najboljših zgodovinarjev. Med Slovenci je bil eden prvih, ki je v planinskem opisovanju spoznal pomembnost zgodovinskih podatkov in opozarjal na naravne znamenitosti.«

Prof. Janko Orožen, celjski zgodovinar (Planinski vestnik; l. 1953, št. 12)

»V osebnosti in delu prof. Frana Orožna in Slovenskega planinskega društva (SPD) takratnega časa je vgrajeno vse tisto, kar planinstvo približa vsakemu, a ga hkrati ozave-

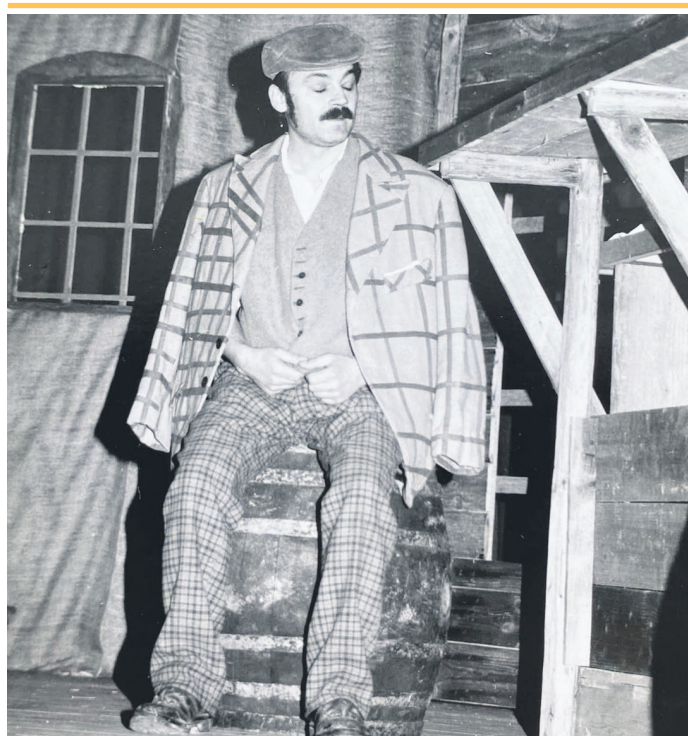
šča v narodnostnem, kulturnem, ljubiteljskem in družabnem zagonu. Videl je dlje kot drugi sodobniki v SPD in z osebnim zgledom prispeval, da se je na planinstvo in gorništvu pričelo gledati več kot na šport v današnjem pomenu besede.«

Prof. Tone Strojin, zgodovinar slovenskega planinstva (Prof. Fran Orožen in začetki Slovenskega planinstva, 1993).

»Orožnova študijska leta na Dunaju so zelo vplivala na njegovo kasnejše delovanje. Pri prof. Simonyju, utemeljitelju znanstvenega raziskovanja Alp, se je »nalezel« skromnosti, natančnega opazovanja in radosti ob spoznavanju gora. Kot raziskovalec in profesorjev asistent bi Orožen lahko ostal na Dunaju, ampak se je kot domoljub vrnil v domovino, saj je čutil poslanstvo v izobraževanju slovenskih učiteljev geografije in zgodovine.«

Marjeta Keršič Svetel, avtorica in voditeljica TV-oddaje Gore in ljudje – predavanje Vloga Laščana Frana Orožna pri slovenskem planinstvu, Knjižnica Laško, 29. 9. 2015.

Pripravila:
Gabrijela Pirš in
Matej Jazbinšek,
Knjižnica Laško

Jože Gojtan v vlogi Shawna Keogha v predstavi Vražji fant zahodnega sveta irskega dramatika Johna Millingtona Syngea v izvedbi Gledališča BO, Šmarje pri Jelšah, 1987

ALBUM S CELJSKEGA

Ljubiteljskemu gledališkemu igralcu Jožetu Gojtanu (1952–2023) v spomin

Tako kot se je zapirala zavesa na gledališkem odru po predstavah, v katerih si igral, tako se je za vedno zaprla zavesa za tvojim življenjem. Ostal si na odru tam nekje drugje, kamor si odšel v teh dneh. Naj ti bo na tem odru tam nekje lepo, tako kot je bilo nam lepo živeti, ustvarjati, se družiti, prijateljevati s teboj, ko si še bil na tej strani zaves, ki ločuje življenje in smrt.

Vedeli smo, da se ta zavesa zapira. Vendar je ni bilo mogoče ustaviti. Pa kako radi bi jo. Saj si bil tako naš, toliko lepega prijateljstva si znal nuditi, s svojim humorjem si razvedril vsakogar v družbi in ta talent za humor si znal prenesti tudi na gledališke deske šmarskega kulturnega doma. Vloge, ki ostajajo neopozabne. Bil si ljubljene ob-

činstva. Samo postavil si se na oder ali ga nemo prečkal in to je bilo dovolj za smeh in aplavz v dvorani. Nepozabna druženja, vaje za predstave, gledališki večeri ... Toliko lepih, prijaznih in plemenitih spominov si pustil med nami, tvojimi prijatelji, soigralci in domačimi. Zvoki bobnov, ki si jih igral v ansamblu »Jelše« konec šestdesetih let prejšnjega stoletja, odzvanjajo kot spomin na nek čas, ki je že daleč za nami.

S tabo je odšel del tistega žlahtnega Šmarja, ki se ga ne da nadomestiti.

Hvala ti, dragi prijatelj Jože, v imenu vseh, ki nam je bilo dano biti v tvoji družbi, hvala v imenu vseh, ki smo ustvarjali šmarsko gledališče.

Prispeval: Jožef Čakš

Na portalu www.kamra.si objavila
Knjižnica Šmarje pri Jelšah.

Rubriko pripravlja: Domoznanski
oddelek Osrednje knjižnice Celje

INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Jutranji sprehod

Mož vpraša ženo: »Kam hodiš vsak večer?«
 »S prijateljicami na pevske vaje.«
 »In kaj tam delate?«
 »Nič posebnega, klepetamo in pijemo vino.«
 »Kdaj pa potem pojedete?«
 »Ko se vračamo domov.«

Priča

Sodnik je pred začetkom sojenja vprašal pričo: »Ali veste, koliko se dobi za lažno pričanje?«
 »Vem, so mi že dali tisoč evrov.«

Kajenje

»Žena, pusti te cigarete, saj so na voljo elektronske!«
 »Saj so tudi vibratorji elektronski, a te nisem zamenjala z njimi!«

Poročen

»Ata, kako je, ko si poročen?«
 »Predstavljam si, da izbrišeš vse igrice z računalnika in ti ostane samo ena.«

Ko recept zahteva, da daš v jed celo jajce.

Trudila sem se jesti zdravo, a potem mi je mandarina brizgnila v oko ... Čokolada mi tega ne bi nikoli naredila!

Zanima me, ali je margarino Dobro jutro mogoče jesti tudi zvečer ...

Odlično se bova razumela, takoj ko boš dojel, da imam jaz prav!

V avtu so tri stopalke, jaz imam pa samo dve nogi!

Začetek breakdanca v nekdanji Jugoslaviji

Znani o ženskah

Vsaka ženska je nemočna, dokler se ji ne posuši lak na nohtih. (Burt Reynolds)

Poročiti se je treba samo z lepimi ženskami, sicer ni upanja, da bi se jih kdaj rešili. (Rod Stewart)

Moji ženi je vseeno, kaj delam brez nje, dokler se pri tem ne zabavam. (Jerry Seinfeld)

Komur se v zakonu ne zmeša, res ni normalen. (Kralj Karel III.)

Bolje je biti dobro obešen kot slabo poročen. (Shakespeare)

Žena ti reče, naj greš k vragu. Ko greš, te tudi tam pričaka. (Dante Alighieri)

Lepo ženske so narejene za tiste brez domišljije, pametne pa za tiste, ki nimajo sreče. (Casanova)

Ženske imajo težavo za vsako rešitev. (Stephen W. Hawking)

Sam sem rešil vse svoje težave z ženskami. (Elton John)

Oven

Pred vami so pomembni dnevi, v katerih boste naredili načrte, kako boste ravnali v nekaterih poslovnih zadevah v tem času. Vplivi planetov so nekoliko večji, vendar bodo ideje tiste, ki bodo pomembne. Mars, vaš vladar, je še vedno v znamenju Dvojčka, pomaga vam, da ste dosledni pri izpolnjevanju svojih obveznosti. V partnerskem odnosu hrepenite po strastnih užutkih, če zadeve niso na pravem mestu, boste kmalu naredili spremembe.

Bik

Dogodki bodo od vas zahtevali temeljit premislek, zato se boste še naprej vrteli v začaranem krogu. Mars v zračnem znamenju vam bo dal veliko moči in energije, ki jo boste koristno uporabili na vsakem koraku, kar se bo izkazalo za napredek, katerega morebiti niste načrtovali. Zaradi Venere v Vodnarju boste občutili večjo potrebo po neodvisnosti in svobodi.

Dvojčka

Razlogov, da bi bili slabe volje, ne bi smelo biti, saj ni dolgo tega, kar ste naredili veliko spremembo. Poskrbite za ravnovesje, tako v poslovnem kot tudi na osebnem področju. Nekoliko več energije in pozornosti boste dajali fizičnemu telesu, čas je, da naredite konkretne spremembe. Vaš vladar Merkur v neposrednem gibanju od vas zahteva, da spreminjate nedokončane zadeve, ki so vezane na preteklost. Naredili boste pomemben korak, ki vam bo prinesel zmago in uspeh.

Rak

Nikar se ne naprezajte po nepotrebnem, bodite varčni s svojo energijo, Merkur je retrograden in vam lahko prinaša zmešnjave in opozorilo, da morate preoblikovati neko pomembno zadevo, ki je vezana na preteklost. Nehote se boste lotili občutljive zadeve. Delujte v skladu s svojim prepričanjem in uravnali boste vsa nasprotja, ki se pojavljajo v vašem življenju. Na čustvenem področju vaš čaka zelo lepo presenečenje.

Lev

Ne skrbite, kmalu boste spoznali, da ste zelo učinkoviti pri svojem delu in da zmorete tudi v tem obdobju retrogradnega Merkurja več, kot ste pričakovali. Močan vpliv planetov v Vodnarju vam bo pomagal, da boste uredili načrte. Vodnar je nasproti vašemu znamenju in vas sili, da postavite zadeve na pravo mesto. Včasih se boste počutili nemočne, včasih ranljive, vendar ne odnehajte. Veliko je zadev, ki jih morate preobraziti, spremeniti, vse, česar se boste lotili, naj izhaja iz vas samih.

Devica

Sami zelo dobro veste, kaj je prav in kaj ne, vendar je težko hoditi po dobri stari in uhojeni poti. Tokrat morate upoštevati vse okoliščine, ki so prisotne v vašem življenju. Merkur, vaš vladar, potuje neposredno, čas je za akcijo. Skušali boste uravnovežati vsa področja življenja in ob tem ostati trdni in stabilni. Menjave razpoloženja bodo nekoliko pogostejše, počutje včasih nihajoče. Mars v znamenju Dvojčka vam daje trmo in nepopustljivost, Venera v Vodnarju pa včasih izraža nejasnosti.

HOROSKOP JE TOKRAT
PRIPRAVILA ASTROLOGINJA
GORDANA.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265** in na Facebookovi strani **Dolores Astro.**

Tehrnica

V tem obdobju je komunikacija izredno pomembna, zato se le prepustite toku dogodkov. Vedno ste našli rešitev za težave, tudi tokrat jih boste. Vaša vladarica v Vodnarju izraža bolj samosvoj način delovanja. Včasih bi poslušali glas srca, naslednjič pa razum, zato boste izgubljali dragoceno energijo. V mislih si morate narediti načrte, kako usklajevati nasprotja. Na čustvenem področju boste hrepeneli po spremembi, bolj jasno si boste določali prioritete, cilje in seveda želje.

Škorpion

Na čustvenem področju se vam obetajo težave, vendar ste zanje odgovorni kar sami. Bodite tokrat tako poštene, da priznate krivdo in se pogovorite, kako bo naprej. Neposredno gibanje Urana vam poleg poslovnih aktivnosti uravnava tudi medsebojne relacije, zato dobro premislite, kakšne aktivnosti želite realizirati. Mars, vaš sovladar, izpostavlja sicer napetosti, vendar izraža močno energijo, s katero lahko dosežete napredovanje.

Strelec

Delovali boste izredno samozavestno, kar je odlična poteza v danih okoliščinah. Na delovnem področju se vam obeta pozitivna sprememba, pod pogojem, da boste preučili, kaj sploh želite. Izogibajte se spornim pogovorom, ljudem, ki izražajo negativno energijo. Jupiter, vaš vladar, v znamenju Ovna prinaša čisto novo dinamiko, ki jo boste vključevali na poslovno in tudi ljubezensko področje. Aspekti vam bodo prinašali nove priložnosti, eno od njih boste zagrabili z obema rokama. To bo vaša zmaga.

Kozorog

Presenečeni boste nad reakcijo nekoga v vaši bližini, dobro bi bilo, da bi bili v komunikaciji bolj taktični. Pred vami je obdobje večjih odločitev, preizkušnje, ki so bile del vašega življenja v daljšem obdobju, počasi minevajo in življenje se vam bo vrnilo na stare dobre tire. Kljub vsemu Merkur tudi od vas zahteva, da spreminjate zadeve, ki so del vašega poslovnega področja. Možni so novi začetki. Predvsem varnost bo tista, ki vas bo motivirala in se je boste oklenili z obema rokama.

Vodnar

Delo se bo nakopičilo, vaše počutje pa bo zelo nihajoče. Retrogradni Merkur tudi vam povzroča preglavice. Pomembno je, da poskrbite za dobro počutje, zato uredite vse neurejene zadeve. Na ljubezenskem področju se bodo še naprej vrstile zmešnjave, govorniki boste eno, delali pa nekaj povsem drugega. V vašem znamenju je Venera, zato se vam na ljubezenskem področju obeta sprememba, na katero ste tako dolgo čakali. Vaše znamenje počasi zapušča Saturn, zato bo življenje milo.

Ribi

Skočite iz svojega varnega pristanišča in pojdite novim dogodivščinam naproti. Pred vami so spremembe na vseh področjih življenja, nikar se ne upirajte, prepustite se in uživajte. Vaš vladar je neposredno v vašem znamenju, prinaša vam intuicijo in veliko odličnih idej. Položaj vašega vladarja vam sporoča, da ni dober čas za začetke, zato uravnajte vse spremembe, ki so vezane na preteklost. Zaradi Venere v Vodnarju boste svoja čustva nekoliko težje izražali. Premislite, kaj sploh želite.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana.**

Nagradna križanka

		3K ANTIGONA JE DRAMA DOMINIKA ...	PRIPRAVA ZA LOMLJENJE	NEKDANJI NEMŠKI DIKTATOR HITLER	GRŠKI ČRKI β IN σ	OLGA REMS	DALJŠI MOŠKI SUKNUJC	MAJHEN RT	OTROŠKI COPAT	AMERIŠKI PSIHOANALITIK (ERIK)
KDOR IMA ... SE NE SME NAPREZATI	10									
SOUŠTVARJALEC ODDAJE										
OVOJ, OVITEK						KIPARSKI IZDELKI				
VUOLICAŠT (POG.)					2	MOGOČNA GORA				
MESTO VZDA						HUD (PES)				
							DRUŽABNA IGRA	TRST Z NJO PRIPNEMO PERILO		
KRIŽANKE & UGANKE ... POČEN GA ŽE NE DAM, TEŽKO SEM GA DOBILA		REŽIRA ODDAJE NA RADIU	VOZILA Z ENIM SEDEŽEM	BOŽIDAR LAVRIČ	ŽELEZOV OKSID	FIGURA PRI ČETVORKI ZRAK (ANG.)				BERLIN JE ... GLAVNO MESTO
SRBSKA JED IZ BELEGA FIZOLA IN ZACIMB (ORIG.)										FEBRUAR (STAR.) KITAJSKI REVOLUCIONAR
NEZAŠČITEN, OČUTLJIV										NORDJEC
ADOLF (KRAJŠE)										MESTO NA FLORIDI
JE OBEŠENO										
3K TILKA JE NOVELA SIMONA ... POLZ BREZ HIŠICE	8									
SINETIČNO MAMILO										
GORSKE REŠEVALNE SANI										
ZLATAN IB-RAHIMOVIČ										
ZDRAVILNA RASTLINA										
AMERIŠKI GLASBENIK (LOU)										
Povsod z vami										
MEDNARODNA OZNAKA VIETNAMA										
COLLODIJEV KNIŽNI JUNAK										
SLOVENSKI MESTI OB SAVI										
DRŽAVA Z GLAVNIM MESTOM BAGDAD										

SUDOKU 554

	3		8						6
	6	5							2
			3	4					
					7				
						6	2	8	
6	1	2					7	4	
			2	3	9				
						7	1		
4		6							

SUDOKU 245

2				4	8				
			7	9	5	6			
4				3		5			
			3		1				9
1			8	4					
6					9			1	7
		8	9	7					
		7						3	
		4		8				6	

REŠITEV SUDOKU 553

7	2	3	5	4	1	6	8	9
6	4	8	9	7	2	5	1	3
5	1	9	6	3	8	7	2	4
3	8	6	1	5	9	4	7	2
2	7	1	3	6	4	8	9	5
9	5	4	8	2	7	1	3	6
1	6	2	7	9	5	3	4	8
4	3	7	2	8	6	9	5	1
8	9	5	4	1	3	2	6	7

REŠITEV SUDOKU 244

9	3	8	4	5	1	7	2	6
5	6	1	7	9	2	4	8	3
4	7	2	8	3	6	9	1	5
3	1	4	5	2	7	8	6	9
8	5	7	3	6	9	1	4	2
6	2	9	1	4	8	3	5	7
7	9	6	2	8	4	5	3	1
1	4	3	6	7	5	2	9	8
2	8	5	9	1	3	6	7	4

novi tednik
Vedno z menoj!
radio celje

Nagradni razpis

- nagrada:** Odeja in knjiga Kukarske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice
- nagrada:** Predpasnik NT&RC in knjiga Kukarske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice
- nagrada:** Kuhinjska krpa in knjiga Kukarske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13			

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljavec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklic soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na nt-rc.si.

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis: _____

Upoštevali bomo samo rešitve na kuponu, ki ga lahko pošljete po pošti ali prinesete v uredništvo.

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov tajnistvo@nt-rc.si

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 31. januarja.

Geslo iz številke 3: Novi tednik prvi v regiji

Izid žrebanja:

- nagrado:** Odejo in knjigo Kukarske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme **Dušan Pisanec iz Šentjurja**.
- nagrado:** Predpasnik NT&RC in knjigo Kukarske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme **Justina Ljubek iz Celja**.
- nagrado:** Kuhinjsko krpo in knjigo Kukarske bukve – zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice prejme **Damjan Vrabič s Polzele**.

Nagrajencem čestitamo. Obvestilo o nagradi jim bomo poslali po pošti.

V naših križankah pomagamo srečo kovati tudi mi.

Križanke po meri reševalcev. Ker si zaslužite najboljše.

www.trik.si **3K**

Planinci so se v čast sv. Neži podali na Goro Oljko z več strani. Glavnina se jih je odpravila iz polzelske. (Foto: TT)

Na cilju trdo kuhano jajce

Planinsko društvo (PD) Polzela je tretjo januarso soboto pripravilo 40. tradicionalni zimski pohod Zdravju naproti na Goro Oljko. Letos je udeležence, ki jih je bilo približno tisto iz različnih delov Slovenije, na vsakem koraku spremljala zimska idila.

Predsednik PD Polzela Sandi Mlakar je pojasnil, da so skupine pohodnikov na ta 733 metrov visok hrib v Ložniškem gričevju krenile z več različnih smeri. Glavnina se jih je po-

dala s Polzele, planinci so prišli na Goro Oljko tudi iz smeri Šmartnega ob Paki, Velenja, Šoštanj, Andraža nad Polzelo in od drugod. Že po tradiciji so pohodniki pri planinskem domu dobili trdo kuhano jajce v čast sv. Neži, zaščitnici kokoši, in čaj, organizatorji so podelili tudi priznanja za zvesto udeležbo. Še posebej zvest tradiciji je Polzelan Ferdinand Glavnik, ki je bil do zdaj od leta 1983 na vseh štiridesetih pohodih. ŠO

Spargus sprejel prve goste

V Gastuži pri Žički kartuziji v Dolini svetega Janeza Krstnika sta chef Andrej Smogavc in njegova žena Mateja Smogavc odprla restavracijo, ki sta jo poimenovala Spargus. Tako je Gastuž, ki velja za najstarejše srednjeevropsko gostišče na Slovenskem, dobil prenovljeno podobo.

Kot sta povedala zakonca Smogavc, v restavraciji Spargus ponujajo jedi po naročilu in večhodne menije, v spodnjih prostorih pa so poleg kavarniške ponudbe na voljo tudi preprosteje jedi na žlico. Pri pripravi jedi se bodo navezovali tudi na kulinarčno tradicijo kartuzijanskih menihov, saj še vedno hranijo meniške recepte. Žička kartuzija velja za priljubljeno izletniško točko. V objemu tišine in neokrnjene narave so ohranjeni ostanki nekdanjega kartuzijanskega samostana, lani je cerkev dobila prenovljeno podobo.

BF Zakonca Andrej in Mateja Smogavc (Foto: osebni arhiv)

Pol leta do osmih korakov

Mlada celjska zasedba LPS, ki je na glasbenem področju zaznamovala minulo leto, je te dni predstavila svojo novo skladbo in videospot z naslovom Osem korakov. Del spota je posnela na celjskih ulicah in v prostoru za vajo v kleti Gimnazije Celje – Center.

Zasedba LPS je te dni predstavila svojo novo skladbo Osem korakov, ki jo je mogoče poslušati na spletu. (Foto: Mark Pirc)

Zasedba nekdanjih štirih dijakov šole je z basistko Zalo Velenšek, ki še obiskuje I. gimnazijo v Celju, predstavila nekoliko drugačno skladbo, kot je bila uspešnica Disko. Indie rokovsko obarvana skladba naj bi nakazovala glasbeno smer, v katero želi zasedba. S prijetno pesmijo, ki govori o ujetosti v vsakdan in oddaljenosti od ljubljenih oseb, se je skupina ukvarjala približno pol leta. Besedilo sta prispevala Filip Vidušin in Žiga Žvižej, ki sta z drugimi člani zasedbe (Gašper Hlupič, Mark Semeja in Zalo Velenšek) soavtorja glasbe. TC

11 ⇒ 12

Enajst mesecev plačaš, dvanajst mesecev bereš!

Podarite sebi in svojim najdražjim Novi tednik in s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije.

Naročite Novi tednik do 28. februarja.

Zadnji mesec boste brali **BREZPLAČNO!**

Vsi naročniki prejmete:

- ✓ vsak teden brezplačno prilogo **Stop spored**
- ✓ vse posebne priloge **Novega tednika**
- ✓ **4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed)**
- ✓ **2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje**
- ✓ **15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku**
- ✓ **druge ugodnosti ...**

Pogoji in spletna prijava:

<https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>,
e-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171

Akcija traja od 2. januarja do 28. februarja 2023.

Med vsemi naročniki bomo izžrebali 10 prejemnikov daril Novega tednika in Radia Celje.

Darilo za nove naročnike
MESEC BREZPLAČNEGA BRANJA IN
KNJIGA KUHARSKE BUKVE

zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice ali vlaganje, shranjevanje in zamrzovanje živil.

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____ Telefon: _____

E-naslov: _____

Datum naročila: _____ Podpis: _____

Naročnino bom plačeval/-a (označi):

- mesečno
 na tri mesece
 na šest mesecev
 letno

Sem upokojenec/
upokojenka

- da
 ne

Soglašam s prejetjem računov na elektronski naslov (e-mail) _____

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev.

NT&RC, d. o. o.

Prešernova ulica 19

3000 Celje